THE

KARNATAKA BHAGAVADGITA·

ನಾಗರಸಕವಿಯಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ

ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸರಾದ

ಸೋಸಲೆ ಅಯ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್

ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಬಿ ಎ

ಯವರಿಂದ ಮುದ್ರಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದು

EDITED BY

M SREENIVASA RAO, B A.

1908

Price Re. ½] [ಕ್ರಯು ½ ರೂಪಾಯಿ

ಎನ್ನೊಳೀ ಮನವನು ನಿಲಿಸು ನೀ। ನೆನ್ನನೇ ಜಪಿಸೆರಗು ನಿಜದಿಂ।
ದೆನ್ನೊಳತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಭಕ್ತನೀನಾಗು॥ ಭಿನ್ನಭಾವವನುಳಿದು ಚಿತ್ತವ।
ನೆನ್ನೊಳೀಪರಿ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ನೀ। ನೆನ್ನನೈದುವೆ ಸತ್ಯವಿದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಅ ೯.

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ —

ಉಭಯ ಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವ | ಪ್ರಭು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ ಪಾರ್ಥ ತಾನತಿ | ರಭಸದಲಿ ಶೋಕಿಸುತ ರಥದೊಳು ಬಿಲ್ಲನಿಳುಹಿದನು ||

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮವೆ ತಾನೆ ಮಾವಲೀ | ಶ್ವರನೆನಿಸಿ ನಿಜಮಾಯೆಯೊಳು ಗೋ | ಚರಿಸಿ ಸಕಲಚರಾಚರಂಗಳ ನೊಲಿದು ವಿಸ್ತರಿಸಿ || ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಮೂರ್ತಿಗಳಲವ | ತರಿಸಿ ಭಕ್ತರಕಾವ ಭರದಿಂ | ನರನ ಸಾರಥಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನೆ ಸಲಹು ಮೂಜಗವ || ೧ ||

ಪರಮಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವ | ವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಘನಸಂ | ಗರವ ಬಯಸುವ ನಮ್ಮವರು ಪಾಂಡವರು ಮೋಹರಿಸಿ || ಇರದೆ ಬಳಿಕವರೇನ ಮಾಡಿದ | ರರಿಯಲೆಲ್ಲವ ಹೇಳುಸಂಜಯ | ನಿರುತದಿಂ ದೆನಗೆಂದನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಾಲ || ೨ ||

(ಸಂಜಯಂ ಪೇಳನೆಂತೆಂದೊಡೆ)

ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನೀಶ ಕ | ಟ್ಟಾಳು ದುರ್ಯೋಧನನು ಪಾಂಡವ | ರೇಳಿಗೆಯ ಚತುರಂಗಬಲವನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ || ಕಾಳಗದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುರುಕುಲ | ಮೌಳಿ ದ್ರೋಣನ ಪೊರೆಗೆ ಬಂದು ನೃ | ಪಾಲವಂದಿಸಿ ನುಡಿದನೀವಾಕ್ಯವನು ವಿನಯದಲಿ || ೩ ||

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿಹ | ಗರುವ ಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳ ದ್ರುಪದನ | ವರಕುಮಾರಕನಿಂದ ಮೋಹರಿಸಿರ್ಪ ಪಾಂಡವರಾ || ನೆರೆದ ಸೇನೆಯ ನೋಡಿದಿರೆ ರಿಪುಮೋ | ಹರದೊಳಗೆ ಬಲುಗಯ್ಗಳೆನಿಸುವ | ವರಮಹಾರಥರುಗಳ ತೋರುವೆನೆಂದ ನವನೀಶ || ೪ ||

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೆತ್ತ ಶೂರರನಿಬರು । ಬಿಲ್ಲಧರಿಸಿ ರಣಾಂಗಣದಿ ರಿಪು । ದಲ್ಲಣರ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಸಾಹಸಕೆ ಸರಿಯೆನಿಪ ॥ ಬಲ್ಲ ಯುಯುಧಾನನು ವಿರಾಟನು । ಸಲ್ಲಲಿತಸುಮಹಾರಥನು ನಿ । ಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗರ್ವಿಸಿದಾತನೀ ದ್ರುಪದಾಂಕನೋಡೆಂದ ॥ ೫ ॥

ಚೇಕಿತಾನನು ಧೃಷ್ಟಕೇತುಗ । ಳಾಕದೆಯು ಕಾಶೀನೃಪಾಲಕ । ನಾಕೆವಾಳನು ವೀರ ಕುಂತೀಭೋಜ ನುತ್ತಮನು ॥ ಜೇಕನಿಪ ಪುರುಜಿತುವು ಶೈಬ್ಯನು । ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತರುಗಳಿವರೇ । ಕೈಕವೀರರು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಬಲದ ನಾಯಕರು । ೬ ॥

ಇವಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೌಜಸ । ನಿವಕಣಾ ಸುಕುಮಾರ ವರ್ಗದೊ। ಳಿವನ ವಿಸಾಟನಮಲ್ಲ ಕದನಕೆ ಕಾಲಭೈರವನು ॥ ಅವಗಡೆಯ ನಭಿಮನ್ಯುವಿವ ಪಾಂ । ಡವಕುಮಾರರು ದ್ರೌಪದೇಯರು । ಬವರದೊಳಗಿವರೆಲ್ಲ ಸುಮಹಾರಥರು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೭ ॥

ವೀರನಾ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯ ಭೀಮಕು । ಮಾರನಾ ಶ್ರುತಸೋಮ ನರರೊಳು । ದಾರನಾ ಶ್ರುತವರ್ಮ ನಕುಲಂಗಾತತಾಯು ಕರ್ಣಾ ॥ ಚಾರುಸಹದೇವಂಗೆ ಜನಿಸಿದ । ಧೀರಶ್ರುತಸಾಗರನು ಮಿಗೆಖತಿ । ಯೇರಿ ರಣಕನುವಾದ ರಮಳ ದ್ರೌಪದೀಸುತರು ॥ ೮ ॥

ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರು । ಮುಮ್ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರವರನೆರೆ । ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊಳರಿಯಲೋಸುಗ ಸಕಲವೇದವಲಿ ॥ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಮುನಿಗಳ । ಸಮ್ಮತವ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನೆನಾ। ನೊಮ್ಮೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿ ತೋರುವೆ ನೆಂದನವನೀಶ ॥ ೯ ॥

ಗರುಡಿಯಾಚಾರಿಯನು ನೀನೀ । ವರಪಿತಾಮಹ ಭೀಷ್ಮಕಾಳಗ । ಕುರವಣಿಸಕಲಿಕರ್ಣ ಕೃಪ ರಿಪುಬಲಭಯಂಕರರು ॥ ಗರುವನಶ್ವತ್ಥಾಮನಾತನ । ಹೊರೆಯಲಿರುವ ವಿಕರ್ಣ ಕದನಕೆ । ಕರೆವ ಭೂರಿಶ್ರವನು ಮೊದಲಾದ ವರನೋಡೆಂದ ॥ ೧೦ ॥

ಮತ್ತೆ ಹಲಬರು ವೀರರುಗಳ| ತ್ಯುತ್ತಮರು ತನಗೋಸುಗರ ನೆರೆ | ತೆತ್ತ ಜೀವವನುಳ್ಳವರು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಪಿಡಿದು || ಇತ್ತಲೀಸಮರದಲಿ ರಿಪುಗಳ | ನೆತ್ತಿಹಾಯ್ಕುವ ವೀರಸುಭಟರ | ವೊತ್ತವಿದೆ ಹೇರಾಳಯುದ್ಧದ ಮಲ್ಲರಿವರುಗಳು || ೧೧ ||

ಎಮ್ಮ ಬಲವೀ ಭೀಷ್ಮನಿಂದವೆ | ಸಮ್ಮನಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ಕೇಳ್ಳೈ | ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಬಲದೊಡನೆ ಸತ್ವವರಿ ಕಿರಿದಹುದು || ಹಮ್ಮಿದಾಬಲ ಭೀಮಸೇನನ | ನೆಮ್ಮುಗೆಯಲಿರುತಿಹುದು ಧುರದಲಿ | ನಮ್ಮ ಬಲದಿಂದಧಿಕವೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೧೨ ||

ನಮ್ಮಬಲ ರಿಪುಬಲದ ಮಧ್ಯದ | ಸಮ್ಮುಖದ ಕೆಲಬಲವ ಖಂಡಿಸಿ | ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಂಗಳಲಿ ರಿಪುಗಳ ಸೇನೆ ಹೊಗದಂತೆ || ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮೆಸರಲಿ ಬಲಿದಿ | ದ್ದೆಮ್ಮ ಭೀಷ್ಮನ ಕಾದು ಕೊಳುವುದು | ನಿಮ್ಮನಾನುರೆ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆವ ನೆಂದನವನೀಶ || ೧೩ ||

ಧುರವಿಜಯವಿಖ್ಯಾತನೆನಿಸುವ | ಕುರುಪಿತಾಮಹ ಭೀಷ್ಮ ತಾನತಿ | ಹರುಷದಿಂ ಕುರುಪತಿಗೆ ಸಂತೋಷವನು ಜನಿಯಿಸುತ || ಭರದಿ ಸಿಂಹನಿನಾದದಿಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಶಂಖಧ್ವಾನವನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದನು ರಿಪುಬಲ ಬೆದರಲೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ || ೧೪ ||

ಬಿಡದನಂತರದಲ್ಲಿ ಶಂಖವು | ಜಡಿವ ಭೇರಿ ಮೃದಂಗ ತಮ್ಮಟ | ಗಿಡಿಬಿಡಿಗಳಬ್ಬರದ ಹೆಬ್ಬರೆ ಕಹಳೆನಿಸ್ಸಾಳ || ಹೊಡೆಯಲೊಂದೇಬಾರಿ ಬಲದಲಿ | ಸಿಡಿಲವೊಲ್ಲುತ್ತದ್ಧ್ವನ ಗಗನದೊ | ಳಡರಿತೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಬಳಿಕ ನೋಡಲು ಬಿಳಿಯತೇಜಿಯ | ಹೊಳಹುಮಿಗೆ ರಥದಲ್ಲಿ ಮೆರೆದಿಹ | ಲಲಿತ ದಿವ್ಯಾಂಬರದ ಚೆಲುವಿನ ಮಾಧವಾರ್ಜುನರು || ಥಳಥಳಿಸುತಿಹದಿವ್ಯಶಂಖಂ | ಗಳನು ಪೂರೈಸಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಿಳಯನೆಸೆದನು ಗರ್ಜಿಸುವನವಮೇಘದಂದದಲಿ || ೧೬ ||

ಮತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನು ಸುಜನರನು | ಹೃತ್ತುಗಳನೀ ಉಭಯ ಸೇನೆಯೊ | ಳುತ್ತಮರ ನೆರೆಕೊಂದು ಮಾಡುವುದೇನು ಸಮಗೀಗ || ಇತ್ತಲೀ ಬಲವೊಳಗೆ ಬಂದುರೆ | ಮೊತ್ತವಾಗಿಹ ಬಂಧುಗಳಕಾ | ಣುತ್ತ ಹೇಸದೆ ಕೊಲುವನಾನಲ್ಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೯ ||

ವರಕೃಪಾಕರನಾಗಿ ಪಾರ್ಥನು | ಹಿರಿದು ಶೋಕವ ತಾಳುತಾಕ್ಷಣ | ಹರಿಯ ಕೂಡೀಮಾತ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಕೈಮುಗಿದು || ಮುರಹರನೆ ಚಿತ್ತೈಸು ಕದನಕೆ | ಭರವಸವ ಲೈತಂದ ನೆಂಟರ | ನೆರವಿಯನು ಕಯ್ಯಾರೆ ಕೊಲುವವನಲ್ಲನಾನೆಂದ || ೨೦ ||

ಬಳಲುತಿವೆ ಯೆನ್ನವಯವಂಗಳು | ಕಳವಳದಿ ಬಾಯೊಣಗುತಿದೆ ಮುಖ | ಬಳಲುತಿದೆ ನಡನಡುಗುತಿದೆ ಮನ್ಮಸವಿ ಕಾರವಲಿ || ತ್ರಿಳಿಯೆ ತನುರೋಮಾಂಚವಲಿ ನೆರೆ | ಮುಳುಗುತಿದೆ ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇ | ವೆಲೆ ಹರಿಯೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡು ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೨೧ ||

ಕರತಲದೆ ಜಾರುತ್ತಲಿದೆ ಯೀ | ವರಮಹಾ ಗಾಂಡೀವ ಕವಚವು | ನೆರೆಯುರಿದು ಕಾರೇಳುತಿದೆ ಮನ ಮರುಗಿ ಭ್ರಮಿಸುತಿದೆ || ತರಹರಿಸಿ ನಿಲಲಾರೆ ನೆನ್ನಯ | ಕರಣ ಪಲ್ಲಟವಾಗುತಿದೆ ಮುರ | ಹರನೆ ಕರುಣಿಸು ಕರುಣಿಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈ ಮುಗಿದು || ೨೨ ||

ಕಂಡೆನಾ ದುಸ್ಸ್ವಪ್ನವನು ಮುಂ | ಕೊಂಡು ತೋರ್ಪವ ಶಕುನಹಲವರ | ತಂಡವನು ಬಿಡದೀಕ್ಷಿಸುತಲಿವೆ ಕಣ್ಗಳಿದಿರಿಸಲಿ || ಕಂಡು ಕಂಡೀಸಮರದೊಳಗು | ದ್ದಂಡತನದಲಿ ಬಂಧುಗಳನೆರೆ | ದಿಂಡುವರಿದಹ ಲೇಸ ಕಾಣೆನು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಘಾಸಿಯಾದೆನು ರಿಪುಗಳನು ಗೆಲು | ವಾಸೆ ತಾನೆನಗಿಲ್ಲ ರಾಜ್ಯವ | ನಾಸುಖಂಗಳ ಬಯಸುವವನಾನಲ್ಲಗೋವಿಂದ || ಕ್ಲೇಶದಿಂದಪಕೀರ್ತಿಯಿಂ ಬಹ | ದೇಶದಿಂ ಭೋಗಂಗಳಿಂ ನಾ | ಮೋಸುದಿನ ಜೀವಿಸಲುಮಾವುದು ಫಲವು ಹೇಳೆಂದ || ೨೪ |

ಆರಿಗೋಸುಗ ನಾವು ರಾಜ್ಯದ | ಸಾರತರಭೋಗಂಗಳನು ವಿ | ಸ್ತಾರ ಚಾರುಸುಖಂಗಳನು ಬಯಸುತ್ತಲಿರುತಿಹೆವು || ಕಾರಣವಲವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ನು | ಸೇರಿರುವ ಪ್ರಾಣಂಗಳನು ಧನ | ಭಾರವನು ಬಿಟ್ಟೈದೆ ಬಂದರು ದೇವ ನೋಡೆಂದ || ೩೫ ||

ವರಪಿತೃಗಳು ಪಿತಾಮಹರುಗಳು | ನಿರುತ ಸೋದರಮಾವ ಮಾವಂ | ದಿರುಗಳಾಚಾರಿಯರು ಪೌತ್ರರು ಭಾವಮೈದುನರು || ಪರಮಬಾಂಧವರುಗಳು ಕದನಕೆ | ನೆರೆದು ಬಂದಿರುತಿಹರು ಮುರಹರ | ಕರುಣಿಸೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನೀನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೬ ||

ಇವರು ನೆರೆಕೆರೆದೆನ್ನ ಶಸ್ತ್ರವ | ಲವಗಡಿಸಿ ಬಿಡದಿರಿವಡೆಯು ಮೇ | ಣಿವರಸಿರಿ ಮೂಲೋಕವೊಡೆತನವೆನಗೆ ಸಾರ್ದಡೆಯು || ಅವಗಡೆಯುತನದಿಂದ ಬಹಜಡ | ಭುವನದೊಡೆತನಕೋಸುಗರ ನಾ | ನಿವರನೆಂತೈ ಕೊಲುವೆನೆಲೆ ಮುರಮಥನ ಹೇಳೆಂದ || ೩೭ ||

ಆವಸುಖ ಬಹುದೆಮಗೆ ಕುರುವಂ | ಶಾವಳಿಯ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಪುತ್ರರ | ನಾವು ಕೊಂದುದರಿಂದ ನರೆ ನಮಗಾವಲೇಸಹುದು || ಈವಿಕರ್ಮದ ದುಷ್ಟರಿವದಿರ | ಹೇವವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದೆನಾದರೆ | ದೇವಕೇಳೈ ಪಾಪವೇ ಬಹುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೮ ||

ಬಂಧುಗಳ ನೆರೆಕೊಂದು ಮುದದಿಂ | ಸಂವಸೌಖ್ಯವನಾವ ಪರಿಯಲಿ | ಕುಂದದೈದುವ ಛಂದವಿಲ್ಲಾಗದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ || ಇಂದಖಿಳ ಬಾಂಧವರು ವೆರಸಿಹ | ತಂದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರರ | ಮುಂದಮತಿಗಳ ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತರೆ ನಾವು ಹೇಳೆಂದ || ೩೯ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ರಾಜ್ಯಲೋಭದ | ಬಲುಹಿನಿಂ ನೆರೆಕೆಟ್ಟ ಚಿತ್ತದ | ಛಲದಲಿಹ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತರೀಕುಲದ ಬಾಂಧವರು || ಹಲವು ಮಿತ್ರದ್ರೋಹದಿಂ ಬಹ | ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವನರಿಯರಿವದಿರು | ಸಲೆ ಸಮರಕೈತಂದರೆಯು ನಾವಂಜಬೇಕೆಂದ || ೪೦ ||

ಕುಲವ ಕೇಡಿನ ದೋಷವನು ನಿ | ಶ್ಚಲದ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹವನು ನಿ | ರ್ಮಲವ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ನಾನೀನಿಮ್ಮದೆಸೆಯಿಂದ ‖ ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳ್ದಾಪಾಪದಿಂ ಮಿಗೆ | ತೊಲಗದಿಪುದೆನಗುಚಿತವೇ ಹೇ | ಳೆಲೆ ಜನಾರ್ದನ ಎಂದನಾಫಲುಗುಣನು ಶೋಕಿಸುತ ‖ ೪೧ ‖

ಕುಲಕೆಡಲು ಪಾರಂಪರೆಗಳಿಂ | ಚಲಿಸದಿಪ ಕುಲಧರ್ಮ ಕೆಡುವುದು | ಕುಲದ ಪಾರಂಪರೆಯ ಧರ್ಮವು ಕೆಡಲಿಕಾಕುಲಕೆ ‖ ಹಲವು ಧರ್ಮಂಗಳು ನೆರೆದು ತ | ತ್ಕುಲವನೆಲ್ಲವ ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆವುದು | ಕುಲಕೆಡುವ ಪರಿ ಯೆಂತೆನಲು ಕೇಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ‖ ೪೨ ‖

ಸಲೆಯಧರ್ಮವು ಜನಿಸುವುದರಿಂ | ಲಲನೆಯರು ವ್ಯಭಿಚರಿಸುವರು ತ | ತ್ಕುಲನದಿಂದುರೆ ವರ್ಣಸಂಕರ ಜನಿಸುವುದು ಬಳಿಕ ‖ ಹಲವು ಮಾತೇನೈ ಜನಾರ್ದನ | ನಲೆಯ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ನಿರ್ಮಲ | ಕುಲವಕೇಡಿಪನರಕೆ ಲೇಸೇನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ‖ ೪೩ ‖

ಜಾತಿಸಂಕರ ಕುಲವ ಕೆಡಿಸಿದ | ಪಾತಕಿಗೆಯುಂ ಕುಲಕೆಯುಂ ಕಡು | ಘಾತವಾದಕ್ಷಯದ ನರಕಕೆ ಮೂಲವಾಗಿಹುದು ‖ ಆತಗಳ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳು ತ | ಚ್ಛ್ರಾದ್ಧ ಪಿಂಡಾಂಜಲಿಗಳಿಲ್ಲಗೆ | ಭೀತಿಪಡಿಸುವ ನರಕವಲಿ ಬೀಳುವರು ಕೇಳೆಂದ ‖ ೪೪ ‖

ಜಾತಿಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳು ಸ | ನಾತನದ ಲೈತಂದು ವಿವುಕುಲ | ಘಾತುಕನದೆಸೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ವರ್ಣಸಂಕರದಿ ‖ ತಾ ತಳುವದನವರತ ಮಾಡುವ | ಪಾತಕಂಗಳ ಹೊಯಿಲಿನಿಂ ಮಿಗೆ | ಬೀತುಹೋಹುವು ಕುಲದನುಚಿಮೊಗಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ‖ ೪೫ ‖

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಚಿತ್ತವಿಸು ಸ | ತ್ಕುಲದ ಪಾರಂಪರೆವಿಡಿದು ಸಂ | ಚಲಿಸದಿಪ ಧರ್ಮವನು ಮಿಗೆವರ್ಜಿಸಿದ ಮಾನವಗೆ ‖ ಪಲವು ನರಕಂಗಳಲಿ ತೊಳಲುವ | ಪಲವು ಕಲ್ಪಂಗಳ ನಿವಾಸದ | ನೆಲೆಯಹುದು ನಾಕೇಳಿಬಲ್ಲೆನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ‖ ೪೬ ‖

ಹರಹರಾ ನಾವಂಗವಿಸಿದೆವು | ಹಿರಿದು ಪಾಪವಮಾಡಲಿಕೆ ನಿ | ಷ್ಠುರರ ಲಾ ಮುರಹರನೆ ಕೇಳೀರಾಜ್ಯಸಂಪದವ || ಸಿರಿಯು ಸುಖಲೋಭದಲಿ ಬಂದುರೆ | ನೆರೆದಖಿಲ ಬಾಂಧವರುಗಳ ಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ಮಡುಹಲ್ಕೆ ಬಿಡದುದ್ಯೋಗಿಸಿದೆವೆಂದ || ೪೭ ||

ಶರಧನುಗಳನು ಹಾಯ್ಕಿದೆನ್ನನು | ಕೆರಳಿದೀಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸೂನುಗ | ಳಿರದೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಿರಿಯಲ್ಕೆ ನಾನದನು || ಪರಿಪರಿಸಿಕೊಳದಿದುವೆ ಸುಖವೆಂ | ದರಿತೆನಾವರೆ ಕೇಳು ತನ್ನಿಂ | ಪಿರಿದು ಸುಕೃತಿಗಳಾರು ಧರೆಯೊಳಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೮ ||

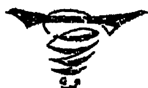
ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರನಾ | ಹವದೊಳೀಪರಿನುಡಿದು ತರಜಾ | ಪವನಿಳುಹಿ ಕಡುಶೋಕದಿಂ ನೆರೆ ನೊಂದು ಚಿತ್ತದಲಿ || ಶಿವ ಎನುತ ರಥದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸ | ಲವನನತಿಕೃಪೆಯಿಂದಲಾವಾ | ಧವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಿಳುಹಬೇಕೆಂದೆನುತ ಮನದಂದ || ೪೯ ||

ಇಂತು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನ ಸಂವಾದದೊಳ್

ಅರ್ಜುನ ವಿಷಾದಯೋಗವೆಂಬ

ಪ್ರಥಮೋಧ್ಯಾಯಂ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ದ್ವಿತೀಯಸಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಧನುವ ಬಿಟ್ಟರ್ಜುನನಿರಲು ಹರಿ | ವಿನಯದಿಂ ವರ ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗವ | ಮನವೊಲಿದು ನಿಜಯೋಗಬುದ್ಧಿಯನಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಧುರಿಪು | ಮತ್ತೆ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕಂಬನಿಯ ತುಂ | ಬುತ್ತಲತಿನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿಹ ನರನನೀಕ್ಷಿಸುತ || ತತ್ವಬೋಧೆಯನರುಹ ಬೇಕೆಂ | ದುತ್ತಮದ ವಾಕ್ಯವನು ನುಡಿವನು | ತೆತ್ತಿಗನು ತಾನಾಗಿ ಭಕ್ತನ ಕಾವಭರದಿಂದ || ೧ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಖಳರ ನೀತಿಯ | ಬಲುಹಿಂಡಿದು ನೆರೆನೋಡಿ ನುಡಿವುದು| ಹಳಿವುಕೀರ್ತಿಯ ತಡೆದು ಪರಲೋಕವನು ಕೆಡಿಸುವುದು || ಬಲಿದಶೋಕದ ಮೂರ್ಛೆ ರಿಪುಗಳ | ಕಲಹದವಸರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನು | ತೊಲಗದೆಲ್ಲಿಂದ್ಯೈದಿತ್ತೈ ಹೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨ ||

ಅರಿಭಯಂಕರ ನೀನಪುಂಸಕ | ರಿರವನೈದಲುಬೇಡ ನಿನಗಿದು | ದೊರಕಲಾಗದು ಧೀರತನಕಿದು ಹಾನಿಕರವಹುದು || ಮರುಳೆಬಡಮನದಿಂದ ಹೆದರದೆ | ಮರುಳುತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಕದನಕೆ | ಭರವಸದಬೇಳೆನಲು ಕೃಷ್ಣಗೆ ಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದ || ೩ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಮಧುವೈರಿ ನಿರ್ಮಳ | ಚಿತ್ತದಿಂ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳಲ್ಕ | ತ್ಯುತ್ತಮರ ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಕೃಪಾದಿಗುರುಗಳನು || ಹೊತ್ತಕೂರಂಬುಗಳಲೆಂತೈ | ಕತ್ತರಿಸುವೆನು ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ನಾ | ಬಿತ್ತರಿಸಲಂಜುವೆನು ವಿಶ್ವಂಭರನೆ ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ಹಿರಿಯರನು ಗುರುಗಳನು ಕೊಲ್ಲದೆ | ತಿರಿದುಣುವುದೇ ಲೇಸು ಜಗದಲಿ | ಗುರುಗಳನು ನೆರೆಕೊಂದವರ ರಕ್ತಂಗಳಿಂ ನೆನೆದ || ಪರಕೆ ಸಲದ ಅನರ್ಥಕಾಮದ | ಪಿರಿದು ಭೋಗಂಗಳನು ಭೋಗಿಸಿ | ನರಕದಲಿ ಬೀಳುವೆನದೆಂತೈ ದೇವ ಹೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಕದನಮುಖದೊಳಗವರು ನಮ್ಮನು | ಸದೆವರೋ ಮೇಣವರ ನಾವೇ | ಸದೆವೆವೋ ಉಭಯರೊಳು ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ಸೇರುವಳೋ || ಅದರಿನಿಂ ನಾನಾರ ಕೆಲಬರ | ವಧಿಸಿಬದುಕನು ಬಯಸೆನವರುಗ | ಳಿದಿರಲೈದಿದೆ ನೋಡು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರಕರ || ೬ ||

ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಿಂ ಕೆಟ್ಟಚಿತ್ತದಿ | ಸೊಕ್ಕಿ ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಯ ಕಾಣದ | ಚಿಕ್ಕವನು ನಾನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ಲೇಸದಾವುದನು || ಸಿಕ್ಕರಿಯ ಪೇಳೆನಗೆ ನೀಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿಕೋ ಮರೆವೊಕ್ಕೆನೆನ್ನನು | ಮಕ್ಕಳೋಪಾದಿಯಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕಾಯಬೇಕೆಂದ || ೭ ||

ಹಗೆಗಳಿಲ್ಲದ ಭೂತಳದ ಹೆ | ಚ್ಚುಗೆಯರಸುತನವಾದಡೆಯು ಸುರ ನಗರಿಯೊಡೆತನವಾದಡೆಯು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳನು || ಮಿಗೆಯೊಣಗಿಸುವ ಶೋಕವುಂಟದ | ತೆಗೆವುಪಾಯವ ಕಾಣೆನೈ ವರ | ನಿಗಮತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ಮುರಹರ ಕರುಣಿಸೆನಗೆಂದ || ೮ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಕ | ಟ್ಟಾಳು ಫಲುಗುಣನಿಂಹದನ ಗೋ | ಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ನೋಡಿ ತಾ ಕೈಮುಗಿದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ || ಕಾಳಗವನಾನೊಲ್ಲೆ ದೇವ ಕೃ | ಪಾಳು ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆಯೆನುತ ಛ | ಡಾಳಿಸುವ ಶೋಕದಲಿ ಮೌನದೊಳಿರ್ದನಾಪಾರ್ಥ || ೯ ||

ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವರಕೇ | ಶವ ಉಭಯಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ಶೋ | ಕವನು ತಾಳುತ ಮುಂದುಗೆಡುತಿಹ ಪಾರ್ಥನನು ನೋಡಿ || ಇವನ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆನುತಲಾ | ಭುವನಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಯದುಕುಲ | ಭವನು ಬಳಿಕೀ ಮಾತ ನುಡಿದನು ಪರಮತತ್ತ್ವವನು || ೧೦ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಕೇಳು ಶೋಕಕೆ | ಕೊಲೆಗರುಹರಲ್ಲದ ನಿಜಾನ್ವಯ | ತಿಲಕ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಮೊದಲಾದವರ ನೀಕುರಿತು || ಅಳಲುತಿಹೆ ಬಲ್ಲವರವೊಲು ನೀ | ಹಲವ ವಾದಿಸುತಿಹೆ ಮೃತರಿಗಂ | ತುಳಿದಿಹರಿಗಂ ತತ್ತ್ವವಿದರಳರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೧ ||

ಹಿಂವೆ ನಾನನವರತ ಕೇಳ್ಳೈ | ಕುಂದದಿಹೆನಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲೈ | ಇಂದು ನೀ ನಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲೈ ಈಜನಾಧಿಪರು || ಕುಂದದಿಹರಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲಾ | ನಂದದಿಂ ನಾವೆಲ್ಲರಿಲ್ಲಿಂ | ಮುಂದಿಹೆವು ಇಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ತನುವನಭಿಮಾನಿಸಿದವಂಗೀ | ತನುವಿನಲಿ ಕೌಮಾರ ಯೌವನ | ದಿನದ ನಂತರ ಜರೆಗಳೆಂಬಿವನನುಭವಿಸುವಂತೆ || ತನುವಿದನು ಬಿಟ್ಟನ್ಯದೇಹವ | ನ ನುಕರಿಸಿ ತಾನಿರ್ದಡದರಲಿ | ವಿನುತಧೀರನು ಮುಂದುಗೆಡನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ಹಲವು ವಿಷಯಂಗಳನು ಸೋಂಕಲು | ಫಲವವಕೆ ಶೀತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖವನು ಕೊಡುತಿಹುವು || ಚಲಿಸಿ ಹೋಗುತ ಬರುತಿಹುವು ತಾ | ವೆಲಗೆಕೆಡುವವನಿತ್ಯಗಳು ನೀ | ನೊಲವಿನಿಂದವ ಸೈರಿಸೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೧೪ ||

ಆವುದೊಂದುನಿಮಿತ್ತವೀವಿಷ | ಯಾವಳಿಗಳಿಂದ್ರಿಯದ ಸೋಂಕುಗ | ಳೀವ ಸುಖದುಃಖಗಳಲಿ ಸಮವಾದ ಪುರುಷನನು || ನೋವನೈದಿಸದಿಪ್ಪವಾತನೆ | ಜೀವದೊಳಗುತ್ತಮನೆನಿಸುವನು | ಪಾವನದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಆವ ಪರಿಯಿಂದಿಲ್ಲದಿಹುದಕೆ | ಭಾವವುಂಟಹುದಿಲ್ಲವುಂಟಹ | ಪಾವನಕೆ ನಿಜಭಾವವಿಲ್ಲದೆಯಿಹುದು ತಾನಿಲ್ಲ || ಈವುಭಯವನು ಬ್ರಹ್ಮವಿದರಿಂ | ರಾವೃತಿಳಿಯಲು ಬೇಕದಾದಡೆ | ನೀವಿಮಲನುತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ ||

ಈಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರಂಗಳು | ವ್ಯೋಸರಿಸವಾವುದರದೆಸೆಯಿಂ | ಲೇಸೆನಿಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಲುಪಟ್ಟಿಹ ವಾಸ್ವರೂಪಿಂಗೆ || ವಾಸವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನನಿ | ವಾಸಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ನಿತ್ಯವಿ | ನಾಶರಹಿತಾತ್ಮಂಗೆ ಕೇಡನು ಮಾಳ್ಪರಿಲ್ಲೆಂದ || ೧೭ ||

ಕೆಡದ ಸುಸ್ಥಿರನಪ್ರಮೇಯಂ | ಗೊಡಲಹಂಕಾರದಲಿ ಜೀವದ | ಜಡರಿನಿಂದಲಿ ದೇಹಿಯೆನಿಸುತಲಿಪ ಚಿದಾತ್ಮಂಗೆ || ಕೆಡುವ ದೇಹಾದಿಗಳ ಧರ್ಮದ | ಗಡಣವಾತಂಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ | ನುಡಿವರದುಕಾರಣ ಸಮರಕನುವಾಗು ನೀನೆಂದ || ೧೮ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ತನುವಿನೊಳಗಿಪ | ಜೀವವನು ಕೊಲುವಾತನೆಂಬವ | ನಾವನೊಬ್ಬನು ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬವ ತಾನೆಯೆಂಬವನು | ಭಾವಿಸಲಿಕಿವರಿಬ್ಬರುಂ ದಿಟ | ತಾವರಿಯರ್ರೈ ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬಸ್ವ | ಭಾವದವ ತಾನಲ್ಲ ಕೊಲುವವನಲ್ಲತಾನೆಂದ || ೧೯ ||

ಈಪರಾತುಮನಜನು ನಿತ್ಯನು | ರೂಪಿನಿಂಶಾಶ್ವತ ಸನಾತನ | ರೂಪನಾಗುದಯಿಸನು ಸಾಯನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ || ಆಪರನು ಹಿಂದಿಲ್ಲದಿರಚಿ | ದ್ರೂಪ ಮುಂದಿನ್ನಿಲ್ಲದವನ | ಲ್ಲಾಪುರುಷನೀತನುವ ಕೊಂದಡೆ ನಾವನಲ್ಲೆಂದ || ೨೦ ||

ಆವನೀಯಾತುಮನು ನಿತ್ಯನಿ | ರಾವಲಂಬನನಜನು ಶಾಶ್ವತ | ಪಾವನನು ತನುಕರಣದಿಂ ಬೇರೆಂದು ನೆರೆಯರಿದ || ಆವ ಪರಿಯಿಂದಾಮನುಜನೀ | ಭೂವಲಯದೊಳಗಾರ ಕೊಲುವನು | ಭಾವಿಸಲು ಮತ್ತಾರ ಕೊಲಿಸುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಹಳೆಯುವಸ್ತ್ರಂಗಳನುಳಿದು ಹೊಸ | ಕೆಲವು ವಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಹೊದೆವಂ | ತಿಳೆಯಭೋಗದದೃಷ್ಟ ತೀರಲು ಜೀವನೀತನುವ || ಕಳಚಿ ಹೊಸತಾದನ್ಯವಹ ತಪು | ಗಳಸು ತಾನ್ಯೈದುತ್ತಿಹನು ನಿಜ | ತಿಳಿಯೆ ಹೇಹಭ್ರಮಣೆ ಕೆಡುವುದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ಕಡಿಯಲರಿಯವು ಕೈದುಗಳು ಕೇ | ಳ್ಸುಡಲರಿಯದೈ ಕಿಚ್ಚು ವುದಕವು| ಕಡೆಗೆ ತಾನೆನೆಯಿಕ್ಕಲರಿಯದು ಗಾಳಿ ನೆರೆಪಿಡಿದು|| ಬಿಡದೆ ಯೊಣಗಿಸಲರಿಯದಾತ್ಮನು | ಕಡೆಗೆ ತಾ ನಿರವಯವನಾಗಿಪ | ಕೆಡಿಸಿಕೊಳುತಿಹ ತನುಗಳಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ನಿತ್ಯನಾತ್ಮನು ಸರ್ವಗತನ | ತ್ಯುತ್ತಮನು ತಾನಚಲನವರಿಂ | ಸುಸ್ಥಿರನು ತಾನಾದಕಾರಣ ಕಡಿವೊಡಳವಲ್ಲ || ಮತ್ತೆ ಸುಡಲಳವಲ್ಲ ನೀರಿನ | ಲೊತ್ತಿ ನನೆಯಿಸಬಾರದೊಣಗಿಸಿ | ಸತ್ವಗುಂದಿಸಬಾರದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಈತನವ್ಯಕ್ತನುಮಚಿಂತ್ಯನು | ವೀತ ತಾನವಿಕಾರಿ ಯೆಂದಿವ | ನಾತುಮಜ್ಞರು ಪೇಳುತಿಪರದು ಕಾರಣವಲಿಂನು || ಈತೆರನ ನೀನರಿದು ಬಳಿಕೀ | ಯಾತುಮಂಗೋಸುಗರ ಮನದತಿ | ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥ ಶೋಕಿಸಲುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ || ೨೫ ||

ಮತ್ತಿದನು ಫಲುಗುಣನೆ ಕೇಳೈ | ನಿತ್ಯ ಜನ್ಮವ ಪಡೆವನಾತ್ಮನು | ನಿತ್ಯ ಸಾವುಳ್ಳವನು ತಾನಹನೆಂದು ಮತಿಗೆಟ್ಟು || ಚಿತ್ತದಲಿ ನೀಬಗೆದೆಯಾದಡೆ | ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಗುಣವೆ ಕೂಡುವ | ಚಿತ್ತನಿಸಿದಾತ್ಮನ ಕುರಿತು ಶೋಕಿಸಲುಬೇಡೆಂದ || ೨೬ ||

ಉದುಭವಿಸಿದಾತ್ಮಂಗೆ ಸಾವೇ | ವಿದಿತ ಸತ್ತಾತ್ಮಂಗೆ ಪುನರಪಿ | ಯುದುಭವಿಸುವುದು ನೆಲೆ ಕಣಾ ಕೇಳದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ || ಇವಕೆ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ | ಹದನ ನೀನೇತಿಳಿದು ಕಡುಶೋ | ಕದಲಿ ಮರುಗುವುದುಚಿತವಲ್ಲೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ಮೊದಲಲಿಲ್ಲದ ಭೂತನಿಕರವಿ | ದೊದವಿದೀಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದ | ಲುದಿಸಿದುವು ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಂ ನೆಲೆಯಾಗಿ ತೋರುವುವು || ತುದಿಗೆ ತಾವಿವು ತೋರದಡಗುವು | ವಿದನು ನೀ ನೆರೆತಿಳಿದು ದೇಹದ | ವಧೆಗೆ ಮಾಡುವ ಶೋಕವಾವುದು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಅತಿಮಹಾಶ್ಚರ್ಯದವೊಲಾತ್ಮೋ | ನ್ನತಿಯನೊಬ್ಬನೊಳೊಬ್ಬ ಕಾಂಬನು | ಅತಿ ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯದವೊಲಿನ್ನೊಬ್ಬನು ನುಡಿಯುತಿಹನು || ಅತಿ ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯದವೊಲಾತ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯ ಕೇಳುವ ಕೇಳ್ದರೆಯು ನೆರೆ | ಮತಿಯೊಳಾತ್ಮನನರಿಯನೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯ || ೮

ಈತೆರದಲಿ ಚರಾಚರರವ ವಿ | ಖ್ಯಾತದೇಹಂಗಳಲಿ ನೆಲಸಿ | ಪ್ರಾ್ತು ಮನು ನಿತ್ಯನು ನಿರಾಮಯನಾಗಿ ತಾನೆಲಗೆ || ಅತ ಕೈಮಗಳಿಂವ ನೆರೆ ಸೊ | ವಾತನಲ್ಲಾ ಈಚರಾಚರ | ಭೂತನಿಕರವನಿತ್ಯವಿವ ಕುರಿತಳಲಬೇ ಡೆಂದ || ೩೦ ||

ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವನಾವರೆಯು ನೀ | ಸನ್ನಿಹಿತಚಿತ್ತದಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಪು | ಮನ್ನತ ದ ಸಮರದಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವುದುಚಿತವಲ್ಲ || ಇನ್ನದೇಕೆನೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗೆ ನಿ | ಜಾನ್ವಯದ ಹರಿವಾದರೆಯು ಸಂ | ಪನ್ನಧರ್ಮವ ಸಮರದಿಂ ಬೇರಿಲ್ಲಲೇ ಸೆಂದ || ೩೧ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಪುಣ್ಯದಿಂ ತಾ | ನೊಲಿದು ತೆರೆವ ಸುರೇಂದ್ರಲೋಕವ | ಚಲುವಗೋಪುರವಂತೆಸೆಯುತಿಪ ಧರ್ಮಯುದ್ಧವಿದು || ಪಲವುಸುಕೃತವ ಮಾಡಿದೀಸ | ತ್ಕುಲವ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೇ ಸಡೆವರಿದು | ಸುಲಭವಲ್ಲೆಳವಸರಿ ಗೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೩೨ ||

ಇದಿರಲಿರುವೀಧರ್ಮಯುದ್ಧಕೆ | ಹೆದರಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿವರೆ ಬಳಕೇ | ಸದರ ಸ ಹಧರ್ಮವನು ಕೀರ್ತಿಯನಿರದೆ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು || ಒದವಿದಾಪಾತಕವನೈದುವೆ | ವಿದಿತವಿದನೀನರಿದು ಫಲುಗುಣ | ಕದನಕಂಜ್ಯುಸುವುದು ಮತವೆಂದನು ಮು ರಧ್ವಂಸಿ || ೩೩ ||

ಕದನಕರ್ಜುನನಂಜಿ ಹೆರೆಸಾ | ರಿದನೆಸುತ ನೆರೆ ಬಗೆವರಲ್ಲದೆ | ಯದು ಭುತದ ಪಾತಕಕೆ ತೊಲಗಿದನೆನ್ನರೀನೃಪರು|| ಆದರಿನಿಂನೀನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಪೂ | ರ್ವ ದವಿ ಬಲ್ಲಿದನೆನಿಸಿ ಯಿಂದಿವ | ರಿದಿರೊಳತಿಲಘುವಹೆ ಕೇಳಾ ಕಪಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೪ ||

ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ನಿಂದಿಸಿ | ನಿನ್ನಹಗೆಗಳು ಪಲವು ಪರಿಯಲಿ | ನಿನ್ನನತಿಲಘುಮಾಡಿ ಬಿಡದುರೆ ಚುನ್ನವಾಡುವರು || ಇನ್ನುನಿನಗದರಿಂದ ಮಿಗಿಲಹ | ಬನ್ನಬಡಿಸುವ ದುಃಖವಾವುದು | ನಿನ್ನ ನೀನೇ ತಿಳಿಯಲದರಿಂ ದಧಿಕವಿಲ್ಲೆಂದ || ೩೫ ||

ಕದನದಲಿ ನೀ ಮಡಿದೆಯಾದರೆ | ಮುದವಲ್ಲೈದುವೆ ಸ್ವರ್ಗವನು ಮೇ | ಣೆದನು ನೀನೇ ಗೆಲಿದೆಯಾದರೆ ಭೂತಳದ ಸಿರಿಯ || ಹದುಳಸುಖದಲಿ ಭೋಗಿಸುವೆ ಕೇ | ಳದುನಿಮಿತ್ತವಲೆ ಳು ಫಲುಗುಣ | ಕದನಕತಿಮುದದಿಂದ ಲುದ್ಯೋಗವನು ಮಾಡೆಂದ || ೩೬ ||

ಕಾದುವೊಡೆ ಸುಖದುಃಖವನು ನಿನ | ಗಾದ ಲಾಭಾಲಾಭವನು ನರೆ | ಕಾದಿದಲ್ಲಿಯ ಜಯಪರಾಜಯವಿನಿತನೆಲ್ಲವನು || ಭೇದಿಸದೆ ಸರಿಮಾಡಿ ಬಳಿಕಲಿ | ಕಾದು ಈಪರಿ ಕಾದಿದುದರಿಂ | ದೈವದಿಹ ದುಷ್ಕೃತವನೀನೆಲೆ ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ || ೩೭ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಾಂಖ್ಯದಲ್ಲಿಯ | ಲಲಿತವಹ ಬುದ್ಧಿಯನು ಪೇಳಿದೆ | ನೊಲವಿನಿಂ ಕೇಳಿದರೆ ಪೇಳ್ವೆನು ಯೋಗಬುದ್ಧಿಯನು || ನೆಲೆಗ ನೀನಾ ಯೋಗಬುದ್ಧಿಯ | ಚಲಿಸದವ ಕೈಕೊಂಡೆಯಾದರೆ | ಪಲವುಕರ್ಮದ ಕಟ್ಟುಗಳ ನೆರೆಹರಿವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೩೮ ||

ಪಿರಿದೆನಿಸುವೀಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ | ಚರಿಸುತಿರಲಂತರಿತವಾದರೆ | ನಿರುತದಿಂ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪಾಪ ತಾನಿಲ್ಲ || ದೊರಕಿದನಿತೇ ಧರ್ಮಲೇಶವು | ಪಿರಿದೆನಿಪ ಸಂಸಾರದುಃಖದ | ಶರಧಿಯನು ದಾಂಟಿಸುವುದೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೯ ||

ಕುರುಕುಮಾರಕ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಕೆ | ಪರಮಸಾಂಖ್ಯದ ಬುದ್ಧಿಯೊಂದೇ | ನಿರುತದಿಂ ಸಾಧನವಹುದು ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತರಿಗೆ || ಇರದೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತರೆನಿಸುವ | ಪರಿಯನರಿಯದ ಕರ್ಮಿಗಳ ದು | ಸ್ತರದ ಬುದ್ಧಿಯನಂತಬಹುಶಾಖೆಗಳನೈದಿಹುದು || ೪೦ ||

ಕರ್ಮಪರವಹ ವೇದವನು ನೆರೆ | ನೆಮ್ಮಿ ಭೋಗಾಸಕ್ತರಾಗಿಹ | ಕರ್ಮಿಗಳು ವರಮೋಕ್ಷತತ್ವಜ್ಞಾನವೆಂದೆನಿಪ || ಧರ್ಮವೇ ತಾನಿಲ್ಲೆನುತ ಬಹು | ಕರ್ಮವೆನಿಸುವ ಬಂಜೆಹೂವಿನ | ಧರ್ಮವಿಡಿದೀಮಾತ ನುಡಿವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ವಿಷಯವಾಸಕ್ತರುಗಳೀ ಬಹು | ವಿಷಯದೊದವಿನ ಸ್ವರ್ಗವೆನು ತ | ದ್ವಿಷಯಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯಲಾಭಂಗಳನು ನೆರೆ ಬಯಸಿ || ವಿಷಯಜನ್ಮಂಗಳನು ಕೊಡುವಾ | ಯಸದ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಮಾಡುತ | ಹೊಸಪರಿಯ. ದುಃಖಂ ಗಳಲಿ ತೊಳಲುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೪೦ ||

ಭೋಗಲಂಪಟರಾಗಿ ಫಲದಸು | ರಾಗವನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶ್ರುತಿಗಳ | ಭಾಗದಿಂ ಮೋಹಿಸುವ ಚಿತ್ತವನುಳ್ಳ ಮನುಜರಿಗೆ || ಯೋಗಸಾಂಖ್ಯಸಮಾಧಿಯುತರಹ | ಯೋಗಿಗಳ ಮತ ಗೋಚರಿಸದು | ದ್ಯೋಗದಿಂ ಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ ತಿರುಗುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ವೇದವಿತ್ರೈಗುಣ್ಯವಿಷಯದ | ಹಾದಿಯಲಿ ನಡೆಯಿಸಲು ಸತ್ವಗು | ಣೋದಯದಿ ಬಂದುದನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಬಾರದಿದ್ದುದನು || ಆದರಿಸಿ ಬಯಸದಖಿಲದ್ವಂ | ದ್ವಾದಿಗಳ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು | ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿದು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗೆಂದ || ೪೩ ||

ಹಳ್ಳ ನದಿ ಕೆರೆ ಭಾವಿಗಳ ಜಲ | ದಲ್ಲಿ ತನಗೆನಿತುದಕ ಬೇಕದ | ನೆಲ್ಲವನು ಪಾರ್ಜಿಸಲುವಧಿಯೊಳು ಗಣಿಸುವಂದದಲಿ || ಬಲ್ಲವಿಪ್ರಂಗಖಿಳಶ್ರುತಿಮುಖದ | ದಲ್ಲಿ ದೊರಕೊಂಬನಿತದೆಲ್ಲವು | ನಿಲ್ಲದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೪ ||

ಕರ್ಮದಲ್ಲಧಿಕಾರಿ ನೀ ಸ | ತ್ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವುದು ಬಳಿಕಾ | ಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತದಿಂದ ಹೆಚ್ಚುತಿಹ ಫಲಂಗಳನು || ನೆಮ್ಮದಿರು ಜನ್ಮವನು ಕೊಡುವವಿ| ಕರ್ಮಕಾರಣನಾಗದಿರು ಸ | ತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಸನ್ಯಾಸವನು ಮಾಡದಿರು ನೀನೆಂದ || ೪೬ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗದಲಿ ನೀ | ನೆಲಸಿ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವ | ನೊಲಿದು ಮಾಡೈ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಾಗಿ || ನೆಲೆಗೊಳಲು ಕೇಳಾಸು ಕರ್ಮದ | ಫಲವ ಬಿಟ್ಟುಸಮತ್ವವನು ನಿ | ರ್ಮಲದ ಯೋಗವೆನುತ್ತಿಹರ್ಫ್ಲು ತಿಳಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೭ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ನೋಳ್ಪವನು ತಾ | ನೊಲಿದು ಕೊಡುತಿಹ ಬುದ್ಧಿಯೋ
ಗವು | ಸುಲಭ ಕೇಳದರಿಂದ ಸಂಸಾರವನು ನೆರೆ ಕೆಡುವ || ಫಲದಕರ್ಮದಿ
ಹೀನನಾಗಿಯೆ | ಒಲಿದು ಮರೆಯೊಗು ಬುದ್ಧಿಯೋಗವ | ಫಲವ ಬಯಸು
ವರಧಮರೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೮ ||

ಈಪರಿಯ ವರಬುದ್ಧಿ ತನಗು | ಳ್ಳಾಪುರುಷನಿಂಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತ | ರೂ
ಪುಗಳನೆರಡುವನು ಬಿಡುತಿಪನದುನಿಮಿತ್ತದರಿ || ಆಪರಮವಹ ಯೋಗಕೋ
ಸುಗ | ನೀ ಪ್ರಯತ್ನವ ಮಾಡು ಯೋಗವ | ರೂಪು ಕೇಳಾಫಲವ ಬಿಟ್ಟಿ
ಪ ಜಾಣತನವೆಂದ || ೪೯ ||

ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತರು ಕರ್ಮದಿಂದ ಸ | ಮೃದ್ಧವಾಗಿಹ ಫಲದ ಭೋಗವ |
ಹೊದ್ದದೆಯೆ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ಇದ್ದವರುಗಳು ಜನ್ಮಬಂ
ಧವ | ಗೆದ್ದು ಬಿಡುಗಡೆವಡೆಮುಕ್ತುದ್ರೋ | ಪದ್ರವಿಲ್ಲದೆ ನಿಜವನೈದುವ
ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೦ ||

ನಿನ್ನಮತಿ ಯಾವಾಗ ಕೆ ಳೀ | ಭಿನ್ನಮಾಯಾಗುಣದ ಕಡಲನು | ಉನ್ನ
ತದ ವರಬೋಧೆಯಿಂ ದಾಂಟುವುದೊ ತತ್ಕ್ಷಣದಿ || ಮುನ್ನ ನೀ ಕೇಳ್ದು
ದಕೆ ನೀಮುಂ | ದಿನ್ನುಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಿಗ ನಿ | ರ್ವಿಣ್ಣನಹೆಯೈ ಪಾರ್ಥ
ಎಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೫೧ ||

ಹಲವುಶ್ರುತಿಗಳ ಕೇಳಿ ಪರಿಪರಿ | ಚಲಿಪ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿಯಿನಿಸುಂ |
ಚಲಿಸದೇತದ್ವಾಸನೆಯು ವಿಪರೀತಭಾವನೆಯು || ಕಳೆದು ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಧಿಯಲಿ
ನಿ | ಶ್ಚಲಿತದಿಂ ನಿಂದಾಗ ನೆರೆ ನಿ | ರ್ಮಲವೆನಿಪ ವರಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆ
ವೆ ನೀನೆಂದ || ೫೨ ||

ಪರಮಸಾಂಖ್ಯವ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವ | ಕರುಣಿಸದೆ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಬುದ್ಧಿಯ |
ಭರವ ನೆಲೆವಿಡಿದಾಸ್ಥಿರಪ್ರಜ್ಞನು ಸಮಾಧಿಯಲಿ || ಇರುತಲೇನನು ನುಡಿವ
ಕುಳ್ಳಿಹ | ಪರಿಯದಾವುದದೆಂತು ನಡೆವನು | ಹಿರಿಯರೇನೆಂದೆಂಬರದ ಹೇ
ಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೫೩ ||

ಮನದಲಿಹ ಬಯಕೆಗಳನೆಲ್ಲವ | ನೆನೆಯದಾವಾಗಲು ಬಿಡುವನಾ | ತ್ಮನಲಿ ನಿಷ್ಠಿತನಾಗಿ ಪರಮಾನಂದಮಯನೆನಿಪ || ಜನುಮಯನೊಳೊಡಗೂಡಿ ತುಷ್ಟಿಯ | ಘನತೆಯಿಂದಿಹನಾವನಾತನೆ | ಮುನಿಗಳಾದರಿಪಾಸ್ಥಿರಪ್ರಜ್ಞನು ವಿಚಾರಿಸಲು || ೫೪ ||

ಹೆದರದೀತಾಪತ್ರಯಂಗಳ | ಪದದ ನಾನಾದುಃಖದವಲಿ ನೆರೆ | ಮುದವ ಲಾಸಕ್ತಿಯನು ಮಾಡದೆ ಕರಣಮೂರರಲಿ || ಉದಿತಕಾಮುಕ್ರೋಧಭೀತಿಯ | ನೊದೆದು ಬಿಟ್ಟ ಮುನೀಶ್ವರನು ತಾ | ವಿಮಗಳಿಂ ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯೆನಿಸುವನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೫ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗು | ಣಾವಳಿಗಳಲಿ ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಜೀವಿಪನು ಪ್ರಾರಬ್ಧವಶದಿಂ ಬಂದಲೇಸಿನಲಿ || ಭಾವದಿಂ ಹಾರೈಸಿ ಪ್ರೊಲ್ಲಹ | ರಾವಿನಲಿ ದುಃಖಿಸನು ತಿಳಿಯಲಿ | ಕಾವಿವೇಕಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸುವುದು ಕೇಳೆಂದ || ೫೬ ||

ನಡೆಯುತಿಹ ಕೂರುಮನು ತನ್ನಯ | ಒಡಲೊಳಗೆ ಕೈಕಾಲನೆಲ್ಲವ | ನಡಗಿಸುವವೊಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವಿಷಯವಲ್ಲಿಂದ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತೆಗೆತೆಗೆದು ತನ್ನಲಿ | ದೃಢದಿ ನಿಲಿಸುವನಾವನಾತನ | ಬಿಡದೆ ತೋರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸುವುದು ಕೇಳೆಂದ || ೫೭ ||

ರುಜೆಯಡಸಲಾಹಾರವಿಲ್ಲದೆ | ನಿಜವರಿಯದಾತಂಗೆ ವಿಷಯ | ವ್ರಜ ತೊಲಗುವುದು ತನ್ನಲಿರುತಿಹ ಬಯಕೆ ಪೊರಗಾಗೆ || ವಿಜಯ ಕೇಳಾಬಯಕೆ ವಿಷಯ | ವ್ರಜಸಹಿತ ತೊಲಗುವುದು ತನ್ನೀ | ನಿಜವನರಿದಿಹ ವರಮುನಿಗೆ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೮ ||

ಪರಮುಕ್ತಿಗೋಸುಗರ ಯೋಗವ | ನಿರದೆ ಯಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡುವ | ಗರುವಪುರುಷನ ಮನವ ಮುಂತಾಗೆಳೆದು ಬಲುಪಿನಲಿ || ತಿರುಗುವುದು ವಿಷಯಂಗಳಲ್ಲಿಗೆ | ದುರುಳ ಕರಣಸಮೂಹವಿದು ನೆರೆ | ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವುದಾರನಾದರು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ || ೫೯ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತಖಿಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಮದವ ಮುರಿದು ನಿರೋಧಿಸುತಲತಿ| ಮುದದಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದೆನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನು || ಒದವಿಸುತಲಿರಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ತುದಿಯಲಾವನ ವಶವಹವು ಕೇ | ಳ್ಬುಧರ ಮತದಿಂದಾಮಹಾತ್ಮಂಗಿರದೆ ನೆಲೆಯಹುದು || ೬೦ ||

ವಿಷಯಫಲವನು ನೆನೆವ ಮನುಜಗೆ | ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯ ಸಲುಗೆ ಪುಟ್ಟುಗು | ವಿಷಯಸಂಗದದೆಸೆಯಲುದಿಸುಗು ಕಾಮಿಸುವ ಶಕ್ತಿ || ಹೊಸಪರಿಯ ಕಾಮವನು ನೆರೆ ಬಂ | ಧಿಸಲಿಕದರಿಂ ಕ್ರೋಧ ಸಲೆ ಜನಿ | ಯಿಸುವುದೈ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ಫಲುಗುಣನ || ೬೧ ||

ಅದರಿನವಿವೇಕವು ಜನಿಯಿಸುವು | ದದರದೆಸೆಯಿಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರವ | ಲೊದವಿದಾಸ್ಮೃತಿ ಕೆಡುವುದಾಸ್ಮೃತಿ ಕೆಡಲಿಕಾಬಳಿಕ || ತುದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಜ್ಞಾನ ಕೆಡುತಿಹು | ದದು ಕೆಡಲು ಬಳಿಕಾತ ಮೋಕ್ಷವ | ಪದವ ಪಡೆಯದೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಹನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬೨ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತ ಮುಮುಕ್ಷುವಾದವ | ನುದಿತಕಾಮಕ್ರೋಧವಳಿದುಳಿ | ದೊಡವಿ ತನ್ನಯಧೀನವಾದಿಂದ್ರಿಯನಿಕರದಿಂದ || ವಿಧಿವಿಹಿತವಿಷಯಂಗಳನು ತಾ | ಹದುಳದಿಂ ಭೋಗಿಸುವ ಚಿತ್ತನು | ಸದಮಳವ ಶಾಂತಿಯನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬೩ ||

ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಪಡೆದು ತಾನತಿ | ಹರುಷದಿಂದಿಹ ಮುನಿಗೆ ದುಃಖವ | ನೆರವಿಗಳು ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಹುವು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ನಿರುತ ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತನಾಗಿಹ | ಪರಮಯೋಗಿಗೆ ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಿ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ನೆಲಸಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೬೪ ||

ನಿರುತದಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವರಿಯದ | ನರಗೆ ದೊರಕದು ಯೋಗವದು ತಾ | ದೊರಕದಿಹ ಮನುಜಂಗೆ ಮನನಾದಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸವು | ಪರಮನನಶೂನ್ಯಂಗೆ ದೊರಕದು | ಪರಮಶಾಂತಿಯು ಶಾಂತಿ ದೊರಕದ | ನರಗೆ ಸುಖವೆಲ್ಲಿಯದು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೬೫ ||

ವಿಷಯದಭಿಮುಖದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ವಶವೆನಿಸುತಿಹುದಾವನೊಬ್ಬನ | ಸ
ಸಿನಿರವ ಮನವವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನಿರವದುರೆಕೆಡಿಸಿ || ದೆಸೆಗೆಡಿಸುವುದು ಕೇಳ
ದೆಂತೆನೆ | ಪಸರಿಸಿದ ಶರಧಿಯೊಳು ನಾವೆಯ | ವಿಷಮಮಾರುತವೆಳೆದೊ
ಯಿದು ಮುರಿದಿಕ್ಕುವಂದದಲಿ || ೬೬ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತದೊಳಾವನೊಬ್ಬನು | ಒದವಿದಿಂದ್ರಿಯಗಳನು ವಿಷಯದ |
ಸದನದಿಂ ಬರಸೆಳೆದು ನೆರೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿಹನು || ಅದರಿನಾತನ ಬುದ್ಧಿ
ತತ್ವದ | ಪದವಿಯಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಬುದವನನು | ಬುಧರು ಸುಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯೆಂ
ಬರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬೭ ||

ಆವುದೊಂದು ಅಭೇದದೃಷ್ಟಿಯ | ಭಾವದಮಳಜ್ಞಾನಜೋತಿಯೊ |
ಜೀವರಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯದರಲೆಚ್ಚತ್ತಿಹನುಯೋಗಿ || ಆವ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಭೇ
ದದ | ಭಾವದೆಚ್ಚರು ತಾನಿಹುದೊ ಸ | ದ್ಭಾವವನು ತಿಳಿದಿಹ ಮುನಿಗೆ ಕ
ತ್ತಲೆಯದೆನಿಸುವುದು || ೬೮ ||

ತುಂಬಿ ಚಲಿಸದೆ ಸ್ಥಿರವೆನಿಸುತಿ | ಪ್ಪಂಬುಧಿಯನುದಕೌಘ ನೆರೆ ಹೊ|
ಕ್ಕಂಬುಗೊಂಡೇಕತ್ವವನು ಪಡೆವಂತೆ ಬಯಕೆಗಳು || ಸ್ತಂಭಿಸುವುವಾವನಲಿ
ತಾನೇ | ಬೆಂಬಿಡದೆ ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆದು ವಿಷ | ಯಾಂಬುಧಿಯಲಾಡುವನು
ಶಾಂತಿಯನೈದಿ ಕೇಳೆಂದ || ೬೯ ||

ವಿಷಯವೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ನೆರೆ ನಿ | ರ್ವಿಷಯವೆನಿಪಾಹಮ್ಮಮತೆಗಳ | ದೆಸೆ
ಯ ಹೊದ್ದದೆ ಜ್ಞಾನಿ ತಾನಹೆನೆಂಬ ಹಮ್ಮಳಿದು || ಸಸಿನೆ ಚಲಿಸದೆ ನಿಸ್ಸ್ಪೃ
ಹತೆಯಿಂ | ದೆಸೆಯುತಿಹ ವರಯೋಗಿ ತಾ ನೆರೆ | ಹೊಸತೆನಿಪ ಮುಕ್ತಿಯ
ನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೭೦ ||

ಈಪರಿಯ ವರಸಾಂಖ್ಯಯೋಗದ | ರೂಪು ಬ್ರಹ್ಮದ ನಿಷ್ಠೆಯಿದರನು|
ರೂಪಿನಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡವನು ಮರೆದಿರನು ನಿಜಪದವ || ಆಪರಮನಿಷ್ಠೆಯಲಿ
ನೆಲೆಗೊಂ | ಡಾಪುರುಷನವಸಾನಕಾಲದ | ಲಾಪರಬ್ರಹ್ಮವನು ಪಡೆವನು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೭೧ ||

ಇಂತು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವೆಂಬ ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ವೀರಪಾರ್ಥಂಗಖಿಳಭುವನಾ । ಧಾರ ಹರಿ ಕರುಣವಲಿ ಪ್ರತಿ
ಗಳ | ಸಾರವಹ ಸತ್ಕರ್ಮಯೋಗವನೊಲಿದು ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು | ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸುವ ಕರ್ಮದಿಂ ತಾ |
ನೆಲಗೆ ಮಿಗಿಲಾದರೆಯುದೇತಕೆ ಕರ್ಮಯೋಗದಲಿ || ಚಲಿಸದೆನ್ನನು ಬೋಧಿ
ಸುತಲಿಹೆ | ಹಲವು ಕರ್ಮದ ಹೊರೆಯೆನಿಸುವಾ | ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಸು
ವುದುಚಿತವೆ ಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧ |

ದೇವ ಸಂದೇಹದ ವಚನದಿಂ | ದೀವಿಮಲವಾದೆನ್ನ ಮತಿಯನು | ಭಾವಿ
ಸಲು ಮೋಹಿಸುತಲಿಹೆ ನೀನದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ|| ಆವಮತದಿಂದಾನು ಲೇಸನು |
ಭಾವದಿಂಪೈದುವೆನದೊಂದನು | ನೀವೆನಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಪೇಳುವುದೆಂದನಾ
ಪಾರ್ಥ || ೨ ||

ಪರಥಸಂಜಯ ಪೂರ್ವದಲಿ ನಾ | ನೊರೆದೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವನು
ಕೇ | ಳೆರಡುಪರಿಯಲದೆಂತೆನಲು ನಿಜಸಾಂಖ್ಯನಿಷ್ಠರಿಗೆ || ವರಮುಕುತಿಗಾ
ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು | ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳಿಗ | ತ್ಯುರುತರದ ಸ
ತ್ಕರ್ಮದಿಂ ಕೈವಲ್ಯವಹುದೆಂದ || ೩ ||

ಕರ್ಮವನು ಜಡಭಾವವಂ ನೆರೆ | ನೆಮ್ಮಿ ಮಿಗ ಮಾಡದ ಪುರುಷನೀ |
ಕರ್ಮಪದವಹ ಮುಕ್ತಿಯನು ತಾನೈದ ಮುದದಿಂದ || ಕರ್ಮಚಯಸನ್ಯಾ
ಸಮಾತ್ರದಿ | ನಿರ್ಮಲದ ಸುಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ | ಧರ್ಮವಹ ಪರತತ್ವವನು
ತಾನೈದ ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ಒಂದುಕ್ಷಣ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡದ | ನಿಂದಿರನು ಕೇಳಾವಮರ್ತ್ಯನು |
ಸಂದಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಗಳಿಂದೀತೋರ್ಪಜಗವೆಲ್ಲ || ಒಂದಿ ಪರವಶತೆಯನು
ಘನಸಿ | ಬಂಧದಿಂ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವು | ದಿಂದುನಿನ್ನಿಸದಲ್ಲನಾದಿಯು
ವಿದ್ದೆ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಈಸಕಲ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಸೂಸದೀಯದೆ ನಿಲಿಸಿ ಪೂರ್ವದ | ವಾಸನೆಯ ಬಲುಹಿಂದ ಬಕನಂದದಲಿ ಮನದೊಳಗೆ || ಆಸಕಲವಿಷಯವನು ನೆನೆಯುತ | ಲೇಸು ತಪವನು ವಿರಚಿಸಿದೊಡಂ | ದೋಷ ಮೂಢನು ತಿಳಿಯೆ ಮಿಥ್ಯಾಚಾರಿಯೆನಿಸುವನು || ೬ ||

ಆವನೀಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ನಾವಿಷಯದಿಂ ತೆಗೆದು ಮನದಲಿ | ಭಾವಿಸದೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಜಯೋಗದಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ || ಈ ವಿವಿಧಗುಣಕರ್ಮ ಯೋಗವ | ನಾವ ಫಲದಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಭಾವದಿಂ ಮಾಡುವವನುತ್ತಮ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೭ ||

ವಿಹಿತಕರ್ಮವ ಮಾಡು ಸುಮ್ಮನೆ | ಯಿಹುದರಿಂ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುತ | ಲಿಹುದು ತಾನತ್ಯಧಿಕ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟಿಹುದರಿಂದ || ಇಹದ ನಿನ್ನ ಶರೀರಯಾತ್ರೆಯ | ಬಹಳಸುಖ ಮುಂತಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸ | ದಿಹಪರಕೆ ಸತ್ಕರ್ಮವೇ ಹಿತ ವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೮ ||

ಈ ಸಕಲಜನವೀಶ್ವರಾರ್ಪಣ | ಕೋಸುಗರ ವಿರಚಿಸುವ ಕರ್ಮದ | ಲೇಸ ನೆರೆಬಿಟ್ಟುಳಿದ ಕರ್ಮದಿ ಬದ್ಧವಾಗಿಹುದು || ಆಸೆಯನು ಬಿಟ್ಟದುನಿಮಿತ್ತದ | ಲೀಸಕಲ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಜಗ | ದೀಶ್ವರಾರ್ಪಿತವಾಗಿ ನೀ ಮಾಡೆಂದನಸುರಾರಿ || ೯ ||

ಅಜನು ಮುನ್ನವೆ ಯಜ್ಞಸಹಿತೀ | ಪ್ರಜೆಗಳನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಯೀ | ಯಜನದಿಂ ಸಂತಾನವಾಗಲಿ ನೀವು ಬಯಸಿದುದ || ಯಜನ ತಾನೇ ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ | ವಿಜಯರಾಗಿಹುದೆಂದನಾಕವು | ಲಜನ ಕಥನದಿನಾದುದದು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೦ ||

ದೇವರನು ನೀವ್ ಯಜ್ಞದಿಂದಲಿ | ಸೇವಿಸಲು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿಹ | ದೇವರಿಷ್ಟವ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನು ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸುವರು || ದೇವತೆಗಳನು ನೀವು ನಿಮ್ಮನು | ದೇವತೆಗಳಿಂತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ಭಾವಿಸಲು ನೀವುಭಯರುಂ ಕಡುಲೇಸನೈದುವಿರಿ || ೧೧ ||

ಇಷ್ಟಭೋಗಂಗಳನು ಯಜ್ಞಾದಿ | ತುಷ್ಟರಹ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಸಂ | ತುಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ಕೊಡಲು ಕೊಟ್ಟುದನವರಿಗರ್ಪಿಸದೆ || ಕೆಟ್ಟತನದಿಂ ಭೋಗಿಸುತಲಿಹ | ದುಷ್ಟನೀಲೋಕದಲಿ ತಾನು | ತ್ಕೃಷ್ಟದೈವಸ್ವಾಪಹಾರದ ಕಳ್ಳನೆನಿಸುವನು || ೧೨ ||

ಪರಮಯಜ್ಞದ ಶೇಷವನು ತಾ | ವಿರದೆ ಭುಂಜಿಪ ಸಂತರುಗಳೀ | ದುರಿತಬಂಧನದಿಂದ ನೆರೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನೈದುವರು || ನಿರುತದಿಂದಲೆ ಸ್ವೀಯಕುಕ್ಷಿಂ | ಭರರು ಸ್ವಾರ್ಥವೆ ತಿಳಿಯದಿರುತಿಹ | ನರಕಿಗಳು ಪಾಪವನೆ ಉಂಬರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ಅನ್ನದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜನಿಸುವ | ರನ್ನವೆಂತುದಯಿಸುವುದೆನೆ ಪ | ರ್ಜನ್ಯನಿಂ ಪರ್ಜನ್ಯ ತಾನುದಯಿಸುವುವೆಂತೆನಲು || ಸನ್ಮತಿಯೆ ಕೇಳ್ಯಜನದಿಂ ಪ | ರ್ಜನ್ಯನುದಿಸುವುದದು ಯಜನಸಂ | ಪನ್ನಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಜನಿಸುಗು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||

ಇಂತೆನಿಪ ಸತ್ಕರ್ಮವಾಶ್ರುತಿ | ಸಂತತಿಗಳಿಂ ಜನಿಸುವುದು ಶ್ರುತಿ | ಸಂತತಿಗಳಾವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಜನಿಸುವುವು || ಇಂತು ಕಾರಣಪೂರ್ವವನು ನಿ | ಶ್ಚಿಂತವೆರುವುದ ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳು | ಸಂತತವು ಯಜ್ಞದಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿಹುವು ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಈಪರಿಯು ವರ್ತಿಸುವ ಕರ್ಮಕ | ಲಾಪವನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ಮಾನವ | ರೂಪಿನೊಳು ಸಿಲುಕಿರ್ದು ಮಿಗೆ ವಿಷಯಾಭಿಮುಖನಾಗಿ || ವ್ಯಾಪರಿಸುವಿಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ತ | ದ್ರೂಪದಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತಲಿರುತಿಹ | ಪಾಪಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಮಹಾಪುರುಷನೀ | ಜೀವಭಾವವ ಬಿಟ್ಟು ಆತ್ಮನ | ಭಾವಿಸುವನತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪರಮಾತ್ಮತೃಪ್ತಿಯಲಿ || ಪಾವನನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ | ರೂವಳಿದ ಸಂತೋಷಿ ಯಾತನ | ದಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕೂಡಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ತವಿಲ್ಲೆಂದ || ೧೭ ||

ಆ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಕರ್ಮವ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮಾಡುವದರಿಂ ಬಹ | ಕಾಮಿತದ ಲೇಸಿಲ್ಲ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟಪುದರಿಂದ || ತಾಮಸದ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಭೂತ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ತಾ ಬಯಸುವರ್ಥದ | ಕಾಮವಾತಂಗಿಲ್ಲ ವೆಲೆಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ವಿಹಿತಕರ್ಮವ | ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ| ಸಲೆ ಮನುಜನೈದುವನು ಬ್ರಹ್ಮವನಸಮನಿಮಿತ್ತದಲಿ || ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಯ | ಕುಲವಿಹಿತವಹ ಕರ್ಮವನು ನೀ | ನೊಲಿದು ಸಂತತ ಮಾಡುತಿರೆ ಲೇಸಹುದು ನಿನಗೆಂದ || ೧೯ ||

ಕರ್ಮದಿಂ ಜನಕಾದಿಗಳು ಕೇ | ಳ್ನಿರ್ಮಲದ ಸಿದ್ಧಿಯನು ಪಡೆದರು | ದುರ್ಮದವ ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವನವರ ಚಂದದಲಿ || ಧರ್ಮವೆಂದೇ ಮಾಡು ಅಥವಾ| ಹಮ್ಮವಿಡಿದಿಹ ಲೋಕಕೋಸುಗ | ಬೊಮ್ಮವನು ನೀನರಿದೊಡಂ ಮಾಡುವುದುಚಿತವೆಂದ || ೨೦ ||

ಅವುದಾವುದನುತ್ತಮರು ನಿ | ತ್ಯಾವಳಿಯೊಳಾಚರಿಪರವನೇ | ತಾವು ಬಿಡದಾಚರಿಸುವರು ಮಾನವರು ಮುದದಿಂದ | ಆವನುತ್ತಮಪುರುಷ ತಾ ಬಳಿ | ಕಾವಮತದಲಿ ನಡೆಯುತಿಪನವ | ಭಾವಿಸುತ ಮನುಜರುಗಳನು ವರ್ತಿಸುತಲಿಪರೆಂದ || ೨೧ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಮೂರುಲೋಕಂ | ಗಳೊಳೆನಗೆ ನೆರೆ ಮಾಡಬೇಡಿದ | ಹಲವು ಕ್ರಿಯೆ ತಾನಿಲ್ಲ ಪಡೆಯದವಸ್ತು ತಾನಿಲ್ಲ || ಬಲವಿನಿಂ ಮುಂದೈದೆ ಬೇಡುವ | ಫಲವು ತಾನಿಲ್ಲಾದೊಡೆಯು ನಾ | ಕುಲವಿಹಿತಕರ್ಮಂಗಳಲಿ ವರ್ತಿಸುತಲಿಹೆನೆಂದ || ೨೨ ||

ಅಲಸದಾನೀಗಖಿಲಕರ್ಮವ | ನೆಲಗೆ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡುತಿರುತಿ | ರ್ದಲಸಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಬಿಟ್ಟೆನಾದಡೆ ಬಳಿಕ ಮಾನವರು || ಹಲವು ಮಾತೇನೆನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿ| ಕುಲವಿಹಿತಕರ್ಮವನು ಬಿಡುವರು | ಚಲಿಸಿ ಬಿಡಲವರುಗಳು ನರಕವನೈದದಿರರೆಂದ || ೨೩ ||

ನಿರುತ ಕರ್ಮವ ಮಾಡದಿಯು ತಾ | ನಿರಲು ಈ ಮನುಜರುಗಳೆಲ್ಲರು| ಭರವಸದಿ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಹರು ಜಾತಿಸಂಕರವ || ಇರವೆ ನಾನೇ ಮಾಡಿದವನಹೆ | ನರರನೆಲ್ಲರ ಕರ್ಮದಿಂ ವ್ಯಾಪಿ | ಚರಿಸಿ ಕೊಂದವನಪ್ಪೆನಾ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಅಜ್ಞಾನಿಗಳವರದಾನತಪಗಳ | ಯಜ್ಞಕರ್ಮಂಗಳ ಫಲವನೇ | ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಯಿಂ ಬಯಸುತ್ತಮಾಳ್ಪರು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು || ಪ್ರಾಜ್ಞಯಿಂದಾಫಲವ ಬಯಸದೆ | ಯಜ್ಞಕರ್ಮಂಗಳನು ಮಾಡುವ | ರಜ್ಞಲೋಕವನುಗ್ರಹಾರ್ಥಕೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಪರಮತತ್ವವ ಬಲ್ಲ ಬುಧರನ | ವರತಕರ್ಮವ ಮಾಡುತಿರುವ | ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಕರ್ಮವ ಬಿಡುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಭೇದಮಾರ್ಗವನು || ಒರೆಯಲಾಗದು ಕರ್ಮವನು ತಾ | ನಿರುತದಿಂದಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಚರಿಸುತನೆ ಪೂರ್ವರಸು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿಸುವುದೆಂದ || ೨೫ ||

ದುರುಳತನದವಭಿಮಾನದಿಂ ಸಂ | ಚರಿಸುವಾತನು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಹ || ಪಿರಿದು ಸತ್ವರಜಸ್ತಮಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಗುಣದಿಂದ || ಭರದಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ | ದುರುಳ ತಾನೇ ಮಾಡುತಿಹೆನೆಂ | ದಿರದೆ ಬಗೆವನು ಲೋಕದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈ ಗುಣಂಗಳ | ಹಲವು ಕರ್ಮಂಗಳ ವಿಭಾಗವ | ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲ ಮಹಾಪುರುಷನೀವಿಷಯವೈದರಲಿ || ಬಲವಿನಿಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ಸಲೆ ಚರಿಸುತಿಹುವೆಂದು ಹಮ್ಮಿನ | ಬಲೆಯೊಳಗೆ ತಾ ಸಿಲುಕನೈಯೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ತಾಮಸದ ಪ್ರಕೃತಿಯುವಿ ಗುಣ ದು | ಷ್ಕಾಮ ಮೂಢರು ತ್ರಿಗುಣ ಕರ್ಮ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಕರ್ತೃತ್ವದಿಂದಾಸಕ್ತರಾಗಿಹರು || ಆಮರುಳರನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ | ಸೀಮೆಯನು ಬಲ್ಲವರು ಕರ್ಮವ | ನೇಮದಿಂ ಸಲೆಬಿಡಿಸಲಾಗದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಕಲಕರ್ಮವ | ನೊಲವಿನಿಂದೆನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ | ಸಲೆ ಪರಮತತ್ವವನರಿವ ಮತಿಯಿಂದ ವಿಷಯದಲಿ || ಬಿಡದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಮತೆಯ | ಗೆಲಿದು ಶೋಕಾದಿಗಳನೈದದೆ | ಕಲಹಕುದ್ಯೋಗವನು ಮಾಡೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೦ ||

ಆರುಕೆಲರೀಯೆನ್ನ ಮತದಲಿ | ಸಾರಸತ್ಕರ್ಮವನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿ | ಚಾರದಿಂದನುಸರಿಸಿ ನೆರೆ ಸದ್ಗತಿಯನೈದುವರು || ಭೇರೆಮಾತೇನಿನ್ನು ಮಾಡುವ | ಧೀರರವರಸಸೂಯರಾಗಿರೆ | ಘೋರವಹ ಕರ್ಮಂಗಳಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನೈದುವರು || ೩೧ ||

ಇನ್ನು ನೀಕೇಳಾರು ಕೆಲಬರು | ಎನ್ನ ಮತವಹ ಕರ್ಮಯೋಗವ | ಭಿನ್ನಹಾದಿಯಸೂಯತನದಿಂ ಭಜಿಸದಿರುತಿಹರು || ಧನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ | ಬನ್ನಬಡುತಿಹ ಮತಿವಿಹೀನರು | ಮುನ್ನವೇ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟರೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೨ ||

ತಾನು ಸತ್ವಜ್ಞಾನದನುಸಂ | ಧಾನವುಳ್ಳವನಾದೊಡೆಯು ಮುಂ | ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕೃತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಚೇಷ್ಟಿಪನು || ಆನರರುಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿನಿ | ಧಾನದಿಂದಿರುತಿಹರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿ | ಧಾನನಿಗ್ರಹವೇನ ಮಾಡುವುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೩ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಬಿಡದೆಳೆವ ಸಂ | ಚೇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥಂಗಳಲಿ ಮಿಗೆ ಬಳಿ | ಸಂದು ರಾಗದ್ವೇಷವಿರುತಿಹುವವರಧೀನವನು || ಮುಂದರಂದದಲೈದಲಾಗದು | ಸಂದ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಕಿವು ತಾಂ | ಸಂದವೈರಿಗಳಾಗಿಹುವು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೪ ||

ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ಚರಣವೇ ತನ | ಗುನ್ನತದ ಲೇಸಾವ ಕಾರಣ | ವನ್ನ ಕೊರತೆಯದಾದೊಡೆಯು ಕೇಳ್ತನಗವೇ ಲೇಸು || ಅನ್ಯಧರ್ಮವು ಕುಲಗೆಡಿಸಿ ನೆರೆ | ಬನ್ನಬಡಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಸಂ | ಪೂರ್ಣನೆನಿಸಿದೊಡಂ ತನಗೆ ಲೇಸಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯೆಂದ || ೩೫ ||

ಹರಿಯೆ ಕೇಳ್ ಪಾಪವನು ನರ | ಭರದಿ ಬಯಸದಿರಲ್ಕೆ ಬಲುಹಿಂ | ದರಸು ಬಿಟ್ಟಿಯ ಮಾಡುವಂದದಲಾರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ || ಇರದೆ ಮಾಳ್ಪಂ ತನುವ ಪ್ರೇರಿಪ | ಪುರುಷನಾರೈ ಹೇಳು ವೃಷ್ಣಿಗ | ಳರಸ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕರುಣಿಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು || ೩೬ ||

ಎನಿತನುಂಡುಂ ದಣಿಯದಿಹನೊ | ಬ್ಬನು ಮಹಾಪಾಪಿಷ್ಠನೀಕಾ | ಮನು ಕಣಾ ಈಕ್ರೋಧನೆಂಬವನುಂ ರಜೋಗುಣದಿ || ಜನಿಸಿದರು ಪರ ತತ್ವವಿದ್ಯೆಯೊ | ಳನುಪಮದ ಯೋಗಕ್ಕೆವಂದಿರು | ಘನತರದ ಹಗೆಯಾಗಿ ಹರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೭ ||

ಹೊಗೆಯು ಬಲುಹಿಂದಗ್ನಿ ಕಿಲುಬುರೆ | ನೆಗೆದಿರಲು ದರ್ಪಣವು ಮಾಸಿಂ| ದೊಗೆದ ಗರ್ಭವು ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿರ್ಪಂತೆ ಹೃದಯದಲಿ || ನಿಗಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ಕಾಮಾ | ದಿಗಳನಿಪ ಹಗೆಯಿಂದ ವಿಷಯಗಳ | ಬಗೆಗ ಮುಸುಕಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೮ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ತತ್ವವಿದರಿಗ | ಹಲವು ಕಾಲ ವಿರೋಧಿಯೆನಿಸುವ | ಕಲಿತವಿಷಯಸಮೂಹಸಮಿಧೆಗಳಿಂದ ವರ್ಧಿಯದಿಹ || ಬಲುಹೆನಿಪ ಕಾಮಾಗ್ನಿಯಿಂ ನೆರೆ | ಸಲೆ ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಹುದು ತತ್ವದ | ನೆಲೆಯೆನಿಸುವ ಸ್ವರೂಪವಿಂಧನವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೯ ||

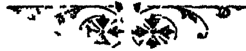
ನೆಗಳದಿಂದ್ರಿಯಮೀಮನೋಬು | ದ್ಧಿಗಳು ತಾವಿವು ಮುನ್ನ ಘಸನಂ | ಬುಗೆಯ ನೆಲೆವನೆ ಯೆನಿಸುತಿಹುವಿವರಿಂದ ಮನ್ಮಥನು || ನಿಗಮಸಿದ್ಧಜ್ಞಾನವನು ತಾ | ನಗಲದೆಯೆ ನೆರೆ ಮುಸುಕಿ ಜೀವರ | ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸುತ್ತಿಹನು ಜಗದೊಳಗೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೦ ||

ಅಮನಿಮಿತ್ತವು ಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರದ | ಪದವ ಕೆಡಿಸುವ ಕಾಮನೆಂಬೀ | ಮದನುಜವ ಪಾಪಿಯನು ನೀಜಯಿಸುವರೆ ಮೊದಲಲ್ಲಿ || ಒಡೆಯವಿಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿರೋಧಿಸಿ | ಸದಮಲಜ್ಞಾನದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ | ವಿದಿತವೈರಾಗ್ಯದಬಲವನ ಕೆಡಿಸೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೧ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯದಿಂ ಮಿಗಿ | ಲೆಂದು ನುಡಿವರು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ| ಬೃಂದದಿಂ ಮನವಧಿಕ ಮನದಿಂದತ್ಯಧಿಕ ಬುದ್ಧಿ || ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂ ವಿಷಯ ಪಂಚಕ | ದಿಂದ ಮನದಿಂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾನಂದಮಯನಾತುಮನಧಿಕ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೦ ||

ಈಪರಿಯಲಾತ್ಮನನು ಬುದ್ಧಿಯ | ರೂಪಿನಿಂದತ್ಯಧಿಕನೆಂದೇ | ದೀಪಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಿಂ ನೆರೆ ತಿಳಿದು ಚಿತ್ತವನು || ವ್ಯಾಪರಿಸದಂದದಿ ನಿರೋಧಿಸಿ | ನೀ ಪರಮಯತ್ನದಲಸಾಧ್ಯದ | ಪಾಪಿಯಾಗಿಹ ಕಾಮನೆಂಬೀಪಗೆಯ್ಯ ಜಯಿಸೆಂದ || ೪೧ ||

ಇಂತು ಕರ್ಮಯೋಗವೆಂಬ ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಯೋಗದ | ಪರಿಯನಾಮುರಹರನು ಪಾರ್ಥಂ|
ಗೊರೆದ ಪರಿಯನು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ||

ಒದವಿದೀವರನಿತ್ಯಯೋಗದ | ಪದವ ನಾ ಪೂರ್ವದಲಿ ಪೇಳ್ದನು ! ಮುದದಲಾಸೂರ್ಯಂಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಬಳಿಕ ಮನುವಿಂಗೆ || ಇದನು ತಿಳುಹಿದ ತಿಳಿದ ಮನು ಹೇ | ಳಿದನು ತಾನಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಿಂಗೀ | ಹದನ ಕೇಳ್ಕೆ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧ ||

ಈಪರಿಯ ಪಾರಂಪರೆಗಳಿಂ | ದೀಪಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಂದ ಯೋಗವ | ತಾಪಸೋತ್ತಮರಾಜಋುಷಿಗಳು ಬಲ್ಲರೆಲ್ಲವನು |' ಆ ಪರಮವರಯೋಗವಿಳೆಯೊಳು | ರೂಪಳಿದು ಬಹುಕಾಲದಿಂ ಮಿಗೆ | ಲೋಪವಾಯಿತು ಪಾರ್ಥ ನೀ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨ ||

ನೀನೆನಗೆ ಸಂಗಡಿಗನೆಂದು ನಿ | ಧಾನದಿಂ ನಿಜಭಕ್ತನೆಂದೀ | ನಾ ನಿನಗೆ ಪೂರ್ವದಲಿ ಸೂರ್ಯಂಗೊರೆದ ಯೋಗವನು || ಜ್ಞಾನವುದಯಿಸುವಂತೆ ವೇದವಿ | ಧಾನುಗತಮುತ್ತಮರಹಸ್ಯ | ಸ್ಥಾನವನು ತಿಳುಹಿದೆನು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩ ||

ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡುವೆನು ಹರಿಯೆ | ನಿನ್ನ ಜನ್ಮವು ಬಳಿಕಿನದು ರವಿ | ಮುನ್ನತಾ ಜನಿಸಿದನು ಪೂರ್ವದಲಾವ ಪರಿಯಿಂದ || ಉನ್ನತದ ಯೋಗವನು ನಿನಗುಪ | ಸನ್ನನಾದರ್ಕಂಗೆ ನೀನಿದ | ಮುನ್ನ ಬೋಧಿಸಿದಂದವನು ನಾನರಿವೆನೆಂತೆಂದ || ೪ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನಗೆ ನಿನಗೆಯು | ಹಲವು ಜನ್ಮಾದಿಗಳು ಹೋದುವು | ಹೊಲಬನೆಲ್ಲವ ಬಲ್ಲೆ ನಾನವನರಿಯೆಯೈ ನೀನು || ಸಲೆ ಜನನ ಮರಣಗಳ ವಿದ್ಯೆಯ | ನೆಲೆ ಸಕಲಭೂತಂಗಳಿಗೆ ನಿ | ರ್ಮಲನಿಯಾಮಕನೆನಿಪ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಾನೆಂದ || ೫ ||

ನಿತ್ಯನಜನು ಸಮಸ್ತಭೂತಕೆ | ಕರ್ತೃವಹ ಈಶ್ವರನು ತಾನೆನಿ | ಸುತ್ತ ಶ್ರುತಿಗಳೊಳಿರದ್ದುಡೆಯು ಕೇಳೆನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯನು || ಸತ್ವದಿಂದಾಶ್ರಯಿಸು ತೆನ್ನಯ | ವಿಸ್ತರದ ಗುಣಮಾಯೆಯಿಂ ಜನಿ | ಸುತ್ತಿಹೆನು ಕರ್ಮವಲಿ ಜನಿಸೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬ ||

ಧರ್ಮಕಾವಾಗಹುದು ಹಾನಿಯು | ಧರ್ಮವಾವಾಗುದುಭವಿಸುವುದು | ಕರ್ಮಕಾಲಂಗಳನರಿದು ಬಳಿಕಾಗ ತನ್ನುವನು || ನಿರ್ಮಿಸುವೆನವತಾರರೂಪಿಂ | ಧರ್ಮಕೋಸುಗ ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿಯೈ | ನಿರ್ಮಲನು ನಾಂ ಜೀವರಂದದಿ ಜನಿಸೆ ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ಸಜ್ಜನರುಗಳ ಸಲಹಲೋಸುಗ | ದುರ್ಜನರ ನೆರೆ ಮುಡುಹಲೋಸುಗ | ಮೂರ್ಜಿತದ ಧರ್ಮಂಗಳನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲೋಸುಗರ || ಕಜ್ಜವೆನಗಿದು ಪ್ರತಿಯುಗಂಗಳ | ಪಜ್ಜೆವಿಡಿದುದಯಿಸುವೆ ಫಲವನು | ವರ್ಜಿಸುತ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೮ ||

ಈಪರಿಯುಲವತರಿಸಿ ದೆನ್ನಸ್ವ | ರೂಪವನು ವರಜನ್ಮಕರ್ಮಂಗ | ರೂಪುಗಳ ಲೇಸಾಗಿ ತಿಳಿವವನೀತನುವ ಬಿಟ್ಟು || ಪಾಪದಿಂ ತಾ ಮರಳಿ ಜನಿಸದೆ | ತಾಪಮೂರನು ಗೆಲಿದು ಮಿಗೆ ನಿ | ರ್ಲೇಪನೆನಿಸುವ ನೆನ್ನನೈದುವನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೯ ||

ಭೀತಿರಾಗದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ | ನೀತಿಯಿಂ ನಿಜಭಕ್ತನಾಗಿರು | ತೋತು ನಾನೇ ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪೆಂದು ಭಾವಿಸುವ || ಆತುಮಜ್ಞಾನದ ತಪಸ್ಸಿಂ | ಪೂತವಾಗಿಹ ಸಕಲಸುಜನ | ವ್ರಾತವೈದುವುದೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೦ ||

ಭರದಲಾರಾರಾವ ಪರಿಯಲಿ | ನಿರುತದಿಂ ಭಜಿಸುವರವರನಾ | ಪರಿಯಭೀಷ್ಟವನಿತ್ತು ಸುಖದಿಂ ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸುವೆನು || ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮನುಜರುಗಳಾ | ದರದ ಲೆನ್ನಯಪದವನೆಲ್ಲರು | ಹಿರಿದು ಬಳಿವಿಡಿದಿಹರು ತಿಳಿಯೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧೧ ||

ಕರ್ಮದಿಂದಿಹಲಭ್ಯಫಲವ ನ | ಹಮ್ಮಮತೆಯಿಂ ಬಯಸುವರುಗಳು | ಕರ್ಮದೇವತೆಗಳನು ಹಿಡಿದರ್ಚಿಸುವರತಿಮುದದಿ || ಧರ್ಮದಿಂದಹ ಫಲವದಾಶ್ರಯ | ಧರ್ಮವಿಡಿದಿಹ ಮನುಜರಿಗೆ ಸ | ತ್ಕರ್ಮದಿಂದೀಭುವನದೊಳು ಸಿದ್ಧಿಪುದು ಬೇಗದಲಿ || ೧೨ ||

ನಾಲ್ಕುವರ್ಣದ ಕರ್ಮಗುಣದ ವಿ | ವೇಕದಿಂದ ವಿಭಾಗಸಹಿತೀ | ಲೋಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿದೆನೀಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ನಾನು || ಏಕಕರ್ತೃವೆನಿಸಿದರೆಯು ನಾ | ನೀಕೆಲಸದಲಕರ್ತೃವಾದ ನ | ಶೋಕನೆಂದೇ ತಿಳಿ ನಿಧಾನದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೩ ||

ಎನ್ನ ನೀಕರ್ಮಂಗಳೆಂದುಂ | ಬೆನ್ನಹತ್ತವು ಎನಗೆ ಕರ್ಮದ | ಸನ್ನಿಹಿತ ಫಲದಲ್ಲಿ ಭೋಗದ ಬಯಕೆ-ಯಿಲ್ಲಾಗಿ || ಎನ್ನನೀಪರಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನು | ತನ್ನಮತಿಯಿಂ ಬಲ್ಲನವ ನೆರೆ | ಧನ್ಯನೀಕರ್ಮಂಗಳಿಂ ಬಿಗಿವಡೆಯಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||

ಇನ್ನು ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮುನ್ನಿನ | ಧನ್ಯರಾದ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ನೆರೆ | ಸನ್ಮಹಿತರುಗಳಾಗಿ ಕರ್ಮವ ತಿಳಿದು ಮಾಡಿದರು || ಮುನ್ನಿನವರುಗಳಿಂದಲಿನ್ನುಂ | ಮುನ್ನಿನವರ್ಗಳುಂ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿರು | ವುನ್ನತವ ಸತ್ಕರ್ಮವನು ನೀನೊಲಿದು ಮಾಡೆಂದ || ೧೫ ||

ಕರ್ಮವಾವುದು ನೋಡೆ ನಿಜದಲ | ಕರ್ಮವಾವುದದೆಂತೆನುತ್ತೀ | ಕರ್ಮವನು ತಿಳಿವಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತರಹರು ಕೋವಿದರೂ || ಕರ್ಮವಾವುದನರಿದಮಂಗಳ | ಕರ್ಮಬಂಧವ ಹರಿವೆ ಕೇಳಾ | ಕರ್ಮವನು ಹೇಳುವೆನು ನಿನಗಾನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೬ ||

ನಿರುತ ಕರ್ಮದ ರೂಪವನು ದು | ಶ್ಚರಿತವಾದ ವಿಕರ್ಮರೂಪನು | ಪರಿವಿಡಿಯಲಿ ಯಕರ್ಮವಿನಿತರ ರೂಪಭೇದವನು || ಪರಿಕಿಸಲು ನೀನರಿಯಬೇಹುದು | ಭರದಿಕರ್ಮದ ಗತಿ ವಿಚಾರಿಸ | ಲರಿದೆನಿಸುತಿಹುದಾಗಿ ನಿನಗದನೊರೆವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭ ||

ನಿರುಪಮಾತುಮನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವ | ಪರಿಕಿಸದೆ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಉರುತರದ ಕರ್ಮವನು ಕಂಡವನಾವನೊಬ್ಬವನು || ನರರೊಳಧಿಕಜ್ಞಾನಿ ಯಾತನೆ ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕರ್ಮವ | ಚರದಲೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿದ್ದಾತನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸಕಲಕರ್ಮವ | ಸಾವಫಲದಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಭಾವದಲಿ ನಡಸುತ್ತ ವಿಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಭರ್ಜಿತದ || ಜೀವಸಂಚಿತಕರ್ಮದಿಂ ದಹ | ನಾವಿವೇಕಿಯ ಬುಧರುಗಳು ನೆರೆ | ಭಾವಿಸುವರೈ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನೆಂದು ಲೋಕದಲಿ || ೧೯ ||

ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನು ಸಕಲಬಯಕೆಯ | ಚಿತ್ತದಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಹ ನಿರಾಶ್ರಯ | ಚಿತ್ತನಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನಿ ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳಲಿ ತಾನು || ಎತ್ತಲಾ ನುದ್ಯೋಗಿಸಿದೊಡಂ | ಹತ್ತವಾಕರ್ಮದ ಫಲಂಗಳು | ಕರ್ತ್ತು ತಾನಲ್ಲೆನಿತು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲವನೆಂದ || ೨೦ ||

ಆಸೆಯನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ನಿಯತದಿ | ಸೂಸ ದಂತಃಕರಣಯೋಗಾ | ಭ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಯೆ ಸಕಲವಿಷಯವ ಬಿಟ್ಟು ಮಾನವನು || ಈಶರೀರಕೆ ತಕ್ಕ ಕರ್ಮವ | ನೀಸು ಮಾಡಿದೊಡಂ ವಿಷಮವಹ | ದೋಷಲೇಪವ ಪಡೆಯ ನವನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಅಧ್ವನಿತು ಲಾಭದಲಿ ತುಷ್ಟಿಯ | ನೈದಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ದ್ವಂದ್ವವ | ನೈದೆ ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ಸರವ ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ಚಿತ್ತದಲಿ || ಆದ ಲಾಭಾಲಾಭವಲಿ ಮಿಗೆ | ಖೇದಹರ್ಷಂಗಳನು ತಾಳದೆ | ವೈದಿಕಕ್ರಿಯೆಮಾಡಿದರೆಯುಂ ಬದ್ಧನಲ್ಲೆಂದ || ೨೨ ||

ಸಂಗವನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ರಾಗದ | ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನದಲಿ ದೃಢ | ಸಂಗಿಯಾಗಿ ಸುಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮಹೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಕೆ || ಹಿಂಗದನುದಿನ ಕರ್ಮವನು ಮಾ | ಳ್ಪಂಗೆ ಸಂಚಿತಸರ್ವಕರ್ಮವು | ಹಿಂಗಿಹೋಹುದು ಪಾರ್ಥ ನೀ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೩ ||

ಬ್ರಹ್ಮರೂಪೆನಿಪಗ್ನಿಯಲಿ ತ | ದ್ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಹ ಹವಿಯ ಹೋಮವು| ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಹ ಕರ್ತೃವೀಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಕುರಿತು || ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮಸಮಾಧಿ ಯಿಂದಾ | ಬ್ರಹ್ಮವನು ತಾನೈದುವನು ತ | ದ್ಬ್ರಹ್ಮವಿಂತೀಜಗವು ಯೋಗಿಗೆ ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರು ಯೋಗಿಗಳು ಯಜಿ | ಸುತ್ತಿಹರು ಮಾನಸುಗುಣದಿಂದೇ | ಪ್ರೋಕ್ತಮಾರ್ಪಣವೆನಿಪ ಯಜ್ಞವ ವೈದಿಕಾಗ್ನಿಯಲಿ || ಇತ್ತ ನಿರ್ಗುಣಯೋಗಿಗಳು ಯಜಿ | ಸುತ್ತಿಹರು ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನಿಯಲಿ ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನನು ವಿವೇಕಯಜ್ಞದಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಕೆಲರು ಧ್ಯಾನಸಮಾಧಿಯೆಂಬೀ | ಜ್ವಲನನಲಿ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳಗಹ | ಫಲವ ಹೋಮಿಸುತ್ತಿಪರ್ರೈ ಕೆಲರಿಂದ್ರಿಯಾಗ್ನಿಯಲಿ || ಸುಳಿಯುತಿಹ ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯಂ | ಗಳನು ಹೋಮಿಸುತ್ತಿಹರು ಪರಿಪರಿ | ಗಳ ವಿಧಾನಂಗಳನು ಹೇಳುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೬ ||

ಜ್ಞಾನದಿಂ ದೀಪಿಸುತ ವಿಷಯ | ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದ ಚಿತ್ತನಿಯಮವಿ | ಧಾನಯೋಗಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕೆಲ ರಭ್ಯಾಸಯೋಗದಲಿ || ಈನಿಖಿಲಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಧೀಸಕರ್ಮವ ಪ್ರಾಣಕರ್ಮವ ಮೌನದಿಂ ದಿಲ್ಲವನು ಹೋಮಿಪರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೭ ||

ಶ್ರುತಿಗಳಿಂ ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಳುತ್ತಿಹ | ವ್ರತವನುಳ್ಳ ಯತೀಶ್ವರರು ತ | ತ್ಶ್ರುತಿವಿಹಿತಸದ್ದ್ರವ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯನಯೋಗತಪ || ಸ್ಸತತ ತತ್ವಜ್ಞಾನರೂಪಿನ | ಕ್ರತುಗಳನು ಮಾಡುತ್ತಿಹರು ಸುಖ | ದತಿಶಯದ ಮೋಕ್ಷವನು ಬಯಸುತ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಕೆಲರು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಲಿ ನಿ | ಶ್ಚಲರೆನಿಸಿಕೊಂಬವರು ಪ್ರಾಣಾ | ನಿಲನಪಾನಾನಿಲನ ರೇಚಕಪೂರಕಂಗಳನು || ಕಳೆದು ಕುಂಭಕದಿಂದ, ಪ್ರಾಣನ | ಬಲಿದಪಾನಸಮೀರನಲಿ ತಾ | ಪೊಲಿದು ಹೋಮ್ಪರಪಾನನನು ಹೋಮುವರು ಪ್ರಾಣನಲಿ || ೨೯ ||

ಮತ್ತೆ ನಿಯತಾಹಾರರಾದನಿ | ವೃತ್ತವಿಷಯರು ನಾಗಮುಖ್ಯಮ | ರುತ್ತಗಳ ಬೇಳುವರು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಿಚಯದಲಿ || ಉತ್ತಮದ ಯಜ್ಞವನು ಬಲ್ಲವ | ರುತ್ತಮರೆನಿಪ್ಪೆಲ್ಲರುಂ ವಿ | ಧ್ಯುಕ್ತವಹ ಯಜ್ಞಂಗಳಿಂ ಪಾಪವನು ಕಳೆಯುವರು || ೩೦ ||

ಕುರುಕುಲೋತ್ತಮ ಯಜ್ಞಶೇಷವ | ಹಿರಿದು ಭುಂಜಿಸಿದವರುಗಳು ನೆರೆ | ಪರಮಪದವನು ಪಡೆವ ಯಜ್ಞದ ಫಲವದಿಲ್ಲದಿಹ || ನರರುಗಳಿಗಿಹ ಲೋಕವೇ ತಾ | ದೊರಕದೆನೆ ಪರಲೋಕವೆಲ್ಲಿಯ | ದುರುಪರಾಕ್ರಮಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೧ ||

ಈಪರಿಯಬಹುವಿಧದ ಯಜ್ಞಗ | ಳಾಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಜನಿಸಿ ನಿ | ರೂಪಿಸುವ ವೇದದಮುಖದವಾಕ್ಯದಲಿ ಪೇಳಿಹುವು || ಆಪರಿಯ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾದಿಕ | ಲಾಪದಿಂ ಜನಿಸಿದುವನೆಲ್ಲವ | ನೀಪರಿಯಲರಿಯಲ್ಕೆ ನೀನೇ ಮುಕ್ತನಹೆ ಯೆಂದ || ೩೨ ||

ಎಲೆಪರಂತಪ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವು | ಹಲವುದ್ರವ್ಯದ ಯಜ್ಞದಿಂದತಿ | ಸುಲಭ ವುತ್ತಮಲೇಸು ಕೇಳಿನ್ನಖಿಲಶಾಸ್ತ್ರದೊಳು || ಹಲವು ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳವು ತಾ | ವೆಲಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ | ಸಲೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯನೈದುವುವು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೩ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನವನು ನೀ | ನರಿತು ಕಲಿವೊಡೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ನತಿ | ಪರಿಚರಿಯವನು ಮಾಡಿ ವಂದಿಸುತವರ ಬೆಸಗೊಳಲು || ಹಿರಿದು ತುಷ್ಟಿಯನೈದಿ ಕೃಪೆಯಿಂ | ಕರುಣಿಸುವರದರಿಂದ ನಿನಗಾ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ವಹುದೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೪ ||

ಆವುದೊಂದೀತತ್ವವನು ನಿಜ | ಭಾವದಿಂ ನೆರೆತಿಳಿದೆ ಯಾದರೆ | ಜೀವಭಾವದ ಲಜ್ಞತನವನು ಮರಳಿ ನೀನೈದೆ || ಅವಿವೇಕದ ಬಲುಹಿನಿಂ ಭೂ | ತಾವಳಿಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡೊಡೆ | ಜೀವರುಗಳೆಲ್ಲರನು ಎನ್ನಲಿ ಕಾಂಬೆ ನೀನೆಂದ || ೩೫ ||

ಬಳಿಕ ನೀನು ಸಮಸ್ತಪಾಪಿಗ | ಳೊಳಗವಮತಿಕಡುಪಾಪಿ ಯಾಗಿರೆ | ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳ್ಕೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನಾಸಕಲಪಾತಕದ || ಜಲನಿಧಿಯ ನತ್ಯಂತನಿಜನಿ | ರ್ಮಲದ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವ | ತೊಳತೊಳಗುತಿಹ ತೆಪ್ಪದಿಂ ದಾಂಟುವೆ ನಿಧಾನವಿದು || ೩೬ ||

ಅತಿಖಡಾಳಿಸಿದಗ್ನಿ ಶುಷ್ಕ | ಪ್ರತತಿಗಳ ಭಸ್ಮವನು ಮಾಡುವ | ಗತಿಯ ವ್ರೊಲು ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಸಂಚಿತಕರ್ಮವೆಲ್ಲವನು || ಹತವಮಾಡುವುದೈ ಧನಂಜ ಯ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ನೀನದನರಿದು ನಿಜ | ಗತಿಯನೊಲಿವರೆ ಪರಮತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿ ಯಾಗೆಂದ || ೩೭ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನದೀಪ್ತಿಗೆ | ಸರಿಯೆನಿಪ ಪಾವನವು ಧರೆಯೊಳು | ಹಿರಿದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ನೋಡಾಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯನು || ನಿರುತ ಯೋಗಾ ಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳಾ | ಪುರುಷ ತಾನೇ ಹಲವು ಕಾಲಾಂ | ತರದಿ ತನ್ನಲಿ ಪಡೆವ ನೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೮ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೊಲಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ | ಲೊಂದಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಗೆ | ನಿಂದ ವನು ಸುಜ್ಞಾನವನು ಮುದದಿಂದಲೈದುವನು || ಸಂದ ಜ್ಞಾನವ ಪಡೆದು ಪ ರಮಾ | ನಂದಮಯವಹ ಮೋಕ್ಷವನು ಸಾ | ನಂದದಿಂದೈದುವನು ಬೇಗ ದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೯ ||

ತಡೆಯದಜ್ಞಾನು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ | ಜಡನು ಸಂದೇಹವನು ಮನದಲಿ | ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ಮೂಢನುಂ ಕೆಡುವರು ನಿಧಾನಿಸಲು || ಬಿಡದೆ ಸಂದೇಹ ವನು ಮಾಳ್ಪಗೆ | ಪೊಡವಿಯಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಪರದಲಿ | ಪಡೆವ ಸದ್ಗತಿದೊರ ಕದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೦ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ | ಬಲದಿ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾನದ | ಬಲುಹಿನಿಂ ದೀಸಕಲಸಂದೇಹಂಗಳಳಿದುಳಿದ || ನೆಲೆಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಂ | ಚಲನವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮನಿಷ್ಠನ | ಹಲವು ಕರ್ಮಂಗಳು ನಿಜಕೆ ಬಂಧಿಸವು ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತದಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಯ | ಹೃದಯದವಿವೇಕದಲಿ ಜನಿಸಿದ | ಹುದಿದ ಸಂದೇಹವನು ಜ್ಞಾನದೊಳಾದ ಖಂಡೆಯದಿ || ಮುದದಿ ಖಂಡಿಸಿ ಕರ್ಮಯೋಗವ | ಹದುಳದಿಂ ಮಾಡೇಳುನೀನೆಂ | ದಿದಿರಲಿಹ ಪಾರ್ಥನನು ನುಡಿದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೪೨ ||

ಇಂತು ಜ್ಞಾನಯೋಗವೆಂಬ ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ || ಕರ್ಮಲೇಸೋ ದೇವ ನೆರೆ ನಿ | ಷ್ಕರ್ಮ ಲೇಸೋ ಹೇಳೆನಲು ಸ | ತ್ಕರ್ಮವೇ ಸಾಧಕರಿಗುತ್ತಮವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಕರ್ಮಸನ್ಯಾಸವನು ಹೊಗಳುತ | ಕರ್ಮಯೋಗವ ಮರಳಿ ಹೊಗಳುವೆ | ಧರ್ಮ ವೀಯೆರಡರೊಳಗುತ್ತಮ ವಾವುದೊಂದದನು || ನಿರ್ಮಲದಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ | ಮರ್ಮವನು ಹೇಳೆನಗೆನುತಲಾ | ಧರ್ಮನಂದನನನುಜ ಬೆಸ ಗೊಂಡನು ಮುರಾಂತಕನ || ೧ ||

ಹರಿ ಕರುಣಿಸಿದನಿಖಿಲಕರ್ಮವ | ಭರದಿ ಬಿಡುವುದು ಫಲವ ಬಿಟ್ಟಾ | ದರದಿ ಮಾಡುವುದುಭಯಮುತ ಕೈವಲ್ಯಕರವಹುದು || ಎರಡರೊಳು ಕರ್ಮ ವನು ಬಿಟ್ಟಾ || ಚರಿಸುವುದರಿಂ ಕರ್ಮಯೋಗವು | ಪರಿವಿಡಿಯ ಲುತ್ತಮವೆನಿ ಸುವುದು ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಆವನೊಬ್ಬನು | ಹಲವು ಲಾಭಾಲಾಭವನು ತಾ | ನೊ ಲಿಯದೇ ದ್ವೇಷಿಸದೆ ಇಹನವ ನಿತ್ಯಸನ್ಯಾಸಿ || ಸಲೆ ಸಕಲದ್ವಂದ್ವಂಗಳನು ನೆರೆ | ಗೆಲಿದವನು ಈಉಭಯಬಂಧದಿ | ತೊಲಗಿ ಸುಖದಿಂ ನಿಜಪದವನೈದು ವನು ಕೇಳೆಂದ || ೩ ||

ಪರಮಸಾಂಖ್ಯವು ಕರ್ಮಯೋಗ ವಿ | ವೆರಡರಲಿ ಭೇದವನು ಕಾಂಬರು | ಮರುಳರಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲಿ ಪಂಡಿತರೆನಿಸುವವರು || ಹಿರಿದು ಭೇದವ ನುಡಿ ಯರಿದರೊಳು | ಭರದಲೊಂದನು ಸಾರಿದವರೀ | ಯೆರಡರಿಂದಹ ಫಲವ ಪಡೆವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿ | ಹಿರಿಯರಾವುದಪಡೆದರದನೇ | ವರತ ಪೋನುಷ್ಠಾನದಿಂದೈದುವರು ಯೋಗಿಗಳು || ಹಿರಿದುಸಾಂಖ್ಯವು ಕರ್ಮಯೋ ಗವು | ನಿರುತವೊಂದೆಂದಾವನೊಬ್ಬನು | ಭರದಿಕಂಡವನಾತನೇ ಕಂಡವನು ತತ್ವವನು || ೫ ||

ಯಮ ನಿಯಮ ಯೋಗಂಗಳಿಲ್ಲದೆ | ಸಮನಿಸದು ಸನ್ಯಾಸಮಪ್ಪೊಡೆ | ಯಮ ನಿಯಮ ಯೋಗಂಗಳಭ್ಯಾಸವನು ಮುದದಿಂದ || ಕ್ರಮವಿಡಿದು ಮಾಡುವ ಮುನಿಪ ಕೇ | ಳಮಲಬ್ರಹ್ಮವ ಬೇಗದಿಂ ತನು| ಭ್ರಮೆಯುಳಿದು ಸುಖದಿಂದಲೈದುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಗೆಲಿದು ಮನವನು | ಬಂಧಿಸುತ ವರಯೋಗಯುತನಾ | ನಂದದಿಂದವೆ ನಿಜವನರಿದಾತುಮನು ತಾನಾಗಿ || ನಿಂದು ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು ತಾನಹೆ | ನೆಂದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಿ | ರ್ಬಂಧಿಸವು ಕರ್ಮಂಗಳವನನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ಪರಮತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಹ | ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕಾಣುತ | ಸ್ವರವಕೇಳುತ ಪರಿಮಳಂಗಳ ಕೊಳುತ ಸೋಂಕುತಲೂ || ಭರದಿ ನಡೆಯುತ ನುಡಿಯುತುರೆ ಕಾ | ಹುರದಲಿಂದ್ರಿಯತತಿ ವಿಷಯದಲಿ | ಚರಿಸುತಿಹುದೆಂದರಿದು ತಾನಪ್ರೀತನಾಗಿಹನು || ೮ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ತಾ | ಭಾವದಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಫಲವನು | ಭಾವಿಸದೆ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಮಾಡುತ್ತಲಿಹನವನು || ತಾವರೆಯ ಎಲೆ ನೀರಿನಿಂ ನೆರೆ| ತೀವಿ ಲೇಪವ ಪಡೆಯದಂದದ| ಲಾವ ಕರ್ಮದಿ ಲೇಪವಡೆಯದೆ ಮುಕ್ತನಾಗಿಹನು || ೯ ||

ಕಾಯದಿಂ ಮನದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು | ಪಾಯದಿಂ ಬರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಸಾಯಸಂಗಳಲಾದರೆಯು ಫಲದಾಸೆಯನು ಬಿಟ್ಟು || ನ್ಯಾಯ ಕರ್ಮವಮಾಡುವರು ನಿ| ರ್ದಾಯದಲಿ ಯೋಗಿಗಳು ನಿರ್ಮಲ| ಕಾಯದಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಕರ್ಮಫಲವನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ| ಕರ್ಮವನು ವರಯೋಗಸಿದ್ಧನು| ನಿರ್ಮಲದ ಶಾಂತಿಯನು ಪಡೆವನು ಫಲವ ತಾ ಬಯಸಿ || ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವನು ಕಾಮದ| ಕರ್ಮದಿಂ ಸಂಸಾರವನು ತಹ | ಕರ್ಮಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಕೆಡೆವನು ಯೋಗವಿರಹಿತನು || ೧೧ ||

ಇಂದ್ರಿಯದ ಜಯವುಳ್ಳವನು ಮನ | ದಿಂದ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ತಾನೀ | ಕುಂದದೀ ಯೊಂಬತ್ತುಬಾಗಿಲ ಪುರದ ದೇಹದಲಿ || ನಿಂದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪ ಜೀವನ | ದೊಂದುಕರ್ಮವ ಮಾಡ ಪರರಿಂ | ದೊಂದುಕರ್ಮವ ಮಾಡಿಸನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಜನಕೆ ಕರ್ತೃತ್ವವನು ಕರ್ಮವ| ನನಿತು ಕರ್ಮದ ಫಲದ ಯೋಗವ| ನನಿತುವನು ತಾ ಮಾಡನೀಶ್ವರನಾವಪರಿಯಿಂದ|| ದಿನದಿನದ ಲನುವರ್ತಿಸುವುದೆಂ| ತೆನಲನಾದಿ ಯವಿದ್ಯೆಯಿಂ ತಾ | ಘನವೆನಿಪ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದವೆ ನಡೆಯುತಿಹುದೆಂದ || ೧೩ ||

ಧರಿಸನೀಶ್ವರನಾರಪಾಪವ | ನುರುತರದ ಸುಕೃತವನು ಕೊಳ್ಳನು | ಪರಮತತ್ವ ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನದಲಿ ಮುಸುಕಿಹುದು || ನಿರುತವದರಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಭವ| ಗರ ಹೊಡೆಮ ಸಂಸಾರಚಕ್ರದ | ಪರುರವಣೆಯಲಿ ಭ್ರಮಿಸುವರು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೪ ||

ಆರು ಕೆಲರಜ್ಞತ್ವ ಜ್ಞಾನದ | ಸಾರದಿಂ ನೆರೆ ಕೆಡಲವರು ನಿ | ರ್ಧಾರ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ತಾ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವನು || ಸೂರಿಯನವೊಲು ಬೆಳಗಿ ತೋರಲು | ದಾರರುಗಳೀ ಜಗದೊಳೀನುವ | ಪಾರರ್ಥೆ ಕೇಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮುರವೈರಿ || ೧೫ ||

ಆಪರ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ | ದೀಪಿಸುತಲಿರ್ಪವರು ಮುದದಿಂ | ದಾಪರವೆ ತಾವೆಂಬ ನಿಷ್ಠೆಯನುಳ್ಳ ಮಾನವರು || ಆಪರಿಯ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ಘನ| ತಾಪವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಪುನರಪಿ | ರೂಪನೈದದೆ ನಿಜವ ತಾವೈದುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ ||

ವಿದ್ಯವಿನಯಗಳಿಂದಧಿಕನಾ | ಗಿದ್ದ ದ್ವಿಜನಲಿ ಗೋವಿನಲಿ ನೆರೆ | ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನಲಾನೆಯಲಿ ಶುನಕನಲಿ ಶ್ವಪಚನಲಿ|| ಇದ್ದ ಪರಮಾತುಮನ ನೇಕೋ| ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಸಮನಾಗಿ ಕಾಂಬರು | ಬುದ್ಧಿನೆಲೆಗೊಂಡಿಹ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞ ಪಂಡಿತರು || ೧೭ ||

ಆರುಕೆಲಬರು ಮನದಲೀಪರಿ| ಸೇರುವೆಯ ಸೌಮ್ಯದಲಿಹರು ನಿ| ರ್ಧಾರದಿಂ ದೇಹದಲಿ ಗೆಲಿದಿಹರವರು ಭವಭಯವ || ವೀರಕೇಳ್ಕೈ ಗೆಲುವೆ ಪರಿಯನು | ಪಾರಮಾರ್ಥದಿ ದೋಷ ಹೊದ್ದದ | ಸಾರತರ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಕತದಿಂದ || ೧೮ ||

ಈಪರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ| ರೂಪು ನೆಲೆಗೊಂಡಜ್ಞನಾಗದೆ| ಯಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮವನರಿದು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ನೆಲಸಿದವ || ರೂಪು ಮೊದಲಹ ವಿಷಯ ಲಾಭದಿ ತಾ | ಪರಮಹರುಷವನು ಪಡೆಯನು | ತಾಪ ಮೂರೊದಗಿದರೆ ಬೆದರನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಆವವನು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಸ| ದ್ಭಾವದಿಂದೆರಗದ ಸುಚಿತ್ತದ| ಪಾವನನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಖವಾವುದನು ಪಡೆದಿಹನು || ಆವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಧ್ಯಾನದೆ | ತೀವಿ ಬೆರಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವ | ಭಾವಿಸಲು ಕೇಳಾತನಚ್ಯುತ ಪದವನೈದುವನು || ೨೦ ||

ತನುವಿಗಿಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಸಂಗದಿ| ಜನಿತ ಭೋಗಸಮೂಹ ದುಃಖದ | ಘನತೆಗಿದು ಕಾರಣ ಮೊದಲು ಕಡೆ ಯುಂಟೆನಿಪ್ಪುದಾಗಿ || ಅನಿತು ಭೋಗಂಗಳಲಿ ತಾನನು | ಮನದೊಳಾವರಯೋಗಿ ರಮಿಸನು | ಜೆನುಮಯಾತುಮನಾಗಿಹನು ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಶರೀರದಿಂದೀ | ಜೀವ ತೊಲಗದ ಮುನ್ನವೀತನು | ಭಾವದಲಿ ಜನಿಸಿರ್ದ ಕಾಮಕ್ರೋಧದುರಣೆಯ || ರಾವ ಸೈರಿಸುವ್ರೊಡೆ ಸಮರ್ಥನದಾವನಾತನೆ ಯೋಗಯುಕ್ತನು | ಪಾವನನು ಸುಖಿಯಾಗಿಹನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನ ಲಾವನೊಬ್ಬನು | ನಿತ್ಯ ರಮಿಸುತ ಸುಖದಲಿಹನ| ತ್ಯುತ್ತಮದ ತತ್ಪದದಲಂತರ್ಜ್ಯೋತಿ ಯುಳ್ಳವನು || ಯುಕ್ತನಾತನೆ ಯೋಗಿ ತಾ ಪರ | ತತ್ವವಾದವ ನಮಳನದ್ವಯ | ನುತ್ತಮನು ಸಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ಹರಿದವರು ಕ್ಷಯ | ವಾದ ಪಾಪವನುಳ್ಳವರು ವಶ | ವಾದ ಚಿತ್ತವನುಳ್ಳವರು ಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ || ಆದರಣೆಯಿಂ ನಿಜವ ಮಾಳ್ಪ ನಿ| ಜೋದಯದಲಿಹ ತತ್ವನಿಷ್ಠರು ವೇದವೇದ್ಯರು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಯುಜ್ಯವನು ಪಡೆಯುವರು || ೨೪ ||

ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಳಿದ ನಿ| ಸ್ಸೀಮರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಯತ್ನವ | ನೇಮದಿಂ ಮಾಳ್ಪರಿಗೆ ಚಿತ್ತವ ವರಿಸಬಲ್ಲರಿಗೆ || ತಾಮಸದ ಬುದ್ಧಿಯನು ಗೆಲಿದನಿ| ರಾಮಯದ ಯತಿಗಳಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು | ಸೀಮೆ ಯಳಿದಿಹ ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವೀ ಸಕಲದಿಶೆಗಳಲಿ || ೨೫ ||

ಹೊರಗೆಸೆವ ವಿಷಯಂಗಳನು ನೆರೆ| ಜರಿದು ದೃಷ್ಟಿಯನೆರಡು ಹುಬ್ಬುಗ| ಳಿರುವ ಮಧ್ಯದಲಿರಿಸಿ ನಾಸಿಕದೊಳಗೆ ಚರಿಸುತಿಹ || ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ವೆರಡನು | ಸೆರೆವಿಡಿದು ಸರಿಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನವ | ನಿರಿಗೆಯಿಂದಭ್ಯಾಸ ಯೋಗಿಗಳಿಹರು ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||

ಮನವ ಬುದ್ಧಿಯನಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ| ಘನವಿಕಾರವ ನಿಲಿಸಿ ನಿರ್ಮಲ | ಮನನಶೀಲನು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಾಸಕ್ತನಾದವನು || ತಪ ಪಿಸಿ ಕೆ ಯ ಕ್ರೋಧಭಯವನು | ನೆನೆಯುವೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂದಾ | ತನುವಿಚಾರಿಸ ನಿತ್ಯಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ಸರ್ವಲೋಕಂಗಳಿಗಧಿಪನಹ | ಸರ್ವಯಜ್ಞ ತಪಂಗಳನು ನೆರೆ | ಸರ್ವಕಾಲಂಗಳಲಿ ಭೋಗಿಪ ಸರ್ವತೋಮುಖನು|| ಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಸಖನೆಂ| ದುರ್ವಿಯೊಳಗೆನ್ನನ್ನು ಭಜಿಪನು | ಸರ್ವಥಾ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಇಂತು ಕರ್ಮಸನ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನು ಸಂ । ಗರದುಭಯಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ಮುರ । ಹರನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ॥

ಆವನೊಬ್ಬನು ಕರ್ಮಫಲವನು । ಭಾವಿಸದೆ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವ । ನಾವನವ ಸನ್ಯಾಸಿಯೇ ವರಯೋಗಿ ಯೆನಿಸುವವು ॥ ಕೇವಲಾಗ್ನಿತ್ಯಾಗ ಸತ್ಕ । ರ್ಮಾವಳಿತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡದ । ಪಾವನನೆ ಲೋಕದೊಳಗುತ್ತಮನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧ ॥

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಆವುದೊಂದನು । ತಿಳಿದವರು ಸನ್ಯಾಸವೆಂಬರು । ನೆಲೆಗದನು ವರಯೋಗವೆಂದರಿ ಸಂಗವಿಲ್ಲಾಗಿ ॥ ಫಲದ ಸಂಕಲ್ಪವ ಬಿಡದೆ ತಾ। ನೊಲಿದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವಾತಂ । ಚಲನವೆಂದುಂ ಯೋಗಿಯಾಗನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥

ಯೋಗವನು ಬಯಸುವ ಮುನಿಗೆ ನಿಗ । ಮಾಗಮದ ಸತ್ಕರ್ಮವೇ ವರ। ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗೆ ಪರಮಕಾರಣವೆನಿಸುವುದು ನೋಡು ॥ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ ನೈದಿದಾತಂ । ಗಾಗ ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನ ತನ್ನೊಳ । ಗಾಗಲಾವರಶಾಂತಿ ಸಾಧನವೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೩ ॥

ಭೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯದ । ಯೋಗದಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸದೆ ಯಾ । ವಾಗಲುಂ ಕಾಮ್ಯಾದಿಕರ್ಮಂಗಳಲಿ ಸಿಲುಕದೆಯೆ ॥ ನೀಗಿದವನು ಮನೋರಥವ ಸೆರೆ । ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನುಳ್ಳವನು ತಾ । ನಾಗ ಪರಮಾರೂಢನೆನಿಸುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೪ ॥

ತನ್ನನುದ್ಧರಿಸುವುದು ತನ್ನಿಂ । ಮುನ್ನ ತನ್ನಂ ಕೆಡಿಸಲಾಗದು । ತನ್ನ ನಿಜವನು ತಾನು ತಿಳಿಯಲು ತನಗೆ ತಾ ಬಂಧು ॥ ತನ್ನ ತಾನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಜಡ । ಭಿನ್ನಭಾವದಲಿರಲವಿದ್ಯಾ । ಪನ್ನಪದದಿಂ ತನಗೆ ತಾ ಹಗೆಯಹನು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥

ಆವನಂತಃಕರಣ ತನ್ನವ | ಶಾವಲಂಬನವಾಗಿಹುದು ಕೇ | ಳ್ಭಾವಿಸಲ್ಕವ ತನಗೆ ತಾನೇ ನೆಂಟನಾಗಿಹನು || ಈವಿಧದ ಕರ್ಮಂಗಳಾವನ | ತಾವು ಪ್ರತಿಕೂಲಂಗಳಾಗಿಯೆ | ನೋಃವಡರಿಪುವು ತನಗೆ ತಾನವ ನಪಸು ಹಗೆ ಯಂತೆ || ೬ ||

ಚಳಿ ಬಿಸಿಲು ಸುಖ ದುಃಖ ಪೂಜಾ | ವಳಿ ತಿರಸ್ಕಾರಂಗಳಲಿ ನೆರೆ | ಗೆಲಿದ ಚಿತ್ತವನುಳ್ಳಯೋಗಿಗೆ ಪರಮಶಾಂತಂಗೆ || ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳು ಪರಂ ಪರೆಗಳನು | ಕಳೆದ ಪರಮಾರೂಢಚಿತ್ತಗೆ | ಬೆಳಗು ನಿಜವಪರೋಕ್ಷ ವಾಗಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೭ ||

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂ ವರ | ಮುಕುತಿಕರ ಸುಜ್ಞಾನತೃಪ್ತನು | ವಿಕಳನಾಗದೆ ಹೊನ್ನು ಕಲು ಹಿಂಟೆಯಲಿ ಸಮನಾಗಿ || ವಿಕರಿಸುವ ಸಕ ಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ನಿಕರವನು ಗೆದ್ದವನು ಚಲಿಸದ | ಭಕತನೇ ನಿಜಯು ಕುತನೆನಿಸುವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೮ ||

ಪ್ರಿಯಸಖರನು ಹಗೆ ಬಂಧುಜನಗಳು | ನಿಯತ ಯತಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಸಾ ತ್ವಿಕ | ನಯವಿದರು ಸಾಧುಗಳು ಪಾಪಿಷ್ಠರುಗಳಲಿ ಸಮದ || ಭಯವಳಿದ ನಿಜಬುದ್ಧಿಯಿಂ ನಿ | ಶ್ಚಯದಲೇ ಪರಮಾತುಮನ ನಿ | ರ್ಣಯವ ಕಂಡ ವನೇ ವಿಶಿಷ್ಟನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೯ ||

ನಿಯತಚಿತ್ತನು ನಿಜಪರಿಗ್ರಹ | ಭಯುವ ಬಿಟ್ಟಾಸೆಗಳನುಳಿದರಿ | ಭಯ ವನುಳಿ ದಸಹಾಯನಾ ಗೇಕಾಂತವಾಸವನು || ಬಯಸುತಿಹ ವರಯೋಗಿ ಯಾತ್ಮನ | ನಯದಿ ಪರಮಾತುಮನೊಡನೆ ಸಂ | ಶಯವ ಕಳೆದೇಕತ್ವದಿಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಶುದ್ಧವಾಗಿಹ ರಾವಿನಲಿ ನೆರೆ | ಯುದ್ದವಿಲ್ಲದೆ ಹ್ರಸ್ವವಲ್ಲದೆ | ಹೊದ್ದಿ ಸುಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಚೇಲಾಜಿನಕುಶಗಳಿಂದ || ಗದ್ದುಗೆಯ ನಳವಡಿಸಿ ಮಿಗೆ ಕು | ಳ್ಳಿರ್ದು ಪರಮಾತುಮನ ಧ್ಯಾನವ | ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ಮಾಡುವುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಅದರ ಲತಿಲೇಸಾಗಿ ತಾ ಮಿಗೆ | ಹದುಳದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಚಿತ್ತದೊ | ಳೊದವಿದಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರಂಗಳನು ಬಿಟ್ಟು || ಮುದದಲಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯ | ನೊದವಿಸಲಿಕೋಸುಗರ ಯೋಗದ | ಹದನ ನರಿದಾಚರಿಸುವುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಕಾಯ ಶಿರ ಕೊರಳುಗಳನೊಂದೇ | ದಾಯದಲಿ ಸಮವಾಗಿ ಚಲಿಸದೆ | ವಾಯುಧಾರಣೆಯಿಂದ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಲಿಸಿ ದೆಸೆಗಳನು || ಹಾಯುತಲಿ ನೋಡು ತ್ತಿರದೆ ಕೌಂ | ತೇಯ ತನ್ನಯ ನಾಸಿಕಾಗ್ರವ | ನಾಯತದಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡುತಿಹುದೆಂದ || ೧೩ ||

ಹದುಳಿಸಿದ ವರಚಿತ್ತವುಳ್ಳವ | ನೊದವಿದಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಶ್ರುತಿ | ವಿದಿತವಿಮಲ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತವ ಚರಿಸುತಿಹ || ತುದಿಗೆ ಮನವನು ನಿಲಿಸಿ ಯೆನ್ನಲಿ | ಪುದಿದಚಿತ್ತವನುಳ್ಳ ಯೋಗಿಯು | ಮುದದಲೆನ್ನಲಿ ಲೀನವಾಗಿಹ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೪ ||

ಈಪರಿಯ ನಿಯಮಿಸಿದ ಚಿತ್ತದ | ರೂಪವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮದ | ರೂಪ ನನುದಿನ ಚಿಂತಿಸುತ ವರಯೋಗಿಯಾದವನು || ತಾಪವಳಿದೆನ್ನಯ ಪರಮ ಸುಖ | ರೂಪವನು ಕೂಡಿರ್ದು ನಿಜಚಿ | ದ್ರೂಪವೆನಿಸುವ ಶಾಂತಿಪದವನು ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗವೆಂಬುದು | ನೆಲೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾಹಾರಿಗೆಯು ನಿ | ಶ್ಚಲನಿರಾಹಾರಿಗೆಯು ನಿದ್ರಾಶೀಲಿಗನವರತ || ಬಲುಹಿನಿಂ ಜಾಗರವ ಮಾ ಡುವ | ಛಲಿಗೆ ನಿಜಸುಖದಿಂದ ಯೋಗವು | ಫಲಿಸುವುದು ತಾನಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂ ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧೬ ||

ಸಾರಯುಕ್ತಾಹಾರ ವುಚಿತವಿ | ಹಾರ ವುಳ್ಳಾತಂಗೆ ನಿರ್ಮಳ | ಚಾರು ಕರ್ಮಂಗಳಲಿ ನಿಯತಕ್ರಿಯೆಯನುಳ್ಳಂಗೆ || ಭೂರಿನಿದ್ರಾ ಜಾಗರಣೆಗಳ | ಸೇರದಿಪ ಧೀರಂಗೆ ದುಃಖದ | ಬೇರ ಕೆಡಿಸುವ ಯೋಗ ದೊರಕುವುದೆಂದ ನಸುರಾರಿ || ೧೭ ||

ಆವನೊಬ್ಬನ ನಿಯತಚಿತ್ತವು | ಪಾವನಾತುಮನಲ್ಲಿಯೇ ಸ | ದ್ಭಾವದಿಂ ನೆಲಸಿಹುದು ಬಳಿಕ ವಿರಕ್ತನಾದವನು || ಈವಿವಿಧವಿಷಯಂಗಳನು ನೆರೆ | ಹೇವದಿಂದಾವಾಗ ಬಿಟ್ಟಪ | ಭಾವ ನೆಲೆಗೊಂಡಾಗಲವ ವರಯುಕ್ತನೆನಿಸುವನು || ೧೮ ||

ನಿಯತಚಿತ್ತವನುಳ್ಳವಂಗನು | ನಯದಲಾತ್ಮಧ್ಯಾನವನು ನಿ | ಶ್ಚಯದಿ ಮಾಳ್ಪಾತಂಗೆ ವರದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂತೆನಲು || ಭಯವಳಿದ ಯೋಗಿಗೆ ನಿವಾತಾ| ಲಯದಲಿಹ ದೀವಿಗೆಯವೊಲು ನಿ | ರ್ಭಯದಲಲುಗದೆ ಯಿಹುದದೇ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಆವವಸ್ಥೆಯಲನುಪಮದ ಯೋ | ಗಾವಲಂಬನದಿಂದ ಚಿತ್ತವು|ರಾವಿಸಲಿ ನೆರೆ ನಿಂದು ಲಯವಹುದಾವ ಕಾಲದಲಿ || ಭಾವಿಸಲಿಕಾತುಮನ ನಾತ್ಮದ | ಲಾವನೊಬ್ಬನು ಕಾಣುತಿಹನಾ | ಪಾವನನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೦ ||

ಚರಿಸುತಿಹ ಕರಣಂಗಳಿಗೆ ಗೋ | ಚರಿಸದೇ ವರಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಗೆ | ನಿರುತದಿಂ ಗೋಚರಿಸುತಿಹ ನಿಜನಿತ್ಯಸೌಖ್ಯವನು || ಹರುಷದಿಂದಾವಾಗ ಪಡೆದಿಹ | ಪರಮತತ್ವಸ್ಥಿತನೆನಿಸಿ ನೆರೆ | ಭರದಿಯೋಗದಿ ಚಲಿಸದಿಹನೈ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಆವಸುಖವನು ಪಡೆದಿಹುದರಿಂ | ಪಾವನೋತ್ತಮ ವನ್ಯಲಾಭವು | ಭಾವಿಸಲ್ಕಿಲ್ಲೆಂದು ನೆಟ್ಟನೆ ಬಗೆದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ || ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು ಭವ ಬಹು | ಭಾವದುಃಖಂಗಳಿಗೆ ತಾ ಸ | ದ್ಭಾವದಿಂ ಸಂಚಲಿಸದಿಪ ನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂಡ || ೨೨ ||

ಸಕಲತಾಪತ್ರಯದ ದುಃಖದ | ಪ್ರಕರ ಸೋಂಕಲು ಕೆಡದೆ ತಾನೀ | ನಿಖಿಲಯೋಗದ ಹೆಸರನುಳ್ಳುದಿದೆಂದು ನೆರೆ ತಿಳಿದು || ಸುಕರದಿಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಯೋಗವ | ಚಕಿತನಲ್ಲದ ಪುರುಷನೀವರ | ಯುಕುತಿಯಿಂದವೆ ಮಾಡಬೇಹುದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಘನವಮನೋರಥದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ | ತನುಧನಾದಿ ಸಮಸ್ತವಿಷಯವ | ನನಿತನುಳುಹದೆ ಬಿಟ್ಟು ವಶವಾಗಿಹ ಮನಸಿನಿಂದ || ಅನವರತ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗಿ | ದ್ದನಿತು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯವ ಮುದದಿಂ | ಮುನಿಪನೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂ ನಿಗ್ರಹಿಂಸಬೇಕೆಂದ || ೨೪ ||

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಧೈರ್ಯದಿಂ ತ | ನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದವೆ | ನಿಲ್ಲದೇ ಚರಿಸುವ ಮನವ ಪರಮಾತ್ಮನಲಿ ನಿಲಿಸಿ || ದುರ್ಲಲಿತವಿಷಯಂಗಳನು ತಾ| ನೊಲ್ಲದೇ ನೆರೆ ತಿರುಗಿ ಯನ್ಯವ| ಸೊಲ್ಲಿಸದೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ಸುಖಿಯಾಗಿಹುದು ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಅನವರತ ಚಂಚಲಿಸುವಸ್ಥಿರ | ವೆನಿಸುವಾವಾವಿಧದ ವಿಷಯದ | ಘನತೆಯಲಿ ನೆಲಸಿಹುದೊ ತತ್ತದ್ವಿಷಯದಿಂ ತೆಗೆದು || ಮನವನತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಾ | ತ್ಮನಲಿ ವಶವನು ಮಾಡಲದರಿಂ | ಜನಿಸುವುದು ವರಶಾಂತಿ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೨೬ ||

ಪರಮಶಾಂತಿಯು ದೊರಕಿದಂತಃ | ಕರಣವುಳ್ಳಾತನ ರಜೋಗುಣ | ಹರಿದು ಹೋದಾತನನು ಪಾಪಂಗಳು ತೊಲಗಿ ಬಳಿಕ || ಪರಮ ತಾನಾಗಿದ್ದ ಯೋಗಿಯು | ಹಿರಿದು ಸುಖ ಸಾರುವುದು ಮುದದಿಂ | ದರಿಭಯಂಕರ ಕೇಳು ನೀನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೨೭ ||

ಈಪರಿಯಲನವರತ ಚಿತ್ತವ | ನಾಪರಮಯೋಗದಲಿರಿಸಿ ನಿ | ಷ್ಪಾಪನುತ್ತಮಯೋಗಿ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯವೆನಿಪ || ಆಪರಬ್ರಹ್ಮಪರೋಕ್ಷದಿ | ತಾಪ ಮೂರನು ಗೆಲಿದು ನಿಜದಿಂ | ತಾ ಪಡೆವ ನುರುತರದ ಸುಖವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಪರಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಂತಃ | ಕರಣವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸಚರಾ | ಚರದಲಿಹ ಪರಬೊಮ್ಮವೊಂದೆಂದರಿದ ವರಯೋಗಿ || ನಿರುತದಿಂ ದೀಸಕಲಭೂತವ | ನಿರದೆ ತನ್ನಲಿ ಕಾಂಬ ತನ್ನನು | ಹಿರಿದು ಭೂತಂಗಳಲಿ ಕಾಂಬನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯ |

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸರ್ವಭೂತದ | ಠಾವಿನಲಿ ಯೆನ್ನನು ನಿರೀಕ್ಷಿಪ | ದೇವ ಮನುಜೋರಗರುಗಳನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವನು || ಆವನಾತಂಗಾನು ಕೆಡದಿಹೆ | ಭಾವಿಸಲು ಕೇಳಾತ ನೆನಗಿ | ನ್ನಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕೆಡುವನಲ್ಲೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೦ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸರ್ವಭೂತದ | ಜೀವನಾತುಮ ನೊಬ್ಬನೆಂದೇ | ಭಾವದಿಂದೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿಹ ಸೋಪರಮಯೋಗಿ || ಆವ ಪರಿಯಲಿ ವರ್ತಿಸುತಲುಪ | ಜೀವಿಸಲು ಮೆನ್ನಲ್ಲಿ ತಾ ನಿಜ | ಭಾವದಿಂ ವರ್ತಿಸುತಿಹನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೧ ||

ಘನತರದ ಸುಖದುಃಖ ತನ್ನಯ | ತನುಮನಂಗಳ ತಾಗುವಂದದ | ಲನಿತು ಭೂತಂಗಳನು ಸೋಂಕುವುದೆಂದು ತಾ ತಿಳಿದು || ಜನಕೆ ದುಃಖಂಗಳನು ಮಾಡದೆ | ಕಿನುಮಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾದವ | ಮುನಿಗಳೊಳಗತ್ಯಧಿಕನೆನ್ನಭಿಮತವು ಕೇಳೆಂದ || ೩೨ ||

ಮಧುರಿಪುವೆ ಮುದದಿಂದ ಚಿತ್ತದ | ಲೊದವಿ ತೋರುವ ಸಮತೆಯೆಂಬೀ | ವಿದಿತಯೋಗವ ಕರುಣಿಸಿದೆ ನೀನಂತದರಲಾನು || ಹದುಳದಿಂದಿಹಗತಿಯ ಕಾಣೆನು | ಮೊದಲಲೀಮನ ಚಲಿಸುತಿಪುದಾ | ಹದನ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಚಿತ್ತ್ವಸೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೩ ||

ಕಾಡುವುದು ಬಲಿದಿಹುದು ನಿಜದಲಿ | ಮಾಡಬಾರದು ಚಲಿಸುತಿಪುದತಿ | ಗಾಢದರ್ವಿತವಾಗಿಹುದು ಮನವದು ನಿಮಿತ್ತದಲಿ || ಓಡುತಿಹ ವಾಯುವಿನವೋಲ | ಲ್ಲಾಡುತಿಹ ಮನವನು ನಿರೋಧವ | ಮಾಡಲಸದಳವೆಂದು ಬಗೆವೆನು ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೩೪ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಮನವು ನೆರೆ ಚಂ | ಚಲಸುವುದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ | ಚಲಿತಮಾನಸಜನರು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಿಕೆ ತಾನರಿದು || ನೆಲೆಗೆ ನೀನರಿ ಯೋಗಸೇವಾ | ಬಲದಿ ಘನವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ಚಂ | ಚಲಿಪಮನವ ನಿರೋಧಿಸಲು ಬಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೫ ||

ಮನವಿಕಾರವನಿಲಿಸಲರಿಯದ | ತನುವಿಕಾರದ ಮನುಜನಿಂಮುಂ ಧನು
ಪಮದ ವರಯೋಗ ಪಡೆಯಲು ಬಾರದಿದು ಸಿದ್ಧ || ಮನವ ವಶವನು ಮಾ
ಡಿದವನಿಂ | ವಿನುತಯೋಗವುಪಾಯದಿಂ ನೆ | ಟ್ಟನೆ ಸುಸಾಧವದೆನಿಸುವುದು
ಕಾನೆನ್ನ ಮತವೆಂದ || ೩೬ ||

ಅಯತಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂ ನಿ | ಶ್ಚಯದಿ ಚಲಿಸಿದ ಮನವನುಳ್ಳವ- |
ನಯದಿ ಯೋಗದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನು || ನಿಯಮದಿಂ ತಾ
ಪಡೆಯದೇ ನಿ | ರ್ಣಯದಲ್ಲೈದುವನಾವ ಗತಿಯಂ | ಪ್ರಿಯದಿ ಕರುಣಿಸು
ಕೃಷ್ಣ ನೀನೆನಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೭ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗದ | ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಕರ್ಮವನು ತ್ಯಾ |
ನೊಲಿದು ಬಿಟ್ಟವರಿಂದಲುಭಯಭ್ರಷ್ಟನಾದವನು || ಹಲವುಪರಿಯಿಂ ಹರಿ
ವ ಮೇಘದ | ವೋಲು ಕೆಡುವನೋ ಸದ್ಗತಿಯ ತಾ | ನೆಲಗೆ ಪಡೆವನೊ
ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೮ ||

ಎನಿತು ಸಂಶಯವೆನ್ನ ಮನದಲಿ| ಜನಿಸಿಹುದು ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಿಯೆ | ಅನಿತು
ವನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕುದು ಶಕ್ತ ನೀನಾಗಿ || ಘನತರದ ಸಂಶಯವ ಕೆಡಿಸು
ವೊ | ಡನಘ ನಿನ್ನಿಂದನ್ಯರಿಲ್ಲಲೆ | ಯೆನಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ನುಡಿದನು
ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು || ೩೯ ||

ತಂದೆ ಕೇಳ್ಳೈ ಪಾರ್ಥ ಭಕ್ತಿಯೊ | ಳೊಂದಿ ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟನಾದವ | ಗೆಂ
ದಿಗೂ ಕೇಡಿಲ್ಲ ವಿಹಪರಗಳಲಿ ಮಂಗಳವ || ನಿಂದು ಮಾಡಿದ ನರನು ದುಃ
ಖವ | ನೆಂದಿಗೂ ತಾ ಪಡೆಯನೈ ಕುರು | ನಂದನನೆ ತಿಳಿಯೆಂದನಾಮುರ
ವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ || ೪೦ ||

ಯೋಗದೊಳಗೆ ಭ್ರಷ್ಟನಾದವ | ನಾಗಲುರುಪುಣ್ಯವನು ಮಾಡಿದ |
ಭೋಗಗಳ ಲೋಕವನು ಪಡೆದವ ನಿತ್ಯವಾಗಿಹುದ || ಭೋಗಿಸುತ ಪಲಕಾ
ಲಮಿರ್ದ್ದವ | ನೀಗಿ ಶುಚಿಗಳ ಶ್ರೀಯನುಳ್ಳನು | ರಾಗಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜ
ನಿಸುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ಅಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ತತ್ವವಿದ್ಯೆಯ | ಬಲ್ಲ ಯೋಗೀಶ್ವರರ ವರಕುಲ | ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ ಲೋಕದಲಿ ನೋಡೀಪ್ರಕಾರದಲಿ || ಸಲ್ಲಲಿತವಹ ಯೋಗಿಗಳ ಕುಲ | ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ ಪುಣ್ಯತಾನತಿ | ದುರ್ಲಭವಲಾ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂ ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೪೨ ||

ಅವರಲುದಯಿಸಿ ಪೂರ್ವದೇಹದ | ಲೊದವಿಕೊಂಡಿಹ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ | ಪದದ ಸಂಬಂಧವನು ಪಡೆವನು ಪಡೆದನಂತರದಿ || ವಿದಿತದಿಂ ವರಮೋಕ್ಷ ಸೌಖ್ಯದ | ಪದವೆನಿಸುತಿಹ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗೆ | ಮುದದಿ ಮಗುಳುದ್ಯೋಗಿ ಸುವ ನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ ||

ತನ್ನ ತಾ ಮರೆದಿರ್ದಡೆಯು ತಾ | ಮುನ್ನಮಾಡಿದ ಯೋಗವಾಸನೆ | ಯನ್ಯಕೆಳಸದೆ ಮರಳಿ ತನ್ನಭಿಮುಖವ ಮಾಡುವುದು || ಉನ್ನತಜ್ಞಾನೇ ಚ್ಛೆಯಿಂ ಸಂ ಪನ್ನಜಿಜ್ಞಾಸದಲಿ ವೇದದ | ಧನ್ಯಫಲದಿಂ ದಧಿಕಫಲವನು ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ || ೪೪ ||

ಅತಿಭರದಿ ಯತ್ನವನು ಮಾಡುತ | ಸತತಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಹ | ಮತಿಯುತನು ಪಾಪಂಗಳಿಂ ನಿರ್ಲೇಪ ತಾನಾಗಿ || ಯತಿ ಹಲವುಜನ್ಮಂಗಳಗ ಲಿಸಂ | ತತ ಮಹಾವಾಕ್ಯಾರ್ಥದಿಂ ನಿ | ಶ್ಚಿತನು ಪರವಹ ಗತಿಯನೈದುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೫ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗಿ ಕರ್ಮದ | ಫಲವಬಯಸುವರಿಂದಲಧಿಕನು | ಸಲೆ ತಪಸ್ವಿಗಳಿಂದಲಧಿಕನು ಕಾಲವನು ಬಲ್ಲ || ಹಲವು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದಲ ಧಿಕನು | ನೆಲೆಗೆ ತಾನದುಕಾರಣದಲೆಲೆ |ಫಲುಗುಣನೆ ವರಯೋಗಿ ಯಾಗೆಂ ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೪೬ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನೆರೆ | ಪಾವನನು ತಾನಾಗಿ ಯೆನ್ನಲಿ | ಭಾವ ಭೇದವನುಳಿದು ಮನದಿಂದೆನ್ನನನವರತ || ಸೇವಿಸುತಲಿರ್ಪವನು ಸರ್ವಗು | ಣಾವಳಿಯ ಯೋಗಿಗಳೊಳುತ್ತಮ | ಪಾವನನು ತಾನೆಂಬುದೆನ್ನಭಿಮತವು ಕೇಳೆಂದ || ೪೭ ||

ಇಂತು ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಂ

॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮನಲಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ ಯಂ । ಕುರಿಸಿ ತತ್ವಾದಿ ಬೆರಸಿ
ಜೀವನ । ಪರವೆನಿಸಿದಂದವನು ಹರಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ॥

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನಲೀ ನಿ । ಶ್ಚಲದ ಮನವುಳ್ಳವನೆನಿಸಿ ನಿ । ರ್ಮಲದ
ಲೆನ್ನಯ ಪದವ ಬಿಡದಾಶ್ರೈಸಿ ಯೋಗವನು ॥ ಬಲಿದುಮಾಡುತ್ತಿರಲು
ಸಂಶಯ । ತೊಲಗಿ ಯೆನ್ನನು ಪೂರ್ಣನನು ನೀ। ನೊಲವಿನಿಂದೆಂತರಿವೆ ಕೇಳ
ವನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧ ॥

ಆವುದನು ನೀನರಿಯುತಿಹೆ ಮಗು । ಳಾವುದದರಿಂದನ್ಯವೆನಿಸುವ । ಪಾವ
ನದ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ನೀನರಿಯಬೇಡದನು ॥ ಆವಲೋಕದೊಳಲ್ಲೆನಿಪ್ಪುದಂ।
ತಾವಿವೇಕಜ್ಞಾನವನು ಶಾ । ಸ್ತ್ರಾವಲಂಬನದಿಂದ ಲಧಿಕವನೊರೆವೆ ಕೇ
ಳೆಂದ ॥ ೨ ॥

ಮನುಜರೊಳು ಲಕ್ಷದೊಳಗೊಬ್ಬನು । ತನಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಕೆ
ನ್ನನು । ನೆನೆಯಲುದ್ಯೋಗಿಸುವನಿಂತೀಲಕ್ಷ ಹಲಬರೊಳು ॥ ಜನುಮಯಾ
ತುಮ ನೆನಿಸುವೆನ್ನನು । ಘನಸುಕೃತ ಸಂಪನ್ನನೆನಿಸುವ ಮುನಿಪನೊಬ್ಬನು
ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥದಲರಿವ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥

ಎನ್ನಯೋಗದ ಮಾಯೆ ತಾನೀ । ಭಿನ್ನವಾಗಿಹುದೆಂತೆನಲು ಸಂ । ಪನ್ನ
ಧರೆ ಜಲ ವನಲ ಮಾರುತ ನಭ ಮನೋಬುದ್ಧಿ ॥ ಉನ್ನತದಹಂಕಾರವೀ
ಪರಿ । ತನ್ನಲೆಂಟಾಗಿಹುದು ಗುಣಸಂ ' ಪನ್ನದಿಂ ಮೆರೆವುದು ಚರಾಚರನಾ
ಮರೂಪದಲಿ ॥ ೪ ॥

ಈಪರಿಯಲೆಂಟಾಗಿ ತೋರುವ । ರೂಪಿನಪರಪ್ರಕೃತಿ ಯಿದರಿಂ । ದೀಪಿ
ಸುತ ಬೇರೆನಿಸಿ ತೋರುಗು ಜೀವರೂಪದಲಿ ॥ ಆಪರಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಕಣಾ
ತ । ದ್ರೂಪದಿಂದೀಸಕಲಜಗವನು । ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೆ ನೆರೆ ಧರಿಸಿಹುದು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥

ಈಸಕಲಸಚರಾಚರಕ್ಕೆಯು | ತಾ ಸಸಿನೆಯಿಾ ಯೆರಡುಪ್ರಕೃತಿಯೆ | ಲೇಸು ಕಾರಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದೆಲಗೆ ನೀನು || ಈಸಮಸ್ತಜಗಕ್ಕೆ ಜನನನಿ | ವಾಸವದರಿಂ | ಮೇಲೆ ಬಳಿಕ ವಿ | ನಾಶಕಾರಣವಾಗಿಹೆನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನದೆಸೆಯಿಂ | ನೆಲೆಗೆ ಬೇರೊಂದಧಿಕವಿಲ್ಲತಿ | ಸುಲಲಿತದ ವರಸೂತ್ರದಲಿ ಮಣಿನಿಕರದಂದದಲಿ || ಚಲವೆನಿಸುವ ಗುಣಂಗಳಿಂದೀ| ಹಲವು ಜಗವೆನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಿವಿಡಿ|ಯಲಿ ನೆಲಸಿಮೆರೆಯುತ್ತಿಹುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ಉದಕದಲಿ ರಸ ರವಿಶಶಿಗಳಲಿ | ಸದಮಲಪ್ರಭೆ ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳ | ಮೊದಲೊಳೋಂಕಾರಸ್ವರೂಪನು ಗಗನದಲಿ ಶಬ್ದ || ಒದವಿದೀಮನುಜರೊಳು ಪೌರುಷ | ಪದವಿ ತಾನಾಗಿಹೆನು ಕುಂತೀ | ಸುದತಿಯಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು ನಾನೆಂದ || ೮ ||

ಭೂಮಿಯಲಿ ಪಾವನದ ಪರಿಮಳ ವಾಮಹಾಗ್ನಿಯೊಳಮಲತೇಜವು | ಈಮನುಜರೊಳಗಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಗೆ ಜೀವನವು || ಆಮಹಾಮುನಿಗಳಲಿ ತಪಸಿನ | ಸೀಮೆ ನಾನಾಗಿಹೆನು ಕೇಳೆಲೆ | ಭೂಮಿಪಾಲರೊಳಧಿಕ ಪಾಂಡುಕುಮಾರ ನೀನೆಂದ || ೯ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರು | ಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿಹೆ | ಸಲೆ ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಗಳಲಿಹ ತೇಜವಾಗಿಹೆನು || ನೆಲೆಗೆ ನಾನೇ ಸಕಲಭೂತಂ | ಗಳಿಗೆ ಜನನಕೆ ನಿತ್ಯವಾದ | ಸ್ಖಲಿತಕಾರಣರೂಪನೆಂದರಿ ಯೆಂದ ಸಸುರಾರಿ || ೧೦ ||

ಕಾಮರಾಗಾದಿಗಳಳಿದ ನಿ | ಸ್ಸೀಮ ಬಲವಾಗಿಹೆನು ಕೇಳು | ದ್ಧಾಮ ಬಲವಂತರಿಗೆ ನಾನು ಸಮಸ್ತಭೂತದಲಿ || ನೇಮಿಸುವ ಧರ್ಮಂಗಳಿಗೆ ತಾ | ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲದ | ಕಾಮ ನಾನೆಂದೆನಿಸುವೆನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಸತ್ವರಜತಮವೆನಿಪ ಗುಣದಲಿ । ಹತ್ತಿ ತೋರ್ಪುದದಾವ ಲೋಕವು । ನಿತ್ಯಸಹ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಕೇಳವು ನಿರಂತರವು ॥ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವುವೆಂದು ತಿಳಿ ನಾ । ಪತ್ತಿನದರ ಲವೆಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ । ಹತ್ತಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿಹುವು ತಾವೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೨ ॥

ಹೇಳದೀ ಗುಣ ಮೂರರಲಿ ನೆರೆ । ಮೋಳವಿಸುವೀಮೂರುತೆರಸಹ । ಕಾಳುಬುದ್ಧಿಯ ಭೇದದಿಂ ದೀಸಕಲಜನಮಿರದೆ ॥ ಖೂಳತನದಿಂ ಮೆರೆದು ಪರಮುಕ್ತ । ಪಾಳು ನಿರುಪಮ ನಿತ್ಯ ನೀಶ್ವರ । ಪಾಲಕನು ನಾನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಡುತಲಿಹುದೆಂದ ॥ ೧೩ ॥

ಎನ್ನಯೀಶ್ವರಭಾವವನು ಸಂ । ಪನ್ನವಾಗಿಯೆ ಹೊದ್ದಿಕೊಂಡಿಹ । ಭಿನ್ನ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವಿ ತೋರ್ಪೀ ಮಾಯೆ ಮನುಜರಿಗೆ ॥ ಮುನ್ನದಾಟಲು ಬಾರ ದಿರುತಿಹು । ದೆನ್ನ ಸೇವಕರಾರು ಕೆಲಬರು । ಧನ್ಯರುಗಳೀ ಮಾಯೆಯನು ದಾಂಟುವರು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥

ಮೂಢರುಗಳವಿವೇಕಿಗಳು ನೆರೆ । ಗಾಢಗರ್ವಿತರುಗಳು ಮಾಯಾ । ಪ್ರೌಢಿಯಿಂ ಸೆರೆ ಕೆಟ್ಟ ತತ್ವಜ್ಞಾನಬಾಹಿರರು ॥ ಕೂಡದೆನ್ನೊಳಗಸುರಭಾವದ । ಪಾಡನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ನರಾಧಮ । ನಾಟಕರು ನರಕದಲಿ ಕೆಡೆವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೫ ॥

ನಾಕುತೆರದವರೆನ್ನ ಭಜಿಪ ವಿ । ವೇಕಿಗಳು ಸುಕೃತಿಗಳದಾರೆನೆ । ಲೋಕದೊಳು ಸಂಸಾರಸಕಲವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತನು ॥ ತಾಕಿರಿದಸರಿವವನು ಅರ್ಥಾ । ನೀಶವನು ಬಯಸುವನು ತತ್ವವಿ । ವೇಕವುಳ್ಳಮಹಾತ್ಮನಿಸಿಬರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥

ಅವರು ನಾಲ್ವರೊಳುತ್ತಮದ ಯೋ । ಗವನು ಮಾಡುವನೊಂದೆ ಮನದಿಂ ಕವಲುಹೋಗದ ಭಕ್ತಿತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೆಂದೆನಿಪ ॥ ಅವನಧಿಕನೆಂದೆನಿಪನದರಿಂ । ದವಗೆ ನಾಂ ಪ್ರಿಯನತಹನೆನಗೆ ದಿಟ । ಕವನತಿಪ್ರಿಯನೆನಿಸುವನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥

ಸಲಲಿತವರಯೋಗಯುಕ್ತರು | ನಿಲ್ಲದೆನ್ನನೆ ಪರಮಗತಿಯೆಂ | ದೆಲ್ಲಿಯುಂ ಬಿಡದೊಂದಿ ಯೇಕೀಭಾವಯುತರಾದ || ಎಲ್ಲರುತ್ತಮರಾದೊಡಂತವ ರೆಲ್ಲರೊಳಗುಂ ಜ್ಞಾನಿ ನಾನೆಂ | ಬಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಮತವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಹಲವು ಜನ್ಮಂಗಳಕಡೆಯ ನಿ | ರ್ಮಲದ ಜನ್ಮದ ಲೆನ್ನನೈದುವ | ನೊಲಿದು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಚರಾಚರಂಗಳನು || ನೆಲೆಗೆ ಹರಿಯೆಂದೇ ತಿಳಿವನಿ | ಶ್ಚಲನೆನಿಪ ವರಯೋಗಿ ಜಗದೊಳು | ಹಲವು ಮಾತೇನೈ ಸುದುರ್ಲಭನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೯ ||

ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಧೀನರಾಗಿಹ | ಭಿನ್ನಮಾನವರುಗಳು ಹಲವಾ | ದುನ್ನದದ ವಿಷಯಂಗಳಿಂ ಪ್ರಜ್ಞಾನವಳಿದವರು || ಮುನ್ನಭೋಗಾಸ್ತಕಿಯಿಂ ಸಂ| ಪನ್ನನಿಯಮಂಗಳ ಪಿಡಿದುಬಳಿ | ಕನ್ಯದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸುವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೦ ||

ಆವನಾವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ | ವಾವ ಮೂರ್ತಿಯ ಭೇದದಲಿ ನೆರೆ | ಭಾವದಿಂ ತಾ ಭಜಿಸಲಿಚ್ಛೈಸುವನು ನಿಯಮದಲಿ || ಸೇವೆಯನು ಮಾಳ್ಪವಗೆ ನಾನದ | ನಾವ ಪರಿಯಿಂ ಚಲಿಸದೇ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯನು ಕೊಡುವೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಬಳಿಕ ಕೇಳಾನಿತ್ತ ಭಕ್ತಿಯ | ಬಲುಹುವಿಡಿದಾನರನು ದೇವತೆ | ಗಳನು ತಾ ಪೂಜಿಸಲೆಳಸಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಗುಣದಿಂದ || ತಳುವದಾದೇವತೆಯ ರೂಪಿಂ| ತಿಳಿಯಲುತ್ತಮಕಾಮಭೋಗಂ | ಗಳನು ನಾಂ ಕೊಡಲವನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ಕೆಡುವುದೈ ಕೇಳಲ್ಪಮತಿಯಲಿ | ಪಡೆದವರಫಲಸಿದ್ಧಿ ದೇವರ | ಗಡಣವನು ಭಜಿಸಿದವರಾದೇವತೆಯನೈದುವರು || ಜಡಮತಿಗಳಂತಿರಲಿ ಯೆನ್ನನು ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರು | ತಡೆಯದೆನ್ನಯ ಪದವನೈದುವರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೩ ||

ಎನ್ನ ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆನಿಪ ಸಂ | ಪನ್ನನಿತ್ಯ ಪರಸ್ವರೂಪವ | ಭಿನ್ನ ಮಾಯೆಯ ವಶದ್ದಲರಿಯದ ಮರುಳುಮಾನವರು || ಸನ್ನಿಹಿತಕರಣಂಗಳಿಗೆ ತಾ | ಮುನ್ನ ಗೋಚರವಾಗದೆನ್ನನು | ಭಿನ್ನಮಾನವನೆಂದು ಬಗೆವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಸ್ಫುರಿಸಿ ತೋರುವ ಯೋಗಮಾಯಾ | ವರಣದಿಂ ದಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿಹ | ಪರಮನಾಗಿದ್ದಾನು ತೋರೆನು ಸಕಲಮನುಜರಿಗೆ || ಇರದವಿದ್ಯಾಶರಧಿ ಮೆರೆದಿಹ | ಮರುಳುಜಗ ವಜನವ್ಯಯಶ್ರೀ | ವರನು ತಾನೆಂದೆನ್ನನರಿಯರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಬಲ್ಲೆ ನಾನೀಹಿಂದೆ ಹೋದವ | ನೆಲ್ಲವನು ವರ್ತಿಸುತಲಿರ್ಪುದ | ಬಲ್ಲೆ ಮುಂದುವಯಿಸುವ ಸಚರಾಚರಸಮೂಹವನು || ಬಲ್ಲನೆನ್ನನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಳ | ಬಲ್ಲವನು ಜಗವೊಳಗೆತಾನತಿ | ದುರ್ಲಭನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಲ್ಲವನಾವನಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೬ ||

ಎಲೆಪರಂತಪ ಸಕಲಜಗ ತಾ | ನೆಲೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ | ಬಲಿದ ರಾಗದ್ವೇಷದಿಂದವೆ ಜನಿಸಿ ತೋರುತಿಹ || ಹೊಳೆಯುತಿಹ ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ನೆಲ | ನೆಲಸಿದೀಸುಖದುಃಖಭ್ರಾಂತಿಯ | ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಭ್ರಮಿಸುತಿರುತಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೭ ||

ಸಾರತರವಹ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ | ದಾರರಾಗಿರ್ಪವರು ಕೆಲಬರು | ಘೋರತರವಹ ಪಾಪಕರ್ಮವು ನಷ್ಟವಾದವರು || ಕ್ರೂರಸುಖದುಃಖಾದಿಬಂಧವಿ| ಕಾರದಿಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತರಾಗುರು | ಧೀರಸುವ್ರತ ರೆನ್ನಭಜಿಸುವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೮ ||

ಜರೆ ಮರಣಭಯ ಹಿಂಗಲೋಸುಗ |ನರರೊಳುತ್ತಮರಾರು ಕೆಲಬರು| ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊ ಳೆನ್ನಸಾರಿದು ಸರ್ವಭಾವದಲಿ || ಭರದಿ ಭಜಿಸುವರವರು ನೋಡಾ | ಪರಮತತ್ವವ ನಖಿಳಕರ್ಮವ | ನಿರುತವಧ್ಯಾತ್ಮವನು ತಿಳಿವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯ ||

ಅರಿವ ರಾಽಧಿಭೂತನಹೆನೆಂ | ವರಿವ ರಾಸಧಿದೈವನಹೆನೆಂ | ದರಿವ ರಾ ಸಧಿಯಜ್ಞನಹೆನೆಂದವರು ಕೆಲಕೆಲರು || ಆರಿದು ಭಜಿಸಲು ಮರಣಕಾಲದಿ | ಮರೆಯದೆನ್ನನು ಯೋಗಬಲದಿಂ | ದುರೆ ಮನವ ಪಿಡಿದೆನ್ನ ನೆನೆವರು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ || ೩೦ ||

ಇಂತು ವಿಜ್ಞಾನಯೋಗವೆಂಬ ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದೇಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯ| ಮರ್ಮವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥಕೇಳಲು | ನಿರ್ಮಳದಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಹರಿ ಧಾರಣೆಯ ಯೋಗವನು ||

ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಕೃಪೆಯಲಿ | ಕರುಣಿಸೈ ಪರಬೊಮ್ಮವಾವುದು | ನಿರುತದಿಂ ದಧ್ಯಾತ್ಮವಾವುದು ಕರ್ಮವೆಂತಿಹುದು || ಪರಿವಿಡಿಯಲಧಿಭೂತವಾವುದು | ಹರಿಯೆ ಪೇಳಧಿದೈವವೆಂತಿಹು | ದೊರೆವುದಿದ ನೆನಗೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೧ ||

ಮಧುರಿಪುವೆ ನೀ ಹೇಳದಿಂದೇ | ಹದೊಳು ತಾನಧಿಯಜ್ಞವೆಂಬುದು | ವಿದಿತವಾಗೆಂತಿಹುದು ಕರುಣಿಸು ಮರಣಕಾಲದಲಿ || ಮುದಮಲತಿನಿಯಮಿಸಿದ ಚಿತ್ತದ | ವಿದುಗಳಂ ನೀನೆನಿಸಿಕೊಂಬಾ | ಹದನನೆಲ್ಲವ ತಿಳುಹಬೇಕೆನಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೨ ||

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಕೆಡಿಲ್ಲದಿಹ ತ| ತ್ವಾರ್ಥವೇ ಪರಬೊಮ್ಮವದು ದೇ | ಹಾರ್ಥವಾದನುಭವವು ತಾನಧ್ಯಾತ್ಮವೆನಿಸುವುದು || ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜನ್ಮದ | ಲರ್ಥಿಯಿಂ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯ ಮಾಡುವ | ಕೀರ್ತಿತಾನುಷ್ಠಾನವದು ಸತ್ಕರ್ಮವೆನಿಸುವುದು || ೩ ||

ಕೇಡನುಳ್ಳ ಪದಾರ್ಥವೇ ತಾ | ನೋಡಲಂತಧಿಭೂತವೆನಿಸುಗು | ಕೂಡೆ ಯಂತರ್ಯಾಮಿ ತಾನಧಿದೈವವೆನಿಸುವನು || ನಾಡ ಮಾತೇ ನೀತನುವಿನಲಿ | ಕೇಡನುಳದಧಿಯಜ್ಞವಾಗಿಹೆ | ಗಾಢದೇಹವ ಧರಿಸಿದರೊಳುತ್ತಮನೆ ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಮರಣಕಾಲದೊ | ಳಾವಪರಿಯಿಂ ದೆನ್ನ ನೆರೆ ತಾ | ಭಾವಿಸುತ ದೇಹವನು ಬಿಟ್ಟು ಪರೇತನೆನಿಸುವನು || ಭೂವಲಯದೊಳ ಗಾತನೆನ್ನಯ | ಪಾವನದ ಸಾಯುಜ್ಯವನು ಸ | ದ್ಭಾವದಿಂ ಪಡೆವಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಮರಣಕಾಲದಲಾವುದನು ಸಂ | ಸ್ಮರಿಸುತಲಿ ನರರೀಶರೀರವ | ನಿರುತದಿಂ ಪರಿಹರಿಸುತಿಹರಾವಸ್ತುರೂಪವನು ‖ ಭರದಲೈದುವರೆಂತೆನಲು ತಾ | ವಿರದೆ ವಸ್ತುವ ನೆನೆದ ಕತದಿಂ | ಪರಮತತ್ವವ ನೆನೆವುದದರಿಂ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ‖ ೬ |

ಅದುನಿಮಿತ್ತ ನವರತಮೆನ್ನನು | ಹದುಳದಿಂ ನೆನೆ ನಿನ್ನಧರ್ಮದ | ಕದನವನು ನೆರೆಮಾಡು ಮನಬುದ್ಧಿಗಳನೆನ್ನಲ್ಲಿ ‖ ವಿದಿತದಿಂ ದರ್ಪಿಸಲಿಕೆನ್ನನು| ಮುದದಲೈದುವೆ ಪರಮಸುಖದಿಂ | ದಿದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ‖ ೭ ‖

ಹೊಲಬುಗೆಡದಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ | ಕೆಲಬಲಕೆ ಹರಿಯದ ಸುಚಿತ್ತದಿ | ನಲಿದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪದವನು ನೆನೆಯುತಿಹ ಯೋಗಿ ‖ ನಲವಿನಿಂದಾಪರಮಪುರುಷನ | ನೆಲೆಯನರಿ ದಾತನಪದವನತಿ | ಸುಲಭದಿಂ ದೈದುವನು ನಿಜವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ‖ ೮ ‖

ಆವನತಿಸರ್ವಜ್ಞ ಶಾಶ್ವತ | ಪಾವನನು ಸರ್ವಕೆ ನಿಯಾಮಕ | ಭಾವರಹಿತನಚಿಂತ್ಯ ಸೂರಿಯಕೋಟಿಸನ್ನಿಭನು ‖ ಜೀವ ತಾಮಸಗುಣವಿದೂರನು | ದೇವಪಟುವಿಂಗೂ ಜಗಕೆ ಸ | ದ್ಭಾವಕರ್ತನು ಪರಮನೆಂದೀಪರಿ ನೆನೆವುದೆಂದ ‖ ೯ ‖

ಮರಣಕಾಲದಲೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ | ಧರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲಮನದಿ ಯೋಗದ | ಭರದಿ ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಾಣನನು ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲಿ ನಿಲಿಸಿ ‖ ಧರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನನು ಮನಸಂ | ಚರಿಸದಂತಿರೆ ನೆನೆವ ಪುರುಷನು | ನಿರುತದಿಂ ಪರಮಾತುಮನ್ನೈದುವನು ಕೇಳೆಂದ ‖ ೧೦ ‖

ವೇದವಾದಿಗಳಾವುದೊಂದನ | ನಾದಿಯಕ್ಷರವೆಂದು ಪೇಳ್ವರು | ಹೋದ ರಾಗವನುಳ್ಳಯತಿಗಳು ಹೊಗುವರಾವುದನು ‖ ಮೇದಿನಿಯೊಳಾವುದನು ಸಾಧಿಸ | ಲಾದರಿಸುವರು ಬ್ರಹ್ಮಚರಿಯವ | ಬೋಧಿಸುವೆನಾಪದವ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿನಗೆಂದ ‖ ೧೧ ‖

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿಲಿಸಿ ಮನಸವನು | ತಂದು ಹೃದಯಾಕಾಶದಲಿ ಬಲು |
ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಯೋಗದಲಿ ತನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನು || ಸಂದ ಮೂರ್ಧದೊ
ಳಿರಿಸಿ ಧಾರಣೆ | ಯೆಂದೆನಿಪ ಯೋಗವನು ಮಾಡಲು | ಕುಂದದಾನಂದ
ವನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಪ್ರಣವದೊಂದಕ್ಷರದಿ ವೇದ್ಯವ | ನೆಣಿಸಿ ಜಪಿಸುತಲೆನ್ನ ನಿಜವನು |
ಪ್ರಣವದರ್ಥವಿಚಾರದಿಂ ದನವರತ ಭಾವಿಸುತ || ತೃಣದವೋಲ್ದೇಹವನು
ಬಿಟ್ಟು | ಕ್ಷಣದೊಳಾಪರಬೊಮ್ಮವನು ವೆಂ | ರಣಿಸುವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧೩ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಆವನೊಬ್ಬನು | ಚಲಿಸದಿರ್ಪೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ | ನೆಲೆಗೆ
ತಾನನವರತ ನೆನೆಯುತ್ತಿಹನು ಮತ್ಪದವ || ಫಲವ ಬಯಸದೆ ನಿತ್ಯದೊಳಂ
ನಿ | ರ್ಮಲನೆನಿಸುವಾಯುಕ್ತಯೋಗಿಗೆ | ಸುಲಭ ನಾನಾಗಿಹೆ ನಿಧಾನವಿ
ದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೪ ||

ಪರಮಯೋಗಿಗ ಳೆನ್ನನೈದಿದ | ಹಿರಿಯ ರುತ್ತಮಪದದಲಿರುವರು |
ಮರಳಿ ದುಃಖಾಲಯ ವನಿತ್ಯವೆನಿಪ್ಪ ಜನ್ಮದಲಿ || ತಿರುಗರನುಪಮ ನಿತ್ಯ
ನಿರ್ಮಳ | ತುರಿಯಪರಮಾನಂದಸುಖಸಾ | ಗರದೊಳಿರುತಿಹರೆನ್ನ ಭಜಿ
ಸುವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೫ ||

ಫಲುಗುಣನೆ ಕಮಲಜನು ಮೊದಲಾ | ಗುಳಿದ ಲೋಕಂಗಳನು ಪಡೆ
ದವ | ರಿಳೆಗೆ ಪುನರಪಿ ಮರಳುವರು ಫಲವಾಸೆಯುಳ್ಳವರು || ನೆಲೆಯ ಕೇ
ಳೈ ಯೆನ್ನನೈದಿದ | ಸುಲಭರುಗಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಜನ್ಮದ | ಹೊಲಬು ತಾ ದಿಟ
ಕಿಲ್ಲವೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೧೬ ||

ಆರು ಕೆಲಬರು ಚತುರಯುಗವದು | ಸಾರತರದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾಸಿರ |
ಬಾರಿ ತಿರುಗಲು ಕಮಲಜನ ಹಗ ಲಾಪರಿಯ ರಾತ್ರಿ || ವೀರ ಕೇಳೀಪರಿಯತ
ಕಾಲದ | ಕಾರಿಯವ ನೆರೆ ಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರ | ಸಾರದಿವರಾತ್ರಿಗಳ ಬಲ್ಲವ
ರೆನಿಪರವರೆಂದ || ೧೭ ||

ಮೊದಲಲಿಲ್ಲದ ಸುರನರಾದಿಗ | ಳುದಿಸುವರು ಕಮಲಜನ ದಿವಸವು | ಮೊದಲುಗೊಳಲು ಜಗಂಗಳಾಗವ್ಯಕ್ತತತ್ವದಲಿ || ಅದುಬುತದ ಗುಣರಾತ್ರಿ ತಾ ಮುಂ | ದೊದಗುತಿರ ಲಾಸಕಲಸುರನರ | ಸದನಸಹಿತಡಗುವುದು ಕೇಳವ್ಯಕ್ತದೊಳು ಮರಳಿ || ೧೮ ||

ಈಪರಿಯಲುದಯಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗ | ಳಾಪಿತಾಮಹನಿರುಳು ಸಲ್ಲುವುದು | ಪಾಪಪುಣ್ಯದಮಿಶ್ರದಿಂದವೆ ಕಮಲಜನ ಹಗಲು || ರೂಪುವಿಡಿದುದಯಿಸಿಯು ಳಿದು ಮರ | ಳೀಪರಿಯಲೇ ಜನನಮರಣಕ | ಲಾಪದಿಂ ತಿರುಗುತ್ತಿಹುದು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ವರಕಮಲಜನ ರಾತ್ರಿಯೆನಿಸುವ | ನಿರುತವೆನಿಪವ್ಯಕ್ತದಿಂದವೆ | ಪರ ಸನಾತನ ವನ್ಯವೆನಿಸುವುದಾವುದಾನೊಂದು || ಪರಮಮಮಲಾವ್ಯಕ್ತ ಜೆನಿಸು ಮಯು | ಪಿರಿದೆನಿಪ ಪರಬೊಮ್ಮವೀಜಗ | ಕರಗಿ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟಡೆಯು ಕೆಡ ದಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೦ ||

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕೆಡದಾತ್ಮನಿಂದ್ರಿಯ | ಗಡಣಚರಿಸದ ಕತದಿ ಶ್ರುತಿಗಳ | ಗಡಣದಿಂದವ್ಯಕ್ತವೆನಿಸುವು ದಾವುದಾನೊಂದು || ಬಿಡದೆ ಪರಗತಿಯೆಂದು ಪೇಳ್ವರು | ತಡೆಯದಾವುದನೈದಿ ತಿರುಗರು | ದೃಢವೆನಿಪ ನಿಜಪದವದೆಂದನು ಪಾರ್ಥಗಸುರಾರಿ || ೨೧ ||

ಜಾಣ ಕುಂತೀಸುತ ಸಮಸ್ತ | ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೋಡಾವನೊಬ್ಬನ | ಕೇಣದಿಂ ದಿಹುವಾವನಿಂ ದೀಜಗವು ನಿರ್ಮಿತವು || ಮಾಣದಾಪರಮಾತ್ಮಗನ್ಯವ | ಕಾಣದಿಹ ಪರಭಕ್ತಿಯೋಗದ | ಜಾಣನೇ ನಿಜಪದವನೈದುವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೨ ||

ವರಭರತಕುಲತಿಲಕ ಪಾವನ | ತರರೆನಿಪ ಯೋಗಿಗಳು ಕಡೆಯಲಿ ಪರಿ ರವನು ಬಿಡಲಾವಕಾಲದ ವೈಭವಂಗಳಲಿ || ಮರಳಿ ತಿರುಗರು ತಿರುಗಿ ಬಹರಾ | ಯೆರಡುಕಾಲವ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ | ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳೆಂದನಾ ಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ || ೨೩ ||

ಜಗದೊಳಗ್ನಿಜ್ಯೋತಿಯದರಿಂ । ಹಗಲು ಬೆಳಗುವಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ । ಬಗೆಯುಳೊಗೆದಭಿಮಾನದೇವರು ಮಕರವೊದಲಾದ ॥ ವಿಗಡಷಣ್ಮಾಸಂಗಳವು ತಾ। ಮಿಗಿಲೆನಿಸುತಿಹ ಪುತ್ತರಾಯಣ । ಸುಗತಿಯದರಲ್ಲಳಿಯೆ ಮುಕ್ತರು ಬ್ರಹ್ಮವಿದರೆಂದ । ೨೪ ॥

ಧೂಮ ರಾತ್ರಿಯು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ । ಸ್ತೋಮ ಕರ್ಕಾಟಕವು ವೊದಲಾ। ದಾಮಹಾಷಣ್ಮಾಸದೇವರು ದಕ್ಷಿಣಾಯನವು ॥ ಸೋಮಲೋಕದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿ । ರಾಮದಿಂ ಗತರಾದವರು ತ । ತ್ಸೋಮಲೋಕವನೈದಿ ಮರಳುವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೫ ॥

ಈತೆರದಲಿಪ ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣ।ಖ್ಯಾತಿವಿಡಿದೀವುಭಯಮಾರ್ಗವ।ನೀ ತಿಳದು ನೋಡೀಜಗಕೆ ಶಾಶ್ವತವೆನಿಸುತಿಹುದು ॥ ನೀತಿಯಿಂ ಕೇಳುತ್ತರಾಯಣ । ದಾತ ಮರಳನು ದಕ್ಷಿಣಾಯನ । ದಾತ ನೀಭೂತಳಕೆ ಮರಳುವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೬ ॥

ಈವುಭಯಗತಿಗಳನು ನೆರೆ ತಾ । ನಾವ ಪರಿಯಿಂ ತಿಳದ ಕತದಿಂ । ದಾವಯೋಗಿಯು ಮೊಂಮಗೆಡಸಂಸಾರದಪಟಲಕೆ ॥ ಭೂವರನೆ ಕೇಳದು ನಿಮಿತ್ತವು । ತೀವಿದೆಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲಿ ಚಿ । ದ್ಭಾವದಿಂ ವರಯೋಗಿ ನೀನಾಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೭ ॥

ಶ್ರುತಿಗಳಲಿ ಯಜ್ಞಂಗಳಲಿ ಸು । ವ್ರತತಪೋದಾನಂಗಳಲಿ ನಿ । ಶ್ಚಿತವಿಹಿತದಿಂ ದಾವಪುಣ್ಯವು ಫಲಿಸುತಿಹುದದನು ॥ ಅತಿಗಳೆವನೆಲ್ಲವನು ನಿಜದು । ಸ್ಮೃತಿಯುಸರಿದಾಯೋಗಿ ನಿರ್ಗುಣ । ಗತಿಯೆನಿಪ ಪರತತ್ವಪದವನು ಪಡೆವನವನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥

ಇಂತು ಧಾರಣಾಯೋಗವೆಂಬ ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ನವಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಜಯೋಗವ ವಿವರಿಸಿದ ಯದು | ರಾಜವಂಶದೊಳುತ್ತಮನು ಸುರ | ರಾಜತನಯಂಗೊಲವಿನಿಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||

ಆವುದೊಂದನು ತಿಳಿಯೆ ಭವದುಃ | ಖಾವಳಿಯ ಬಂಧನವದಸೆಯಿಂ | ದಾವಿಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವೆ ನೀನತಿಗೋಪ್ಯವಾಗಿರ್ಪ || ಈವಿಮಲವಿದ್ಯೆಯ ನಸೂಯಾ | ಭಾವ ನಿನಗಿಲ್ಲಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗು | ಣಾವಲಂಬನದಿಂದ ಉಸುರುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧ ||

ಪಾವನವಿದತಿಗೋಪ್ಯ ವರವಿ | ದ್ಯಾವಳಿಯೊಳುತ್ತಮವು ಧರ್ಮವ | ನೋಂವಿಕೊಡುವುದು ಮಾಡಲಿಕೆ ಸುಖಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವುದು || ಜೀವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗಮ್ಯವು | ತಾ ವಿಮಳವಕ್ಷಯವೆನಿಪ ಚಿದ್ಭಾವಸಾಧನ ರಾಜವಿದ್ಯವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||

ಅರಿಭಯಂಕರ ಈಸುಧರ್ಮದ | ವರರಹಸ್ಯವ ನಂಬಲರಿಯದ | ನರಪಶುಗಳೆನ್ನಯ ಪದವನೈದದೆ ಮರಳಿ ಜನಿಸಿ || ಮರಳಿ ಜನ್ಮವನುಳ್ಳ ಭವಸಾ | ಗರದಪಥದಲಿ ತಿರುಗುತಿಹರಿದು | ನಿರುತವೆಂದರ್ಜುನನ ಬೋಧಿಸಿದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩ ||

ಅರಿಯಬಾರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿಂ | ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪೆನ್ನಿಂದಖಿಳಜಗ | ತುರುಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವುದೆನ್ನೊಳು ಚರಾಚರವು || ನಿರುಗೆಯಿಂದಿರುತಿಹುದು ಕೇಳಾ | ಮೆರೆವ ಜಗದೊಳಗಾನು ಸಿಲುಕೆನು | ಮರೆಯಬೇಡೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪ ||

ಎನ್ನಲೀಭೂತಂಗಳಿರವಿದು | ಮುನ್ನ ದಿಟಕಿಲ್ಲಾಗಿ ಕೇಳೈ | ಯೆನ್ನ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವೇ ಧರಿಸಿಹುದಖಿಲಜಗವ || ಎನ್ನಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯರೂಪವು | ಭಿನ್ನರೂಪವ ಸೃಜಿಸುವದರಲಿ | ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರದು ಜಗವದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಗಗನದೊಳು ಹೊದ್ದದಲೆ ತಾನದ | ರಗಲದಲಿ ತುಂಬಿರ್ದದೆತ್ತಲು |
ಮಿಗುವ ವಾಯುವದೆಂತು ನೋಡಾತೆರದೊಳೀಜಗವು || ಬಗೆಯಲೆನ್ನನು
ಹೊದ್ದದೆನ್ನಲಿ | ಮಿಗೆ ಮೆರೆಯುತಿರ್ದಪುದು ಮಾಯೆ | ತ್ರಿಗುಣಕಾರ್ಯವಿ
ದೆಂದು ನೀ ತಿಳಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೬||

ಕಮಲಜನ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ತ | ತ್ಕ್ರಮದ ಸಚರಾಚರವಿದೆನ್ನಯ | ವಿ
ಮಳಮಾಯೆಯೊಳಡಗಿರಲು ಮರಳಿಯು ಕಮಲಭವನಾ || ಸಮನಿಸದೆ ಕ
ಲ್ಪಾದಿಯೊಳಹಂ | ಮಮವಿಡಿದ ಸಚರಾಚರಂಗಳ | ನಿಮಿಷದಲಿನಿರ್ಮಿಸುತಲಿ
ಹೆನಾ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೭||

ಪ್ರಕೃತಿವಶದ ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲದ | ಸಕಲಭೂತಗ್ರಾಮವನು ತಾ | ನಖಿ
ಲಕಲ್ಪಾದಿಯಲಿ ಯೆನ್ನಯಧೀನವಾಗಿರ್ದ || ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಮಿಗೆ ಕೂಡಿ
ಸೃಜಿಸುವೆ | ಸಕಲಲೋಕವ ಮರಳಿ ನಾಂ ತ | ತ್ಪ್ರಕೃತಿವಶವಾಗಿರೆನು
ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೮||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈಜಗಂಗಳ | ನೊಲಿದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಲಯವ ಮಾಡುವ|
ಹಲವು ಕರ್ಮಗಳೆನ್ನ ನಿರ್ಬಂಧಿಸವದೇಕೆನಲು || ಫಲವ ಬಯಸೆನು ಸಕಲಕ
ರ್ಮದ | ಹೊಲಬಿನೊಳುದಾಸೀನರೆನಿಸಿದ | ಬಲುಮುನಿಗಳಂದದಲಿ ನಾನಿಹೆ
ಕತದಿ ಕೇಳೆಂದ ||೯||

ಎನ್ನಧಿಷ್ಠಾನದ ಬಲುಹಿನಿಂ| ಸನ್ನಿಹಿತವಹ ಮಾಯೆ ಸ್ಥಾವರ| ದುನ್ನತವ
ಜಂಗಮಜಗತ್ತುಗಳನು ಸೃಜಿಸುತಿಹುದು || ಎನ್ನನರಿಯದವಿದ್ಯೆಯೆಂಬಾ |
ಭಿನ್ನಕಾರಣದಿಂದ ಲೀಜಗ | ಮುನ್ನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟನೆ ತೊಳಲುತಿ
ಹುದೆಂದ ||೧೦||

ಯಜ್ಞದಧಿಪತಿ ನಿಖಿಲಭೂತಗು | ಣಜ್ಞನೆನಿಪ ಮಹೇಶ್ವರನು ಸ | ರ್ವ
ಜ್ಞನಾನೆಂದೆನ್ನ ನಿಜಭಾವವ ನರಿಯದವರು || ಅಜ್ಞರುಗ ಳೀಮನುಜದೇಹ
ವ | ನಜ್ಞತನದಿಂ ಧರಿಸಿದೆನ್ನನ | ವಜ್ಞೆಯನು ಮಾಡುವರು ಮಾನವರೆಂದ
ನಸುರಾರಿ ||೧೧||

ಅಸುರರಾಕ್ಷಸಜನವ ಹೊದ್ದಿಹ | ಹೊಸಸರಿಯು ಮೋಹವನು ನೆರೆವು| ಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹ ಮೂಢಮಾನವರು || ಶಿಶುಗಳಂದದಿ ಫಲರಹಿತವಹ | ಹುಸಿಯ ಬಯಕೆ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವು | ವಿಷಯಮೋಹಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೨||

ದೇವತಾಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ | ರ್ಪೀವಿಮಲಪ್ರಕೃತಿಯನು ಹೊದ್ದಿವ | ಭಾವಶುದ್ಧಮಹಾತ್ಮರೆನ್ನ ನನನ್ಯಭಾವದಲಿ || ದೇವನಾನಜ ನವ್ಯಯನು ಭೂ| ತಾವಳಿಗೆ ನಾನಾದಿಕಾರಣ | ಪಾವನೋತ್ತಮ ನೆಂದರಿದು ಭಜಿಸುವರು ಕೇಳೆಂದ ||೧೩||

ಅನವರತ ಕೀರ್ತಿಸುವರೆನ್ನನೆ | ಅನವಧಿಕನಿಯಮವ್ರತಂಗಳ | ಲನವರತ ಯಜಿಸುವರು ನಿರ್ಮಲಮನದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಅನವರತ ವಂದಿಸುವರೆನ್ನನು | ವಿನುತಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ತನು | ಮನಧನವ ನರ್ಪಿಸುತಿಪರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೪||

ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರು ತತ್ವನಿಷ್ಠರು | ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿ | ನಿತ್ಯಮೆನ್ನನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಭಜಿಸುವರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಚಿತ್ತದೇಕೋಭಾವದಿಂ ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನು ನಾನೆಂದಭೇದವ | ಹತ್ತಿ ಹಲವಂದದಲಿ ಯಜಿಪರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೫||

ನಾನಖಿಳಕ್ರತುಯಜ್ಞಪಂಚಕ | ನಾನೆ ತಾಂ ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾತ್ಮಕ | ನಾನೆ ಸಕಲೌಷಧಿವನಸ್ಪತಿ ಮಂತ್ರಚಯ ನಾನೆ || ನಾನೆ ಘೃತ ಪಾವಕನು ಬೇಳುವೆ | ನಾನೆ ಲೋಕದೊಳಲ್ಲದೆನ್ನಿಂ| ದೇನು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ವೈ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೬||

ವರಪಿತಾಮಹ ಮಾತೃಪಿತೃಗಳು | ಹೊರೆವ್ರೊಡೆಯ ನೀಜಗಕೆ ಕೇಳ್ವೈ| ಪರಮಪಾವನ ನರಿಯಬೇಡಿದ ತತ್ವವೆದು ನಾನು || ಪರತರಪ್ರಣವಾತ್ಮ ವೇದದೊ | ಳುರುತರದ ಋಕ್ಸಾಮಯಜು ವಿ | ಸ್ತರಮಯನು ನಾನಲ್ಲದಿರುತಿಹ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲೆಂದ ||೧೭||

ಗತಿ ಜಗಕೆ ಪುರುಷಾರ್ಥದಾಯಕ | ಪತಿ ಹೊರೆವರಕ್ಷಕನು ಸಾಕ್ಷಿ |
ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೆಲೆವನೆ ಬಂಧು ಜನನಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ || ಮೃತಿಗೆ ಪ್ರಳಯಸ್ಥಾನ
ಲೋಕಕೆ | ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂದಾದಿಕಾರಣ | ನುತಪರಾಕ್ರಮಿ ಕೇಡನೈದದ
ಬೀಜ ನಾನೆಂದ ||೧೮||

ಸೂರಿಯನ ರೂಪಿನಲಿ ತಪಿಸುತ | ನೀರಸವ ಮಾಡುವೆನು ಮಳೆಯನು|
ಭಾರವಂತಿರೆ ತಡೆವು ಕರೆವೆನು ಮೇಘರೂಪದಲಿ || ಚಾರುಮೋಕ್ಷವು
ಮೃತ್ಯು ನಾನು ವಿ | ಚಾರಿಸಲು ಜಡರೂಪು ಸತ್ತು ವಿ | ಕಾರವಿಲ್ಲದ
ವಸ್ತು ನಾನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯||

ಶ್ರುತಿಗಳನುಮತಿಯುಳ್ಳವರು ದೀ | ಕ್ಷಿತರು ಸಗ್ಗವ ಬಯಸಿ ನಾನಾ
ಕ್ರತುಗಳಿಂದವೆ ಯಜಿಸಿ ನೆರೆ ನಿಷ್ಪಾಪರಾದವರು || ಕ್ರತುಫಲದಿ ದೇವೇಂ
ದ್ರಲೋಕ | ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆವಾದೇವತೆಗಳು | ನ್ನತವ ಭೋಗಂಗಳನು
ಭೋಗಿಸುತಿಹರು ಕೇಳೆಂದ ||೨೦||

ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖಕರದ ಭೋ | ಗವನು ಭೋಗಿಸಿ ಪುಣ್ಯತೀರ
ಲಿ | ಕವರು ನಿಜದಿಂ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವ ಹೊಗುವರೀತೆರದಿ || ವಿವಿಧವೇದ
ದ ಧರ್ಮವನು ಮಾ | ಡುವ ವಿಷಯಕಾಮುಕರು ಧರಣಿಗೆ | ದಿವಕೆ ಬಿಡ
ದೆಯಾಡುವರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧||

ಆರು ಕೆಲಬರು ನನ್ನನೇ ನೆರೆ | ಸಾರಿ ಮತ್ತೇನುವನು ಬಯಸದ |
ಧೀರರುಗಳೆನ್ನನು ಯಜಿಸರಾನಿತ್ಯಯುಕ್ತರಿಗೆ || ಸಾರತರಪರಲೋಕಲಾಭ
ದು | ದಾರದಿಹಲೋಕವ ಸುಖಂಗಳ | ಸೇರುವೆಯು ರಕ್ಷೆಯನು ತಾ ವಹಿ
ಸುವೆನು ಕೇಳೆಂದ ||೨೨||

ಅನ್ಯದೇವರ ಭಕ್ತರಾಗಿಯು | ಸನ್ನಿಹಿತವಿಶ್ವಾಸದಿಂ ಸಂ | ಪನ್ನಭಕ್ತಿ
ಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರು ಯಜಿಸುತಿಹರವರು || ಎನ್ನನೇ ಶ್ರುತಿವಿಹಿತವಿಧಿಯ
ಲಿ | ಮನ್ನಿಸದೆ ಯಜಿಸುವರವರಿಗಾ | ಧನ್ಯಗತಿ ಬೇಗದಲಿ ದೊರಕದು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩||

ಸರ್ವಯಜ್ಞಂಗಳನು ಭೋಗಿಪ | ಸರ್ವಕಧಿಪತಿಯೆನಿಸಿದೆನ್ನನು | ಸರ್ವಥಾ ಪರತತ್ವವೆಂದುರೆ ಯರಿಯದುದರಿಂದ || ಸರ್ವದೇವತೆಗಳನು ಯಜಿಸುವ | ಗರ್ವಿತರು ತತ್ವದಲಿ ವಿಮುಖರು | ಸರ್ವದೇಹಂಗಳೊಳು ತಿರುಗುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೪||

ಕ್ರತುಗಳಿಂಧಿಂದ್ರಪ್ರಮುಖದೇ | ವತೆಗಳನು ಯಜಿಸಿದವರಾಸುರ | ಪತಿಯ ಲೋಕವನೈದುವರು ಪಿತೃಭಕ್ತರವರುಗಳ || ಗತಿಯ ಪಡೆವರು ಭೂತನಿಚಯ | ವ್ರತರು ನಡೆವರು ಭೂತಲೋಕಕೆ | ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂ ದೆನ್ನಭಜಿಸುವ ರೆನ್ನನೈದುವರು ||೨೫||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ | ಪಾವನೋತ್ತಮ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಫ | ಲಾವಳಿಯನುದಕವನು ತಾನೆನಗರ್ಪಿಸುತಲಿಹನು || ಭಾವಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣನಹ | ಜೀವನಿಂದರ್ಪಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಫ | ಲಾವಳಿಯ ಭೋಗಿಸುವೆನೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೬||

ಆವ ಕೆಲಸವ ಮಾಳ್ಪನೀ ಮ | ತ್ತಾವುದನು ಭುಂಜಿಸುವೆ ಯಗ್ನಿಯೊ | ಳಾವುದನು ಬೇಳುವೆ ಕೊಡುವೆ ನೀನಾವ ದಾನವನು || ಆವ ತಪವನು ಮಾಳ್ಪ ಕುಂತೀ | ದೇವಿಯಾತ್ಮಜ ಕೇಳವೆಲ್ಲವ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳೆನಗೆ ನೀನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದೆಂದ ||೨೭||

ಈತೆರನ ನೀ ಮಾಡುವೊಡೆ ವಿ | ಖ್ಯಾತವಹ ಸನ್ಯಾಸಯೋಗದ | ರೀತಿವಿಡಿದಿರ್ದೀಶುಭಾಶುಭಫಲವ ಕೊಡುತಲಿಹ || ಜಾತಿವಿಧಿಯುತ ಕರ್ಮಬಂಧನ | ಜಾತದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆವಡೆದು ಬಳಿ | ಕಾತತುಕ್ಷಣವೆನ್ನಪದವನು ಪಡೆವೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮||

ನಾನಖಿಲಭೂತಂಗಳಲಿ ಸಮ | ಹೀನ ಹಗೆ ಕೆಳೆ ಯಿಲ್ಲೆನಗೆ ಕೇಳ್ | ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರನನ್ಯಭಾವದಲಿ || ಸ್ವಾನುಭವದಿಂ ದೆನ್ನನೆಂದುಂ | ಜಾನಿಸುವರವ ರೆನ್ನೊಳಿರುತಿಹ | ರಾನವರ ಹೃದಯದಲಿ ನೆಲಸಿಹೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೯||

ಅತಿದುರಾಚಾರದಿ ನಡೆಯುತಿಹ | ಪತಿತ ಮೊದಲಾಗನ್ಯದೈವವ | ಮತಿಯೊಳಾರಾಧಿಸದೆ ಯೆನ್ನನು ಪೂಜಿಸುತಲಿಹನು || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುತ್ತಮವಾದ ತನ್ನಯ | ಗತಿಯನುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬುಧರಿಂ | ದತಿಸುಕೃತಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩೦||

ಆತನತಿವೇಗದಲಿ ಧರ್ಮದ | ನೀತಿವಿದನಹ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪರಿ | ಪೂತಶಾಂತಿಯನೈದುವನು ಕೆಡ ನೆನ್ನನಿಜಭಕ್ತ || ಈತೆರನ ನೀನರಿದು ನಂಬು ಮ | ಹಾತಪಸ್ವಿನ ಫಲವಿದಲ್ಲದೆ | ಮಾತುಮಾತಿನೊಳಾಗದೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೩೧||

ಆರು ಕೆಲವರು ಪಾಪಿಗಳು ಸಂ | ಸಾರಭಯದಿಂದೆನ್ನ ನೆಟ್ಟನೆ | ಸಾರಿ ಭಜಿಸುತ್ತಿಹರು ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನಿಶ್ಚಯವ || ನಾರಿಯರು ವರವೈಶ್ಯಶೂದ್ರವಿ | ಕಾರಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿಯೆನ್ನಯು | ದಾರಪದವನು ಸೇರುವರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩೨||

ಧರ್ಮಿಯಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭಕ್ತಿಯೆ | ವರ್ಮವಹ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಮೊದಲಹ | ರುರ್ವಿಗಧಿಕದ ಪದವ ಪಡೆಯುವರೆಂಬುದಚ್ಚರಿಯೇ || ಕರ್ಮಸಾಧನ ಮೆನಿಪ ಮಾನವ | ಧರ್ಮವನು ನೀನೈದೆ ಮರೆಯದೆ | ನಿರ್ಮಲದೊಳಾತೆರದೊಳೆನ್ನನು ಭಜಿಸು ನೀನೆಂದ ||೩೩||

ಎನ್ನೊಳೇ ಮನವನು ನಿಲಿಸು ನೀ | ನೆನ್ನನೇ ಜಪಿಸೆರಗು ನಿಜದಿಂ | ದೆನ್ನೊಳತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಭಕ್ತನೀನಾಗು || ಭಿನ್ನಭಾವವನುಳಿದು ಚಿತ್ತವ | ನೆನ್ನೊಳೀಪರಿ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ನೀ | ನೆನ್ನನೈದುವೆ ಸತ್ಯವಿದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩೪||

ಇಂತು ಸನ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ ನವಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ದಶಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಯೋಗವಿಭೂತಿಯನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣಾ| ಕರ ಮುರಾಂತಕ ಕೃಷ್ಣನೆಲೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ॥

ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ಕೈ ಪಾರ್ಥ ನಾಽ | ತ್ಯುತ್ತಮಪ್ರಿಯನಹ ನಿನಗೆ ಕೃಪೆ | ವ ತ್ತು ಸಲೆ ಲೇಸಾಗಬೇಕೆಂಬೀಬಯಕೆಯಿಂದ ॥ ಸತ್ಯದಿಂ ದಾವುವ ನುಡಿವೆ ನದ | ಚಿತ್ತದಿಂದವಧರಿಪುದೆನ್ನಗು | ಣೋತ್ತಮದ ಸುವಿಭೂತಿವಿಭವವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧॥

ಕಮಲಭವ ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾ | ದಮರರಿಗೆ ಮಹರುಷಿಗಳಿಗೆ ತ | ತ್ಕ್ರಮದೊಳೆಲ್ಲರಿಗಾದಿ ನಾನಾಗಿರ್ಪ್ಪ ಕತದಿಂದ ॥ ಅಮರಗಣ ಮುನಿನಿ ಕರ ವೆನ್ನಯ | ಸಮಯದುತ್ಪತ್ತಿಯನರಿಯರಾ | ನನುಲನಜ ನವ್ಯಕ್ತನಾ ಗಿಹೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥೨॥

ಆವನೆನ್ನನು ಜನನವಿಲ್ಲದ | ದೇವದೇವ ನನಾದಿಲೋಕಕೆ | ಭಾವಿಸ ಲ್ಕೆ ಮಹೇಶ್ವರನು ಮೆಂದೀಪರಿಯಲರಿವ ॥ ಜೀವರೊಳಗೆ ವಿವೇಕಿಯಾತನೆ| ಆವಿಧದ ಪಾತಕದಬೆಸೆಯಿಂ | ಪಾವನನು ಬಿಡುಗಡೆಯನೈದುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥೩॥

ವಸ್ತುನಿಶ್ಚಯ ಶಾಸ್ತ್ರದರಿವು ಸ | ಮಸ್ತರೊಳಗೆಚ್ಚರಿಕೆ ಸ್ಥೈರಣೆ | ಸ ತ್ಯವಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವು ಮಂತಃಕರಣಜಯವು ॥ ವಿಸ್ತರದ ಸುಖದುಃಖ ಸಿ ರಿಗಳ | ವಸ್ಥೆ ಬಡತನ ಭಯವಭಯವಿವು | ಚಿತ್ತವಿಸು ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆನ್ನಿಂ ದಲಹುವೆಂದ ॥೪॥

ಕೊಲ್ಲದಿರವು ಸಮಸ್ತಪ್ರಾಣಿಗ | ಳಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯು ತುಷ್ಟಿ ತಪವಾ | ಸಲ್ಲಲಿತದಾನವು ಯಶಸ್ಸಪಕೀರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ॥ ಪಲ್ಲವಿಸ ಬಹುಚೇಷ್ಟೆ ಪ್ರಾಣಿಗ | ಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೇಳೆನ್ನದೆಸೆಯಿಂ | ನಿಲ್ಲದಹ ಭಾವಗಳು ಛಂದದೊ ಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೫॥

ಸುರನರಾದಿಗಳಾರ ಸಂತತಿ | ನಿರುತದಿಂ ಕಮಲಜನ ಮಾನಸ | ವರತನುಜರೆಂದೆಂಬ ನಾಲುಕು ಮನುಗಳವರುಗಳು || ಹಿರಿಯರೆನಿಸಿದ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳು | ಗರುವರೆನ್ನಂಶಂಗಳಾಗಿಯೆ | ಧರದಲೆನ್ನನು ನೆನೆಯುತಿಹರೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಎನ್ನೊಳಿಹ ವರ | ಭಾವಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯಮಹಿಮೆಯು | ಜೀವರೊಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಿಳಿವನೊ ಆಮುನೀಶ್ವರನು || ಪಾವನನು ವರ ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಯು | ನೀವ ನಿಶ್ಚಲಯೋಗದಿಂದುಪ | ಜೀವಿಸುವನದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭||

ಸರ್ವಜನದುದುಭವಕೆ ತಾನೇ | ಸರ್ವದಾ ಕಾರಣವೆನಿಸುವೆನು | ಸರ್ವಜಗ ಚೇಷ್ಟಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೆನ್ನದೆಸೆಯಿಂದ || ಸರ್ವಥಾ ಈಸರಿಯರಿದು ನೆರೆ | ಸರ್ವವಿದರೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರು | ಸರ್ವಕಾಲವೊಳೆನ್ನಭಜಿಸುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೮||

ಎನ್ನೊಳೆರಗಿದ ಚಿತ್ತದವರುಗ | ಳೆನ್ನೊಳೇ ಪ್ರಾಣವನು ನಿಯಮಿಸು| ತೆನ್ನ ನಿಜವನು ತಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರರುಹುತಲಿ || ಎನ್ನನನುದಿನ ಕೀರ್ತಿಸುತಲ | ನ್ಯೋನ್ಯಭಾವದಿ ರಮಿಸುತಲೆ ಸಂ | ಪನ್ನಮುನಿಗಳು ತುಷ್ಟಿಬಡುತಿಹ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೯||

ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾ ಗನವರತ | ನೀತಿಯಿಂದಲೆ ಯೋಗಯುತರಾ | ಗೀತೆರದಿ ಭಜಿಸುತ್ತಲಿರುತಿಹ ಶಮದಮಾತ್ಮರಿಗೆ || ತಾತ ಕೇಳವರೆನ್ನ ನೈದುವ | ರೀತಿದಾವುದರಿಂದ ಲಾವಿ | ಖ್ಯಾತಮಾದಾಬುದ್ಧಿಯೋಗವ ಕೊಡುವೆನಾನೆಂದ ||೧೦||

ಆಮಹಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ | ತಾಮಸದ ಗುಣವಾದವಿದ್ಯಾ | ಸ್ತೋಮದಿಂ ಜನಿಸಿದ ತಮಸ್ಸನತಿಪ್ರಭೆಯನುಳ್ಳ || ಆಮಹಾವಿಜ್ಞಾನದೀಪದಿ | ನೇಮದಿಂ ಕೆಡಿಸುವೆನು ಭಕ್ತ | ಸ್ತೋಮವನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕೋಸುಗ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ||೧೧||

ಹರಿ ನುಡಿಯಲೀಪರಿ ಧನಂಜಯ | ಮುರಳಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನೀಂ | ಪರಮಪಾವನ ಗುರು ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಪರಂಧಾಮ || ಹಿರಿಯ ಋಷಿಗಳು ನಿನ್ನನಕ್ಷಯ | ಪರಮಪೂರುಷನಾದಿದೇವನು | ನಿರುತದಿಂದಜ ಸರ್ವಗತ ನೆನುತಿಹರು ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ದೇವಋಷಿ ನಾರದನು ಮಸಿತನು | ದೇವಲನು ದ್ವೈಪಾಯನನನು ಭೂ | ದೇವರೆನಿಪ ಸಮಸ್ತಮುನಿಗಳು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳ || ಭಾವದಿಂ ಕೊಂಡಾಡುವರೆಲ್ಲೈ | ದೇವ ನೀನೇ ಎನಗೆ ಹೇಳಿದೆ| ಯಾವಿಭೂತಿಯನಿನ್ನು ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ಎಲೆಹರಿಯೆ ನೀನಾವುದೊಂದನು | ನಲಿದೆನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ಯದೆಲ್ಲವ | ನೆಲೆಯಿದೆಂಬೇ ಬಗೆವೆ ನಿನ್ನಯ ನಿಜದ ನಿಶ್ಚಯವ || ಹಲವು ದೇವರು ದಾನವರುಗಳು | ಹೊಲಬನರಿಯದ ಕಾರಣದಿ ನಿ | ರ್ಮಲದಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನು ಕೃಪೆ ಮಾಡೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೪ ||

ಸಕಲಭೂತವ ಸೃಜಿಸುವನೆ ಆ | ಸಕಲಭೂತೇಶ್ವರನೆ ಪಾವನ | ಸಕಲದೇವರ ದೇವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಜಗತ್ಪತಿಯೇ || ಪ್ರಕಟದಿಂ ನೀಂ ನಿನ್ನುವನು ಸು | ವ್ಯಕುತ ನಿನ್ನಿಂದರಿವೆ ಯಲ್ಲದೆ | ಸಕಲಜಗ ದಿಟಕರಿಯದೆಲೆ ಮುರವೈರಿ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಎಲೆಹರಿಯೆ ನೀನಾವ ಕೆಲವೀ | ಬಲುವಿಭೂತಿಗಳಿಂದ ಲೋಕಂ | ಗಳನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಲಸಿಹೆ ನಿತ್ಯವೆನಿಸುತಿಹ || ಹಲವೆನಿಪ ನಿನ್ನಾವಿಭೂತಿಯ | ನೆಲೆಯ ನೆಲ್ಲವ ತಿಳುಹದೆನಗುರೆ | ನಲವಿನಿಂ ಕರುಣಿಸಲು ಬೇಹುದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ ||

ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನೆನಿಸುತಿಹ | ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನನು ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೆ | ನಿರುತದಿಂ ಚಿಂತಿಸುತಲಾನೆಂತರಿವೆ ನಿನ್ನುವನು || ಸುರನರಾದಿ ಸಮಸ್ತಜೀವರೊಳರದೆ ನೀನಾವಾವಪರಿಯಿಂ| ಪಿರಿದು ನೆನೆಯಿಸಿಕೊಂಬೆ ಯದನೆನಗರುಹಬೇಕೆಂದ || ೧೭ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ನಿನ್ನಯೋಗದ | ಹಲವುವಿಧದ ವಿಭೂತಿಗಳ ನೀ | ನೊಲಿದು ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಕೃಪೆಮಾಡ್ಯೆ ಕಥಾಮೃತವ || ಸಲೆ ಸೊಗಸಿ ಕೇಳ್ವೆನೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಯು | ನೆಲೆಗೆ ದೊರಕದ ಕಾರಣದಿ ನಿ | ರ್ಮಲದ ಯೋಗವಿಭೂತಿಯನು ಮಗುಳೊರೆಯಬೇಕೆಂದ || ೧೮ ||

ಈಪರಿಯಲರ್ಜುನನು ನಾನಾ | ರೂಪಿನಿಂ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕರುಣದ | ಲಾಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪರಿವಿಡಿದು || ರೂಪುಗಳ ನಾಮಂಗಳನು ತ | ದ್ರೂಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಂಗಳನು ನಿಜ | ರೂಪದಿಂ ಜನಿಸಿದುದನರಿಪಿದನೆಂದು ಮುರವೈರಿ || ೧೯ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಕಲಭೂತಂ | ಗಳ ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ಪ ಜೀವನು | ನೆಲೆಗೆ ನಾನೇಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಪರಿಕಿಸಲು || ಸಲೆ ಮೊದಲು ನಡು ಕಡೆಗಳಾನೀ | ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವನಾವನ್ಯೆ ಕುರು | ಕುಲತಿಲಕ ಕೇಳೆಂದನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ || ೨೦ ||

ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೊಳು ವಿಷ್ಣುವು | ಹೋದಯದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣಂಗಳೊ | ಳಾದಿವಾಕರನಹೆನು ಮತ್ತೆ ಮರುದ್ಗಣಂಗಳೊಳು || ಭೇದಿಸಲ್ಕೆ ಮರೀಚಿಯಪ್ಪೆನಿ | ಯಾದಿಯಹ ತಾರೆಗಳೊಳಗ್ಗಳ | ನಾದ ಶಶಿ ತಾನಾಗಿಹೆನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಶ್ರುತಿಗಳೊಳು ವರಸಾಮವಾದೇ | ವತೆಗಳೊಳು ಸುರನಾಥ ನಾಂ ನಿ | ರ್ಮಿತದ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದೊಳಗೆ ಮನವಾಗಿ ನಾನಿಹೆನು || ನುತಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗ | ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಯು | ಗತಿಯುವಿವ ಚೈತನ್ಯ ನಾನಾಗಿಹೆನು ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ಶಂಕರನು ರುದ್ರರೊಳು ಯಕ್ಷರ | ಸಂಕೆಗಳೊಳು ಕುಬೇರ ನಾಂ ನಿ| ಶ್ಶಂಕಪಾವಕನಾಗಿಹೆನು ಕೇಳಷ್ಟವಸುಗಳೊಳು || ತೆಂಕಬಡಗಣ ಗಿರಿಗಳೊಳಗಕ | ಳಂಕ ಮೇರುಗಿರೀಂದ್ರನಾಗಿಹೆ | ಪಂಕಜಾಕ್ಷನು ಪಾವನನು ನಾನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೩ ||

ನರಪತಿಪುರೋಹಿತರೊಳೆನ್ನನು | ವರಬೃಹಸ್ಪತಿಯೆಂದು ತಿಳಿ ಸಂ | ಗರದ ದಳಪತಿಗಳೊಳು ನಾನೇ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ತಿಕನು ‖ ಸರಸಿಗಳೊಳು ಸಮುದ್ರನಾಗಿಹೆ | ನಿರುತವಿದು ಕೇಳೈ ಧನಂಜಯ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರು ಬಲ್ಲರಿದನೆಂದ ‖ ೨೪ ‖

ಉತ್ತಮಮಹರ್ಷಿಗಳೊಳಾಂ ಭೃಗು | ಮತ್ತೆ ಕೇಳಕ್ಷರವೆನಿಸುವ | ಯ್ವತ್ತರೊಳ ಗೋಂಕಾರವಾಗಿಹೆ ನಖಿಲಯಜ್ಞದೊಳು ‖ ಸತ್ಯದಿಂ ಜಪಯಜ್ಞವಾಗಿಹೆ | ನಿತ್ತ ಕೇಳೈ ಸ್ಥಾವರಂಗಳ | ಮೊತ್ತದೊಳು ಹಿಮವಂತನೈ ನಾನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೨೫ ‖

ಸರ್ವವೃಕ್ಷಂಗಳೊಳು ನಾನೇ | ಉರ್ವಿಯೊಳಗಶ್ವತ್ಥ ಬಳಿಕೀ | ಸರ್ವದೇವಮುನೀಂದ್ರರೊಳು ನಾರದನು ನಾನಹೆನು ‖ ಸರ್ವಗಂಧರ್ವರೊಳ ಗುತ್ತಮ | ಸರ್ವತೋಮುಖ ಚಿತ್ರರಥ ನಾಂ | ಸರ್ವಸಿದ್ಧರ ನಿವಹದೊಳು ನಾಂ ಕಪಿಲಮುನಿಯೆಂದ ‖ ೨೬ ‖

ತುರಗದೊಳ ಗಮೃತದಲಿ ಜನಿಸಿದ | ಸುರರಧಿಪನುಚ್ಚೈಶ್ರವವು ದಿ | ಕ್ಕರಿಗಳೊಳಗೈರಾವತವು ನಾನೇ ನಿದಾನಿಸಲು ‖ ನರರೊಳಗೆ ಪಟ್ಟವನು ಧರಿಸಿದ | ಹಿರಿಯರಸು ನಾನಾಗಿ ಲೋಕವ | ಪೊರೆಯುತಿಹೆ ಯುಗಧರ್ಮದಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ‖ ೨೭ ‖

ಆಯುಧಂಗಳೊ ಳಧಿಕವಹ ವ | ಜ್ರಾಯುಧವು ನಾನಹೆನು ಕರವೀ| ವಾಯತದ ಧೇನುಗಳೊಳಗೆ ಸುರಧೇನು ನಾಂ ದಿಟಕೆ ‖ ಈಯುದಯಿಸುವ ಪ್ರಜೆಯ ಜನನದು | ಪಾಯವಹ ಕಂದರ್ಪ ನಾನಹೆ | ನಾಯತದ ವಾಸುಕಿಯು ನಾಂ ಸರ್ಪಂಗಳೊಳಗೆಂದ ‖ ೨೮ ‖

ವರಮಹಾನಾಗರುಗಳೊಳು ನಾಂ | ಹಿರಿಯನಂತನು ಜಲಚರಂಗಳೊ | ಳರಸೆನಿಸುತಿಹ ವರುಣ ನಾನೇ ಪಿತೃಗಣಂಗಳೊಳು ‖ ಅರಿಯಮನು ನಾನಾಗಿಹೆನು ಕೇ | ಳುರುತರದ ದಂಡಿಸುವರವರೊಳು | ವರಕೃತಾಂತನು ನಾನು ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೨೯ ‖

ವೀರದೈತ್ಯರೊಳಮಲಭಕ್ತನು | ದಾರಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಕಣಾ ನಾಂ | ಕಾರಣಂಗಳ ನೆರವಿಯೊಳು ಕಾಲಾತ್ಮನಾಗಿಹೆನು ‖ ಕ್ರೂರಮೃಗಸಂತತಿಯೊಳಗ್ಗದ | ಶೂರಸಿಂಹನು ನಾನು ಖಗಕುಲ | ಸೇರುವೆಯೊಳು ಗರುತ್ಮನಾಗಿಹೆ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೩೦ ‖

ಪಾವನವ ಮಾಡುವರೊಳುತ್ತಮ | ಪಾವನದ ಮಾರುತನು ಕೈದುವ | ಭಾವದಿಂ ಧರಿಸುವರೊಳಗ್ಗದ ರಾಮನಾಗಿಹೆನು ‖ ಈವಿವಿಧಮತ್ಸ್ಯಂಗಳೊಳು ಸಂ | ಭಾವಿಸಲು ನಾಂ ಮಕರ ನದಿಗಳೊ | ಳಾವಿಶೇಷದ ಗಂಗೆಯಾಗಿಹೆ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೩೧ ‖

ಮೊದಲು ನಡು ಕಡೆ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಯ | ಪದಕೆ ವರವಿದ್ಯಂಗಳೊಳು ನಿಜ | ಪದವನರಿವಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯುಸಿದ್ಧಿ ತಿಳಿ ನಾನು ‖ ವಿದಿತವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವದ | ಪದವ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವ ವೇದಾಂ | ತದ ರಹಸ್ಯದ ವಾದವಾಗಿಹೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೩೨ ‖

ಅಕ್ಷರಗಳೊಳಕಾರ ನಾನೇ | ಶಿಕ್ಷೆ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸಮಾಸದ | ಕಕ್ಷೆಯೊಳು ನೋಡುವೊಡೆ ದ್ವಂದ್ವಸಮಾಸವಾಗಿಹೆನು ‖ ಅಕ್ಷಯದ ಕಾಲಸ್ವರೂಪನು | ಶಿಕ್ಷಿಸುವವರ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ | ರಕ್ಷಕನು ಕಮಲಜನು ನಾಂ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೩೩ ‖

ಮೃತ್ಯು ನಾನೆಲ್ಲವನು ಭಕ್ಷಿಪ | ಮತ್ತೆ ಮುಂದಹ ವಸ್ತುಗಳಿಗು | ತ್ಪತ್ತಿ ನಾನಾಗಿಹೆನವರ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯುಲಾಂ ಮುದದಿ ‖ ಇತ್ತಲೀನಾರಿಯರೊಳಗ್ಗದ | ಕೀರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸರಸ್ವತಿಗಳಾ | ಸತ್ಯ ಧೃತಿ ಸ್ಮರಣೆ ನೆನಹು ವರ ಮೇಧೆ ನಾನೆಂದ ‖ ೩೪ ‖

ವರಬೃಹತ್ಸಾಮವು ಕಣಾ ನಾಂ | ಹಿರಿಯ ಸಾಮಂಗಳೊಳು ಛಂದದ | ಪರಿವಿಡಿಯ ಮಂತ್ರಂಗಳೊಳು ಗಾಯತ್ರಿ ನಾಂ ದಿಟದಿ ‖ ಮೆರೆವ ಮಾಸಂಗಳೊಳು ನಾನೇ ಸರಸಮಹ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಋತುಗಳೊ | ಳರಸೆನಿಸುವ ವಸಂತಋತು ನಾನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೩೫ ‖

ರಕ್ಕರೊಳು ಜೂಜಾನು ತೇಜದಿ | ಮಿಕ್ಕಿಹವರೊಳು ತೇಜವಾಗಿಹೆ | ತಕ್ಕ ಸತ್ವವನುಳ್ಳವರಿಗಾಸತ್ವವಾಗಿಹೆನು || ಹೆಕ್ಕಳಿಪ ವ್ಯವಸಾಯವಂತರಿ | ಗಕ್ಕರಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ನಾನು ಜ | ಯಕ್ಕೆ ಜಯುವಾಗಿಹೆನು ನಾನೆಲೆ ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ || ೩೬ ||

ಯದುಕುಲದ ವೃಷ್ಣಿಗಳೊಳಾಂ ಬಂ | ದೊದವಿಹೆನು ವಸುದೇವತನ ಯನ | ಪದವಿಯುಳಿ ಪಾಂಡವರೊಳರ್ಜುನದೇವನಾಗಿಹೆನು || ಮದವಳಿದ ಮುನಿಗಳೊಳು ನಾನೇ | ವಿದಿತವೇದವ್ಯಾಸನಾಗಿಹೆ | ತುದಿಗೆ ಕವಿಗಳೊಳ ಧಿಕ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ ನಾನೆಂದ || ೩೭ ||

ದಂಡಿಸುವರೊಳಗಧಿಕತರವಹ | ದಂಡರೂಪನು ನಾನು ಗೆಲವನು | ಬಂ ಡಣದಿ ಬಯಸುವರಿಗಾನತಿ ನೀತಿಯಾಗಿಹೆನು || ಮಂಡಲದ ಗೋಪ್ಯಂಗಳೊ ಳಗು | ದ್ದಂಡವಹ ಮೌನಸ್ವರೂಪನ | ಖಂಡವಿಮಲಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾ ಜ್ಞಾ ನವಾಗಿಹೆನು || ೩೮ ||

ಸಕಲಭೂತ ಕ್ಕಾವುದೊಂದ | ವ್ಯಕುತ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿಹುದಾ | ನಿಖಿ ಲವಿಶ್ವದ ಬೀಜವಾನೆನಿಸಿಪೆನೆನ್ನಿಂದ || ಪ್ರಕಟದಿಂ ಬೇರೆನಿಸಿ ತೋರುವ | ಸಕುತಿವಿಡಿದ ಚರಾಚರಂಗಳು | ಯುಕುತಿಯಿಂ ಭಾವಿಸಲು ದಿಟಕಿಲ್ಲೆಂದ ನಸುರಾರಿ || ೩೯ ||

ಎಲೆಪರಂತಪ ದಿವ್ಯವೆನಿಸುವ | ಹಲವುಬಗೆಯ ವಿಭೂತಿವಿಭವಕೆ | ಸಲೆ ಮೊದಲು ಕಡೆಯಿಲ್ಲವೆನ್ನಯ ಯೋಗಮಾಯೆಗಳ || ಚೆಲುವೆನಿಸುವ ವಿ ಭೂತಿವಿಸ್ತರ ಜಲಧಿಯೊಳು ನಾಂ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ದೆನು | ಕೆಲವ ಮಿಕ್ಕವಿಭೂ ತಿವಿಭವಕೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲೆಂದ || ೪೦ ||

ಆವವಾವುವು ವಿಭವಚೆಲುವಿಂ | ತೀವಿಕೊಂಡಿಹ ತೇಜದುನ್ನತಿ | ಭಾವ ದಿಂ ನೆರೆ ಮೆರೆಯುತಿಹುವಾ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳು || ಭಾವಿಸಲು ಕೇಳೆನ್ನ ಘು ನತೇ | ಜೋವಿಶೇಷಾಂಶಂಗಳಿಂದುಪ | ಜೀವಿಸುತಲಿಹುವೆಂದು ತಿಳಿ ನೀನೆಂ ದನಸುರಾರಿ || ೪೧ ||

ಅಲ್ಲದಿರೆ ಮೋಕ್ಷಿನಗೆ ನಾಂ ಪೇ | ಳ್ದಲ್ಲವನು ನೀನರಿಯುವದರಿಂ|ದೆಲ್ಲ ಫಲ ನಿನಗೇನು ನೆಲೆಯಾಗಿರದು ಪೇಳುವ್ರೋಡೆ || ನಿಲ್ಲದೆನ್ನೊಂದೇಕದೇಶದ|| ಸಲ್ಲಲಿತಸತ್ವದಲಿ ಜಗವಿದ | ನೆಲ್ಲವನು ಧರಿಸಿಹೆನು ಭಾರತಮಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೪೨ ||

ಇಂತು ವಿಭೂತಿಯೋಗವೆಂಬ ದಶಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಏಕಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ || ಉಭಯಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವ | ಪ್ರಭು ಮುರಾರಿ ನರಂಗೆ ತನ್ನ
ಯ | ವಿಭವವೆನಿಸುವ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೊಲಿದು ತೋರಿಸಿದ ||

ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಲೆ | ಚಿನ್ಮಯನೆ ಯಧ್ಯಾತ್ಮವೆನಿಸುವ | ಸ
ನ್ನಿಹಿತವತಿಗೋಪ್ಯವೆನಿಸುವ ಯೋಗವನು ನೀನು || ಎನ್ನ ಪರಮಾನುಗ್ರ
ಹಾರ್ಧದಿ | ಮುನ್ನ ಹೇಳಿದುದದನುಕೇಳಿ| ಲ್ಕೆನ್ನೊಳಿರ್ಪಜ್ಞಾನತೊಲಗಿತು
ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೧ ||

ದೇವ ಕಮಲದಳಾಕ್ಷ ನಿನ್ನಿಂ| ದೀವಿವಿಧಭೂತಂಗಳುದಯವು | ಜೀವನ
ವು ಮೃತಿ ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದಾಗುತಿಹುದೆಂದು || ದೇವ ನಿನ್ನಕ್ಷಯಮಹಿಮೆಯ
ನು | ಭಾವದಿಂ ನಾಂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದೆನು | ಪಾವನೋತ್ತಮವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋ
ರಬೇಕೆಂದ || ೨ ||

ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನಿನ್ನಯ | ವರವಚನದಿಂದಾವಪರಿಯಲಿ |
ಭರಿತರೂಪವನೊರೆದೆ ಯಾಪರಿ ತಪ್ಪದಿದು ನಾನು || ದರುಶನವ ಮಾಡಲ್ಕೆ
ಬಯಸಿದೆ | ಪರಮವೆನಿಸುವ ನಿನ್ನಮಹದೈ | ಶ್ವರಿಯ ರೂಪವ ತೋರ
ಬೇಕೆನುತಿರ್ದನಾಪಾರ್ಧ || ೩ ||

ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶ ನಿನ್ನಿಂ | ದೀಗ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯರೂಪವು | ಬೇಗ
ಕಾಣಲು ಶಕ್ಯವಹುದೆಂತೆಂದು ಚಿತ್ತದಲಿ || ಈಗ ನೀಂ ನೆರೆ ಬಗೆದೆಯಾದೊ
ಡೆ | ಯಾಗರುವ, ನಿಜ, ನಿತ್ಯ, ನಿರ್ಮಲ | ಯೋಗರೂಪವನೆನಗೊಲಿದು ತೋ
ರೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಲಾಗೋ | ವಿಂದನೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ನಾನಾ | ಛಂದ
ದಿಂದಹ ಪಲವುವರ್ಣದ ಪಲವುತೆರನಾದ || ಕುಂದದೆನ್ನ ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯೊ|
ಳೊಂದಿ ಮೆರೆದಿಹ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಗ| ಳಂದವನು ಸುಖದಿಂದ ನೀಂ ನೋಡೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೫ ||

ಎನ್ನವರಮೂರ್ತಿಯಲಿಕಾಂಬವು | ಭಿನ್ನವಾದಚರಾಚರಂಗಳು | ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗೊಂದುರಾವಿನೊಳರ್ಪವೆಲ್ಲವನು || ಅನ್ಯವಾವುದನೋಡಬಯಸುವೆ | ಯಿನ್ನದೆಲ್ಲವಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ನಿನ್ನಮನದೊಲವಿಂದನೀಂನೋಡೆಂದನ ಸುರಾರಿ || ೬ ||

ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರನು ವಸುಗಳ | ನಾದಿರುದ್ರರ ನಶ್ವಿನಿಗಳನು | ಸೋದರ ದೊಳೇಕೋನ ಪಂಚಾಶನ್ಮರುತ್ತುಗಳ || ವೇದಸಿದ್ಧರ ನೆಲ್ಲರನು ನೀ | ನಾದಿಯಲಿ ಕಂಡರಿಯದಿಪಹಲ | ವಾ ದಚಿತ್ರದ ಮೂರ್ತಿಗಳ ನೋಡೆಂದನ ಸುರಾರಿ || ೭ ||

ನಿನ್ನತಾಮಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದವೆ | ಯೆನ್ನ ನಿಜರೂಪವನು ನೋಡ | ಲ್ಕಿನ್ನು ನೀ ನಾರದಕತದಿವರದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನು || ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿಯೆ ಕೊಡುವೆನೀ | ನೆನ್ನ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವನು ಸಂ | ಪನ್ನವಾಗಿಯೆ ನೋಡುನೋಡೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೮ ||

ಈಪರಿಯು ನುಡಿದದರನಂತರ | ವಾ ಪರಮಯೋಗಾಧಿಪನೆ ನಿ | ಷ್ಪಾಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣದಲಿ || ತಾಪರಕೆಪರತರವೆನಿಪವಿ | ರ್ಲೇಪಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವೆನಿಸುವ | ರೂಪನೆರೆ ತೋರಿಸಿದನ್ನೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೯ ||

ಹಲವುಮುಖನೇತ್ರಂಗಳಿರುತಿಹ | ಹಲವು ದಿವ್ಯಾಭರಣ ತೊಡಿಗೆಯ | ತಳೆದುನೆಗಹಿವ ಥಳಥಳಿಪ ದಿವ್ಯಾಯುಧಾವಳಿಯ || ಹಲವುಪರಿಯ ಮಹತ್ತರಾದ್ಭುತ | ಗಳನು ತೋರುವ ದಿವ್ಯರೂಪವ | ನೊಲಿದುತಾ ಕೈಕೊಂಡನೈಸುರನಿಕರ ಬೆರಗಾಗೆ || ೧೦ ||

ದಿವ್ಯವನಮಾಲೆಗಳೊಳೊಪ್ಪುವ | ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಧರಿಸಿವ | ದಿವ್ಯಪರಿಮಳವೆಸೆವ ವರಗಂಧಾನು ಲೇಪನದ || ದಿವ್ಯಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಮಯವಹ | ದಿವ್ಯತೇಜದಿ ಮೆರೆವನಂತನ | ನವ್ಯಯನ ವರವಿಶ್ವರೂಪನ ಕಂಡನಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೧ ||

ಗಗನದಲಿ ಸಾಸಿರದಿವಾಕರ | ರೊಗೆಯಲೊಂದೇಬಾರಿತೋರುವ | ಮಿ
ಗಿಲೆನಿಪ ಬೆಳಗಾವನೊಬ್ಬನ ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯ || ಹೊಗರುಗುವ ಪ್ರಭೆಗೆ
ಣೆಯಹರೆತಾಂ | ಜಗದೊಳೆಣೆಯಹುದಲ್ಲದುಳಿದುದ | ಬಗೆವರೆನ್ನಳವಲ್ಲ
ವೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಆ ಸಮಯದಲಿ ದೇವ ದೇವನ | ಭಾಸುರ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯೊಂದರ |
ಲೀ ಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರಂಗಳು ಹಲವು ತೆರನಾದ || ವಾಸನೆಗಳಿಂ ಬೇರೆ ಬೇ
ರೆ ವಿ | ಶೇಷವಾಗಿಹುದೆಲ್ಲವನು ಲ | ಕ್ಷ್ಮೀಶನಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕಂಡನು
ಭೂಪಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ಬಳಿಕ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ವಂದಿಸಿ | ಫಲುಗುಣನು ಶಿವಶಿವ ಎನುತತನು | ಪು
ಳಕದಿಂದುಬ್ಬರಿಸೆ ದೇವನನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು || ನಳಿನನಾಭಮುಕುಂದಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ | ನಿಳಯನೀನೇ ಬಲ್ಲೆನಿನ್ನನು | ತಿಳಿಯರನ್ಯರೆನುತ್ತ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು
ಕಲಿಪಾರ್ಧ || ೧೪ ||

ಕಂಡೆ ನಿನ್ನಯಮೂರ್ತಿಯಲಿ ಬ್ರ | ಹ್ಮಾಂಡದಿರವನು ಭೂತಜಾತಿಯ|
ಹಿಂಡುಹಲವನು ದೇವತೆಗಳನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನು || ಮಂಡಳಿಸಿ ಪದ್ಮಾಸನ
ದೊಳಹ | ಖಂಡಪರಶುವ ನಖಿಳಋಷಿಗಳ | ತಂಡವನು ಮುರಗಾಧಿಪರ
ನೆಲೆಡೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಹಲವು ಮುಖನೇತ್ರವನು ಧರಿಸಿಹ | ಹಲವುದರ ಬಾಹುಗಳ ತಾಳ್ದಿಹ|
ಹಲವುರೂಪಹ ನಿನ್ನಕಂಡೆನು ಹಲವು ದೆಸೆಗಳಲಿ || ಎಲೆ ವಿಮಲ ವಿಶ್ವೇಶ
ನಿನ್ನಯ | ಸಲೆ ಮೊದಲುನಡುಕಡೆಯ ಸೀಮೆಯ | ನೆಲೆಯಕಾಣೆನು ವಿಶ್ವ
ರೂಪ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂದ || ೧೬ ||

ಧಳಧಳಿಪರತ್ನದ ಕಿರೀಟದ | ತಳೆದಚಕ್ರದ ಗದೆಯಧರಿಸಿದ | ಹಲವುದೆ
ಸೆಯಲಿ ಬೆಳಗಿತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿರ್ಪ || ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ಪನಲಾರ್ಕರಂತಿರೆ |
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನೆರೆನೋಡಬಾರದ | ತಿಳಿಯಲರಿಯದ ನಿನ್ನಮೂರ್ತಿಯ
ಕಂಡೆನಾನೆಂದ || ೧೭ ||

ಥಳಥಳಿಪ ರತ್ನದ ಕಿರೀಟದ | ತಳೆದ ಚಕ್ರದ ಗದೆಯು ಧರಿಸಿದ | ಹಲವು ದೆಸೆಯಲಿ ಬೆಳಗಿ ತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿರ್ಪ || ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ಪನಲಾರ್ಕರಂತಿರೆ | ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನೆರೆ ನೋಡಬಾರದ | ತಿಳಿಯಲರಿಯುವ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆನಾನೆಂದ || ೧೭ ||

ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿಹ ಪರಮವು | ಕ್ಷರವೆನಿಪೆ ನೀಂ ನಿಜವು ಸಚರಾ | ಚರದ ವಿಶ್ವಕೆ ಪರಮೆನಿಸುವ ನಿಧಾನವಾಗಿರ್ಪೆ || ನೆರೆ ಸವೆಯದಿಹೆ ನಿತ್ಯಧರ್ಮವ | ನಿರದೆ ಕಾವ ಪುರಾಣಪುರುಷನು | ಕುರುಹಳಿದ ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀನೆಂದೆಮ್ಮ ಮತವೆಂದ || ೧೮ ||

ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಿಲ್ಲದ | ವಾದಕೊಳ್ಳದನಂತವೀರ್ಯವ | ಕೈದುವಿಡಿದಹ ಹಲವುತೋಳ್ಗಳ ವಿಶ್ವಭಾಸುರದ || ಬಿಂದಿವರಿವ ಹುತಾಶವದನವ | ವೇದಮಯ ಶಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರದ | ಭೇದಹೊದ್ದದ ದೇವ ನಿನ್ನನು ಕಂಡೆನಾನೆಂದ || ೧೯ ||

ಎಲೆಮಹಾತುಮ ಗಗನಭೂತಳ | ದೊಳಗು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳು ನಿನ್ನಿಂ | ದುಳಿಯದಿನಿಸುಂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ ಯಾಮಹಾದ್ಭುತವ || ನೆಲೆಯ ನಿನ್ನಯ ರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಹಲವು ಜಗ ಸಂತಾಪಪಡುತಿದೆ | ಸಲಹಿ ಕೊಳ್ಳೈ ಮೂಜಗವ ನೀ ನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೨೦ ||

ಈಸಕಲಸುರನಿಕರ ನಿನ್ನಯ | ಭಾಸುರಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರ | ವೇಶಿಸುತಲಿದೆ ಕೆಲರು ಭಯದಿಂ ಮುಗಿದಕೈಯವರು || ಈಶ ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಲಿಹರು ಮು | ನೀಶಸಿದ್ಧರು ಸ್ವಸ್ತಿಯೆಂದು ಮ | ಹಾಸದರ್ಥಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿಹರು ನೋಡೆಂದ || ೨೧ ||

ನಿಂದು ರುದ್ರಾದಿತ್ಯವಸುಗಳು | ಮುಂದೆ ಸಾಧ್ಯಮರುದ್ಗಣಂಗಳು | ಸಂದ ವಿಶ್ವೇದೇವರಶ್ವಿನಿದೇವರುಷ್ಣಪರು || ಕುಂದದಾಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷರು | ಬಂದು ರಾಕ್ಷಸರಖಿಲಸಿದ್ಧರು | ಮಿಂದು ನೆರೆ ಜರಗಾಗಿ ನಿನ್ನನು ನೋಡುತಿಹರಂದ || ೨೨ ||

ಹಲವುಮುಖ ಹಲವಕ್ಷಿತೋಳ್ಗಳು | ಹಲವುತೊಡೆ ಹಲವಂಘ್ರಿಯುದ ರವು | ಹಲವುದಾಡೆಗಳಿಂದ ಭೀಕರವಾಗಿ ತೋರುತಿಹ || ಬಲಿದ ನಿನ್ನೀ ಸ್ಥೂಲರೂಪಿನ | ನಿಲವನೀಕ್ಷಿಸುತಖಿಲಲೋಕವು | ಹೊಲಬುಗಡುವಂದವ ಲಿ ನಾ ಹೊಲಬಳಿದೆ ನೋಡೆಂದ || ೨೩ ||

ನಭವನಳ್ಳಿರಿಯುತ್ತ ಬೆಳಗುತ | ವಿಭವದಿಂದಿಪ ಹಲವುವರ್ಣ | ಪ್ರಭೆ ಯುಧರಿಸಿದ ತೆಗೆದವದನದ ದೀಪ್ತಲೋಚನದ || ಪ್ರಭುವೆ ನಿನ್ನನು ಕಂಡು ಮನದಲಿ | ರಭಸಗುಂದಿದೆ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಧೃತಿಯುನಾ | ನಭಯಸುಖವನು ಪಡೆಯ ದಿಹೆ ನೆಲೆವಿಭುವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಪ್ರಳಯಕಾಲಾನಲನ ಹೋಲುವ | ಹೊಳೆವ ದಾಡೆಗಳಿಂದ ಭುವನಕೆ | ಸಲೆ ಭಯಂಕರವಾದ ನಿನ್ನ ಮುಖಂಗಳನು ನೋಡಿ || ಹೊಲಬನರಿಯೆನು ಸುಖವ ಪಡೆಯೆನು | ಹಲವುದೇವರ ದೇವ ಲೋಕಕೆ | ನೆಲೆಯೆನಿಸಿಗಚ್ಯು ತ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗೆಂದ || ೨೫ ||

ಇದಿರಲಿದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂದನ | ರಮಿಭುತದ ನೃಪರುಗಳು ಭೀಷ್ಮ ನು | ಕದನಗಲಿಯುಹ ದ್ರೋಣ ಸೂರ್ಯಸುತಾದಿಪಟುಭಟರು || ಒದವಿ ತೋ ರುವ ನಮ್ಮ ಬಲದ | ಗ್ಗದ ನೃಪಾಲರು ಸಹಿತ ನಿನ್ನಯ | ವದನಸಮ್ಮುಖ ಕೈದಿ ಬಂದರು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||

ತವಕಿಸುತಲಾಭೂಮಿಪಾಲರು | ಧವಳದಾಡೆಗಳಿಂ ಭಯವಮಾ | ಹುವ ವಿಶಾಲದ ನಿನ್ನ ವದನದ ಕುಹರದೊಳು ಪೊಗಲು || ಅವರೊಳಗೆ ಕೆಲಕೆ ಲರು ಪಲ್ಲಿನ | ವಿವರದಲಿ ನೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತಲೆಯೊಡೆ | ದವರು ಜೋಲುತಲಿ ಹುದ ಕಂಡತಿಭೀತಿಯಾಯ್ತೆಂದ || ೨೭ ||

ಹಲವುತೆರದ ನದೀಸದಂಗಳ | ಉಲಿಯುತಿರ್ಪ ಜಲಪ್ರವಾಹವು | ನೆಲೆ ಯೆನಿಸಿದ ಸಮುದ್ರಕಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪೋಪಂತೆ || ಬಲುಭುಜದ ನರಲೋ ಕವೀರರು | ಜ್ವಲಿಸುತಿರುತಿಹ ನಿನ್ನ ವದನದ | ವೊಳಲ ಹೊಗುತಿರ್ದಪರು ಹೊಸತಿದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚಿ ಪತಂಗಜಾತಿಯು | ನೆರವಿ ತಮ್ಮ ವಿನಾಶಕೋಸುಗ | ಭರದಿ ಹೊಗುವಂದದಲಿ ಲೋಕವು ಮಡಿಯಲೋಸುಗರ ‖ ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಮುಖಂಗಳನು ಬಂ | ದುರವಣಿಸಿ ನೆರೆ ಹೊಗುತಲಿದೆ ನಿ | ನ್ನಿರವನರಿಯೆನು ಕರುಣಿಸೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದ ‖ ೨೯ ‖

ಉರಿಯುತಿಹ ವಕ್ತ್ರಂಗಳಿಂದವೆ | ನೆರೆದಖಿಲಲೋಕಂಗಳನು ಮಿಗೆ | ಭರದಲೆಲ್ಲಾ ದೆಸೆಗಳನು ನೀನೆಕ್ಕಿ ನೋಡುತಿಹೆ ‖ ಹರಿವ ಕಾಂತಿಗಳೀಜಗಂಗಳ | ಪರೆದು ತೀವಿ ಸಮಗ್ರಮುಗ್ರದ | ಉರುಹುತಿವೆ ನಾನೇನನೆಂಬೆನು ಹರಿಹರೀ ಎಂದ ‖ ೩೦ ‖

ದೇವ ನಿನಗೆ ನಮೋನಮೋ ಉ | ಗ್ರಾವತಾರದ ರೂಪಿನೊಪ್ಪುವ | ದೇವ ನೀನಾರೆನಗೆ ಪೇಳು ಪ್ರಸನ್ನಮುಖನಾಗಿ ‖ ದೇವ ನಿನ್ನನು ಘಟಕರಿಯೆ ನೀ | ನಾವನೆಂಬುದ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳರಿಯಲಿಚ್ಛೈಸುವೆನು ನಾನೆಂದ ‖ ೩೧ ‖

ಸ್ತುತಿಗೆ ತಾ ಹರಿಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು | ಗತಿಯ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಲೋಕ | ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂಹರಿಸಲ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕಾಲನೈನಾನು ‖ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀಲೋಕಂಗಳನು ನೆರೆ | ಹತವಮಾಡಲು ಬಂದೆ ಸಮರ | ವ್ರತವ ನೀಕೈಕೊಳ್ಳದಿರೆ ನೃಪರುಳಿವರಲ್ಲೆಂದ ‖ ೩೨ ‖

ಅದುನಿಮಿತ್ತದಿ ನೇಳು ಹಗೆಗಳ | ಕದನದೊಳು ನೆರೆ ಜಯಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯ | ಪದವ ಪಡೆ ಭೋಗಿಸು ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದವ ‖ ಮೊದಲಲಿವರೆನ್ನಿಂದ ಹತರಿ | ನ್ನಿದಕೆ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರವು | ಹದುಳದಿಂದಾಗೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ‖ ೩೩ ‖

ದ್ರೋಣನನು ಭೀಷ್ಮನನು ಮೆರೆವೀ | ಕ್ಷೋಣಿಗೊಡೆಯಜಯದ್ರಥನ ನೆರೆ | ಜಾಣನಹ ರವಿಸೂನು ಮೊದಲಾದಖಿಳವೀರರನು ‖ ಮಾಣದೆನ್ನಿಂದ ಳಿದವರುಗಳ | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಡಹು ರಣದಲಿ | ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕಿರಿಯಲು ಗೆಲುವೆ ನೀನಂಜಬೇಡೆಂದ ‖ ೩೪ ‖

ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಫಲುಗುಣ । ನಿತ್ತ ವರಕೇಶವನ ವಾಕ್ಯದ। ಬಿತ್ತರಂಗಳ ಕೇಳಿ ನಡುಗುತ್ತೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ॥ ಮತ್ತೆ ಭಯದಿಂ ವಂದಿಸುತ ತಲೆ । ಗುತ್ತಿ ಗಂಟಲ ಸೆರೆಬಿಗಿದು ಪುರು । ಷೋತ್ತಮನ ಹೊಗಳಿದನು ಸಾತ್ವಿಕಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೩೫ ॥

ಮತಿಮೊದಲು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಕೆ ನಿಜ। ಪತಿಯೆನಿಸುತಿಹ ನಿನ್ನವರಸಂ। ನುತನೆನಿಸುತಿಹ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ ಜಗ ತುಷ್ಟಿವಡುತಿಹುದು ॥ ಅತಿಪರುಷವಂ ತಳೆದು ಭಕ್ತಿ । ವ್ರತರ ಸಿದ್ಧರ ನೆರವಿ ವಂದಿಸಿ । ನುತಿಸುತಿವೆ ರಾಕ್ಷಸರು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡುತಿಹರೆಂದ ॥ ೩೬ ॥

ದೇವದೇವ ನನಂತನೀಭುವ । ನಾವಳಿಗಳಾಧಾರ ಸದಸ । ದ್ಭಾವವೆಹಜಗ ನಿತ್ಯವಹ ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀನಾಗಿ ॥ ಆವಿರಂಚಂಗಾದಿಯೆನಿಸುವ । ದೇವ ನಿನಗೀ ಸಕಲಲೋಕವ । ದಾನವರಿಯಿಂ ದೆರಗದಿರಬಹುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೩೭ ॥

ಆದಿದೇವ ಪುರಾಣಪುರುಷನು । ವೇದವೇದ್ಯನು ಜಗಕೆ ಶಾಶ್ವತ । ವಾದನಿಧಿ ನೀ ಶಾಸ್ತ್ರತತ್ವವಿದಾತುಮನು ನೀನು॥ ಸಾಧಿಸುವ ಪರವಸ್ತು ನಿನ್ನಿಂ। ದಾದಿಯಲಿ ಜಗ ರಚಿಸಿಕೊಳುತಿಹು । ದಾದರಿಸಿಕೊಳುತಿಹುದನಂತನೆ ಸಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕನೇ ॥ ೩೮ ॥

ಮಾರುತನು ಯಮನಗ್ನಿ ವರುಣನು । ದಾರಶಶಿ ಕಮಲಜನು ನೀನೇ । ಧೀರಪ್ರಪಿತಾಮಹನು ಸಕಲಚರಾಚರವು ನೀನೇ ॥ ಶೌರಿ ನಿನಗೆ ನಮೋನಮೋ ವಿ । ಸ್ತಾರದಿಂದವೆ ಮರಳಿ ಸಾಸಿರ । ಬಾರಿ ಪುನರಪಿ ಯುಂ ನಮೋನಮ ಎಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೩೯ ॥

ಎಲೆಹರಿಯೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದಿಹ ನಿ । ಶ್ಚಲಿತವೀರ್ಯನು ಬಹುಪರಾಕ್ರಮಿ । ಹಲವನೆಲ್ಲವ ವ್ಯಾಪಿಸುತಲಿಹೆ ಸರ್ವಮುಂ ನೀನೇ ॥ ಕೆಲಬಲಂಗಳ ಲಿದಿರಿನಲಿ ಮು । ತ್ತೊಲಿದು ಬೆಂಬಾಗದಲಖಿಳದೆಸೆ । ಗಳಲಿ ನಿನಗೆರಗುವೆನು ಸರ್ವಾತ್ಮಕನೆ ನಮ ಎಂದ ॥ ೪೦ ॥

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ | ನಿಂಗಿತದಿ ನೆರೆಯರಿಯದೇ ನಾಂ | ಹಿಂಗದಿರುವಜ್ಞಾನದಿಂ ದತಿಮೋಹವಶದಿಂದ || ಸಂಗಡಿಗ ನೀನೆಂದು ಬಗೆದು| ಲ್ಲಂಘಿಸುತ ಯಾದವನೆ ಕೃಷ್ಣನೆ | ಯಂಗಸಖ ನೀನೆಂದುದನು ನೀಂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂವ || ೪೧ ||

ಆವುದೊಂದಪಹಾಸಕೋಸುಗ | ದೇವ ನೀ ನುಣುವಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಪ | ಠಾವಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ-ಡೆಯು ಲಾತಯುನನೆಡೆಗಳಲಿ|| ಭಾವನೆಂ ದೆಕ್ಕಟಿಯು ಲಂತುಟು| ದೇವ ನಿನ್ನಿದಿರಿನಲಿ ಹಲವನು | ನಾವು ನುಡಿದ ದುರುಕ್ತಿಗಳ ನೀಂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದ || ೪೨ ||

ತಂದೆ ನೀನು ಚರಾಚರಂಗಳಿ , ಗಿಂದು ಲೋಕಕೆ ಪೂಜ್ಯಗುರು ವರ | ಬಂಧು ನೀ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದೊಳಗ ಪ್ರತಿಮನಹ ನಿನಗೆ || ಇಂದು ಸಮನಿಲ್ಲಾಗಿ ನೆರೆ ನಿ | ನ್ನಿಂದಧಿಕನಿನ್ನಾವನುಂಟು ಮು | ಕುಂದ ನಿನ್ನಿಂ ಪಿರಿದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತೀತನುವ ನಿನ್ನಯ | ಪದಕೆ ಬಾಗಿಸಿ ವಂದಿಸುತ ನಾ | ಮುದದಿ ಕ್ಷಮೆಗೊಂಬೆನು ನುತಿಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಹ ನಿನ್ನ || ಸುವತಿಯಪರಾಧವನು ಪತಿ ಪಿತ । ನುದಯಿಸಿದ ಪುತ್ರನಲಿ ಕೊರತೆಯ | ವಿದಿತದಿಂ ಸಖಿಸಖನ ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆನ್ನ || ೪೪ ||

ಮುನ್ನ ಕಾಣದ ರೂಪ ಕಾಣುತೆ | ಧನ್ಯತನದಿಂ ತುಷ್ಟನಾದೆನು | ನನ್ನ ಮನ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತಿದೆ ಮಹಾದ್ಭುತಕೆ || ಎನ್ನೊಡನೆ ತಾನಾಡುತಿಹ ಸಂ | ಪನ್ನಮೂರ್ತಿಯ ತೋರಿಸೆನಗ ಪ್ರ | ಸನ್ನನಾಗೆಲೆದೇವ ದೇವೋತ್ತಮ ಜಗನ್ನಾಥ || ೪೫ ||

ವರಕಿರೀಟವ ಗದೆಯ ಚಕ್ರವ | ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ನಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನ|ಪರಮಮೂರ್ತಿಯ ಕಾಣಲಿಚ್ಛೈಸುವೆನು ನೀನೆನಗೆ || ಪಿರಿದು ಸಾವಿರಬಾಹುಗಳ ಮುರ | ಹರನೆ ನಾಲುಕುಭುಜದಲೊಪ್ಪುವ | ಗರುವ ಮೂರ್ತಿಯ ತೋರಿಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು || ೪೬ ||

ಹರಿ ನುಡಿದನರ್ಜುನಗೆ ಕೇಳೈ | ನಿರುತದಿಂ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರು | ಪಿರಿದು ಕಾಣರನಂತತೇಜೋಮಯಸನಾತನನ || ಪಿರಿಯ ವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯ ರೂಪವ| ಪರಮಯೋಗದ ಬಲದಿ ತೋರಿದೆ | ಕರುಣದಿಂ ದೀಪರಿಯ ಬೆಲೆಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೭ ||

ಈಪರಿಯ ವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯ ವರ | ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ನಾನು ದಿಟದಿಂ | ಪಾಪಮಿಶ್ರಿತಮರ್ತ್ಯರೊಳು ನಿನ್ನಿಂದಬೇರಾದ || ಕಾಪುರುಪರಿಗೆ ವೇದಪಾರಕ | ಲಾಪ ಯಜ್ಞಕ್ರಿಯೆ ತಪವು ಬಹು | ರೂಪದಾನಂಗಳಲಿ ಭಜಿಸಲು ಬಾರೆನಾನೆಂದ || ೪೮ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈತೆರದಲಿಹ | ಸಲೆಭಯಂಕರರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಯಳುಕದಿರು ಮತಿಗುಂದದಿರು ನೀ ಮುನ್ನ ಕಂಡರಿದ || ಲಲಿತದೆನ್ನಯ ರೂಪ ನಂಜದೆ ನಲಿದು ನೋಡೆಂದೆನುತ ಮುರರಿಪು | ಚೆಲುವ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ ಧರಿಸಿದನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೪೯ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಹರಿ | ಹೇಳಿದನು ಫಲುಗುಣನೊಡನೆ ಸಂ| ಮೋಳದಿಂದೀಪರಿ ನುಡಿದು ನೆರೆ ಚೆಲುವಿಕೆಯನಾಂತ || ಅಲಲಿತಮೂರ್ತಿಯನು ಧರಿಸಿ ದ ಯಾಳು ತನ್ನಯ ರೂಪ ತೋರಿಸಿ | ಬೋಳವಿಸಿದನು ಬೆದರುವರ್ಜುನನನು ಕರುಣದಿಂದ || ೫೦ ||

ಬಳಿಕ ನರನಿಂತೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಿಳಯ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಮಾನುಷ | ಚೆಲುವ ರೂಪನು ಕಂಡು ಮಗುಳೆಚ್ಚರು ಜನಿಸಿತೆನಗೆ || ತಿಳಿದುದಂತಃಕರಣ ಚಿತ್ತವು | ನೆಲೆಗೆ ನಿಂದಿಹುದೆನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯ | ಹೊಲಬನೈದಿದೆ ನೀಗ ನಾನೆಲೆಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೫೧ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಉಳಿದ ನರರಿಗೆ | ನೆಲೆಗೆ ಕಾಣಲು ಶಕ್ಯವಲ್ಲದ | ಬಲಿದ ರೂಪನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದೆನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನು ||ಬಲವಿನಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ಯಾವುದ | ಹಲವು ದೇವರು ನಿತ್ಯವಾಗಿದ | ನೋಲವಿನಿಂ ದೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಯಸುವರೆಂದನುಸುರಾರಿ || ೫೨ ||

ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ತಪಂಗಳಿಂ ಕೇ | ಳತಿಶಯಿತದಾನಂಗಳಿಂದಂ |ಕ್ರತುಗಳಿಂ ಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿದ ಸಕಲಮಾನವರು || ಅತಿಭಯಂಕರ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯ | ಗತಿಯನುಳ್ಳೆನ್ನುವನು ನೀ ಸ | ಮ್ಮತದಲೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೫೩ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ವಿಶ್ವಮಯಮಹ | ನೆಲೆಯ ರೂಪಿನ ನಾನು ಪರರಿಗೆ | ಚಲಿಸ ದೇಕಾಗ್ರತೆಯಲಿರುತಿಹ ನಿಜಬಕುತಿಯಿಂದ || ಹೊಲಬಿನಿಂ ದರಿಯಲುಬಹೆನು ನಿ | ರ್ಮಲತೆಯಿಂ ಕಾಣಲುಬಹೆನು ನಿಜ | ನೆಲೆಯ ಕೂಡಲುವಶವಹೆನು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೪ ||

ಸಂಗವನು ಬಿಟ್ಟಖಿಳಸತ್ಕ | ರ್ಮಂಗಳನು ನನಗರ್ಪಿಸುವ ಫಲ | ಸಂಗವರ್ಜಿತಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನು ಮತ್ಪರಾಯಣನು || ಹಿಂಗದೆನ್ನೊಳ ಗಿರ್ಪಖಿಳಭೂ| ತಂಗಳಲಿ ನಿರ್ವೈರಿಯಾದವ | ನಂಗ ಕೇಳ್ಯೆ ಯೆನ್ನ ನೈದುವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೫ ||

|| ಇಂತು ವಿಶ್ವರೂಪಪ್ರದರ್ಶನವೆಂಬ ಏಕಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ದ್ವಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ಜ್ಞಾನಸಾಧನ ಭಕ್ತಿಯೋಗವು | ತಾನಧಿಕ ಕೇಳೆಲೆಧನಂಜಯ |
ಮಾನವರುಗಳಿಗೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಆರು ಕೆಲರೀವಿಶ್ವರೂಪವ | ಸಾರದಿಂ ಭಜಿಸುವರು ಮತ್ತಿ | ನ್ನಾರು ಕೆಲರವ್ಯಕ್ತವೆನಿಸುವ ನಿನ್ನ ನಿಜಪದವ || ಸೇರಿ ಭಜಿಸುವ ರುಭಯರೊಳು ಸಂ | ಸಾರಶರಧಿಯ ಬೇಗ ದಾಂಟುವ | ಧೀರಯೋಗಿಗ ಳಾರೆನಗೆ ಹೇಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧ ||

ಹರಿ ನುಡಿವನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವ | ನಿರಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಸವನು ತಳೆದಿಹ | ನರರೊಳುತ್ತಮ ರಾರುಕೆಲರು ವಿಚಾರಪರರಾಗಿ || ನಿರುತದಿಂ ದನವರತ ಭಜಿಸರು | ಪುರುಷರವ ರತ್ಯಧಿಕರೆಂದೇ | ಹರುಷದಿಂದರಿಯುನ್ನುಮತವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||

ಆರುಕೆಲಬ ರಚಿಂತ್ಯ ಸರ್ವಗ | ಸಾರತರಕೂಟಸ್ಥ ಚಲಿಸದ | ಪಾರಧ್ರುವ ವವ್ಯಕ್ತ ವಜ್ಞಾತೆದೂರವೆನಿಸಿರ್ಪ || ಚಾರುತರ ಪರಬ್ರಹ್ಮವನು ಮನ | ವಾರೆ ಭಜಿಸುವ ರವರು ನೆರೆ ಸಂ | ಸಾರವ ನನಾಯಾಸದಲಿ ದಾಂಟುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೩ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನೆಲ್ಲವನುಮುದ| ದಿಂದ ನಿಯಮಿಸಿ ಸಕಲಭೂತದೊ| ಳೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳವರು ಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ || ಕುಂದದೆಂದುಂ ಹಿತವನೇ ನಲವಿಂದ ಲಾಚರಿಸುವರು ತಾವಾ | ನಂದರೂಪಿನ ಲೆನ್ನ ನೈದುವರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪ ||

ಕಾಣಬಾರದ ಬ್ರಹ್ಮವನು ನೆರೆ | ಕಾಣಬೇಕೆಂದೆಂಬ ಮನದಾ | ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾಯಾಸ ತಾನತ್ಯಧಿಕವಾಗಿಹುದು || ಮಾಣ ದೀದೇಹಾಭಿಮಾನದ| ಕಾಣಿಕೆಯನುಳ್ಳರ್ಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದ | ಕಾಣಿಕೆಯು ದುರ್ಲಭ ಕಣಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಸರ್ವ ಕರ್ಮಂಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸಿ | ಸರ್ವಥಾ ಕೇಳಾರು ಕೆಲಬರು | ಸರ್ವ ಭಾವದೊಳೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯಾಸಕ್ತರಾಗಿಹರು || ಉರ್ವಿಯೊಳಗೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ | ಸರ್ವಗತನಾದೆನ್ನ ನೆನೆಯುತ | ಸರ್ವದಾ ಭಜಿಸುವರವರ ರಕ್ಷಿಸುವೆ ನಾನೆಂದ ||೬||

ಎನ್ನೊಳಿರಿಸಿದ ಮನವನುಳ್ಳ ನಿ | ಜೋನ್ನತರ ಭಕ್ತರನು ಮೃತ್ಯುಭ | ಯೋನ್ನತದ ಸಂಸಾರಘನಸಾಗರದ ದೆಸೆಯಿಂದ || ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರ್ಪ ಸುಖದಿಂ | ದನ್ಯಭಾವವ ಬಿಡಿಸಿ ಕೃಪೆಯಿಂ | ಮನ್ನಿಸುತ ಲತಿವೇಗದಿಂ ದಾಂಟಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ ನೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸು | ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೊಳೆನ್ನನೇ ನೆರೆ | ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರಿಸುತೀಪರಿ ಮಾಡುತಿರೆ ಬಳಿಕ || ಅನ್ಯಭಾವವನುಳಿದುಳಿವು ನೀ | ನೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಪಡೆದು ವರಸ | ಚ್ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮನ ಪದವನೈದುವೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೮ ||

ಈಪರಿಯಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮನವ ನಿ | ರೂಪದಿಂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲಿಸ | ಲ್ಕಾಪ ನೀನಾಗದೊಡದರಿ ನಿಮ್ಮೀತೆ ಸಾಧನೆಯು || ದೀಪಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ | ನಾಪರಮನೆನಿಪೆನ್ನ ನಿಜಚಿ | ದ್ರೂಪವನು ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಬಯಕೆಯು ಮಾಡು ನೀನೆಂದ || ೯ ||

ಪರಮವೆನಿಪಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ | ಚರಿಸಲಾರದೊಡೆನ್ನಭಾವದ | ಪರಿಚರಿಯಸತ್ಕರ್ಮದೊಳಗಾಸಕ್ತಿಯುತನಾಗು || ಭರದಲೀಕರ್ಮಂಗಳನು ಮ | ತ್ಪರವೆನಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ನೀಂ | ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆವೆಯೈ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಎನ್ನ ಯೋಗವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ನೀ | ನುನ್ನತದ ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಸಂ | ಪನ್ನನಾಗಿಯೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆನಿಸಿದೊಡೆ || ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ ನೀ ನಿಯಾಮಿಸಿ | ಯೆನ್ನಖಿಳಕರ್ಮದ ಫಲಂಗಳ | ನೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸು ಪರಮಪದವಿಯ ಪಡೆವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಲೇಸಲಾಲೋಕದೊಳು ಕರ್ಮಾ | ಭ್ಯಾಸದಿಂ ಸುಜ್ಞಾನವದರಿಂ | ಲೇಸೆನಿಸುವುದು ಧ್ಯಾನ ಕೇಳಾಧ್ಯಾನದಿಂ ಬಳಿಕ || ಆಸಕಲಕರ್ಮದ ಫಲಂಗಳ | ನಾಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವು ದಣಿಯುರ | ಲೇಸು ಮತ್ತದರಿಂದ ಉತ್ತಮಶಾಂತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಈ ಸಕಲಭೂತಂಗಳನು ಬಯು | ಲಾಸೆಯಿಂ ದ್ವೇಷಿಸದೆ ಪ್ರಾಣಿಗ| ಳೈಸರಲಿ ಮಿತ್ರತ್ವ ಕರುಣಾ ಕ್ಷಮೆಗಳುಳ್ಳವರು || ಆಸುಖಂಗಳೊ ಳಖಿಲ ದುಃಖದ | ಘಾಸಿಯೊಳು ಸಮವಾಗಹಂಕೃತಿ | ವಾಸನೆಗ ಳಳಿದುಳಿದವನೆ ವರಯೋಗಿ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ಹುಟ್ಟಿದನಿತೇ ಲಾಭದಲಿ ಸಂ | ತುಷ್ಟ ಸನುದಿನ ಯೋಗದಲಿ ವರ | ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವ ನಿಯತಚಿತ್ತನು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕನು || ಇಷ್ಟದಿಂ ಮನಬುದ್ಧಿಗಳ ತಾ | ನೆಟ್ಟನೆನ್ನೊಳೆ ನಿಲಿಸಿದವನೇ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಮದ್ಭಕ್ತ ನೆನಗತಿಪ್ರಿಯನು ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||

ಆವನಿಂದೀಜಗ ಬೆದರದಿಹು | ದಾವ ನಾಈಜಗದ ದೆಸೆಯಿಂ | ಭಾವಿಸಲು ತಾಬೆದರ ಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭೀತಿಗಳಿಂ || ಆವನೊಬ್ಬನು ಮುಕ್ತನಾಗಿಹ| ಪಾವನನು ಕೇಳಾತನೇ ನಿಜ | ಭಾವದಿಂವಹ ನೆನಗತಿಪ್ರಿಯು ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೫ ||

ವಿಷಯದಭಿಲಾಷೆಯನು ಬಿಟ್ಟವ | ನೆಸೆವ ಶುಚಿಯೋಗದಲಿ ದಕ್ಷನು | ಮಿಸುಪ ಭೋಗಂಗಳಲುದಾಸೀನನು ಗತವ್ಯಥನು || ವಸುಧೆಯೊಳ ಗಿಹಪರದ ಭೋಗವ | ನೆಸಗುವಖಿಳಾರಂಭಹೀನನು | ಕುಶಲನಾವವ ನವನತಿಪ್ರಿಯಭಕ್ತ ನೆನಗೆಂದ || ೧೬ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಲೇಸುಹೊಲ್ಲಹ | ರಾವಿನಲಿ ಹರುಷಿಸನು ದ್ವೇಷಿಸ | ನಾವಿನುತಭೋಗವ ಬಯುಸ ದುಃಖಿಸನು ಕೇಡಿನಲಿ || ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ಶುಭಾಶುಭಂಗಳ | ತಾ ವಿವೇಕದಿ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯು | ಭಾವದಿಂ ಭಜಿಸುವನು ಕೇಳವ ನೆನಗತಿಪ್ರಿಯನು || ೧೭ ||

ಹಗೆಕೆಳೆಯುರಲಿ ಮನ್ನಣೆಗಳಲಿ | ಮಿಗಿಲೆನಿಸು ವವಮಾನದಲಿ ತಾ | ನೊಗೆವ ಶೀತೋಷ್ಣಂಗಳಲಿ ಸುಖದುಃಖದೆಡೆಗಳಲಿ || ನಗುನಗುತ ಸಮನಾಗಿ ಸಂಗವ | ಬಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಹ ನಾವನವನೀ | ಜಗದೊಳುತ್ತಮಭಕ್ತನೆನಗೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಸ್ತುತಿಯುಲತಿನಿಂದೆಯುಲಿ ಸಮ ಸು | ವ್ರತದ ಮೌನವನುಳ್ಳ ದೊರಕಿ ದ | ನಿತನು ಕೈಕೊಂಡೈಸರಲಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿಹನು || ಸತತ ಗೃಹವನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಸ್ಥಿರ | ಮತಿಯುಳ್ಳಾ ಭಕ್ತಿಯುತನವ | ನತಿಮಹಾಪ್ರಿಯನೆ ನಗೆ ಕುಂತೀಸುತನೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಆರು ಕೆಲ ರೀಧರ್ಮ್ಯಮೋಕ್ಷದ | ಸಾರವನು ನಾಹೇಳಿಮದ ವಿ | ಸ್ತಾರದಿಂ ಭಜಿಸುತ್ತಿಹರು ಪರಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ || ವೀರ ಕೇಳ್ವಿಶ್ವಾಸಯು ಕ್ತರು | ದಾರರೆನಿಸುವ ಮತ್ಪರಾಯಣ | ಧೀರಭಕ್ತರು ನನಗತಿಪ್ರಿಯ ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೦ ||

|| ಇಂತು ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೆಂಬ ದ್ವಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ತ್ರಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

॥ಸೂಚನೆ॥ ತನುವೆನಿಪ ಕ್ಷೇತ್ರವನು ಕ್ಷೇತ್ರ । ಜ್ಞನನು ಜ್ಞೇಯಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರ । ನನಿತುವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂ ದರ್ಜುನಗೆ ಹರಿ ನುಡಿದ ॥

ತನುವಿದೇ ತಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವು । ದನುನಯದಿ ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳೀ। ತೆನುವನಾವನ ಬಲ್ಲ ನವ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸುವನು ॥ ತನುವಿನಭಿವರ್ಣನೆಯ ನು ತನುವನು । ಘನತರಶ್ರುತಿಯಿಂದರಿದ ವರ । ಮುನಿಗಳೇ ಪೇಳುವರು ತಿಳಿ ನೀಂ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧ ॥

ಸಕಲಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಲಿ ನೆರೆ ಸು । ವ್ಯಕುತವಹ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನನು ಸದು । ಯುಕುತಿಯಿಂ ನಾನೆಂದು ತಿಳಿ ಯಿರಾವೇಷದೇಹಂಗಳ ॥ ಪ್ರಕಟವಾಗರಿದಿರ್ಪ ರವೆ ತಾ । ಮುಕುತಿಕರ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂದೇ । ಸಿಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳೆನ್ನ ಮತವೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨ ॥

ಈಶರೀರ ವವಾವುದೆಂತಹು । ದೇನು ತತ್ವವಿಕಾರವುಳ್ಳುದು । ನಾಶವೈದುವು ದಾವಕಾರಣದಿಂದ ಲುದಯಿಸಿತು ॥ ಆಶರೀರಿ ಯದೇನುಶಕ್ತಿವಿ । ಲಾಸನೆನಿಸುವ ನೆಂಬನಿತ ನುಸ । ವಿಸ್ತರದಿಂದೆನ್ನಿಂದ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಸು ರಾರಿ ॥ ೩ ॥

ಋಷಿಗಳಿಂದವೆ ಹಲವುಪರಿಯಿಂ । ವಸುಧೆಯೊಳು ನಾನಾತೆರದಿ ಬಂ । ದೆಸೆವ ವರವೇದಂಗಳಿಂ ನೆರೆ ಬೇರೆಬೇರಾಗಿ ॥ ಸಸಿನೆ ಸಿದ್ಧಿತವೆನಿಸುತಿಹ ನಿಜ । ನಿಶಿತಯುಕ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಸೂತ್ರ । ಪ್ರಸರದಿಂ ದಾಬೊಮ್ಮ ಹೇಳಿಸಿ ಕೊಳುತಲಿಹುದೆಂದ ॥ ೪ ॥

ಈಮಹಾಭೂತಂಗ ಳೀನಿ । ಸ್ಸೀಮವೆನಿಸಿದ ಹೆಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿಯು । ತಾ ಮಸವ ಅವ್ಯಕ್ತ ನೆರೆಪೇಕಾದವೇಂದ್ರಿಯವು ॥ ಕಾಮರಾಗಾದಿಗಳಿಗತಿಸು । ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಾರಣವೆನಿಪ ಗುಣ । ನಾಮಶಬ್ದಾದಿಗಳ ಪಂಚಕ ವಿನಿತುತೋ ಧುವುವು ॥ ೫ ॥

ವಿದಿತಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಸುಖಮಂ | ತದರನಂತರ ದುಃಖ ಚಿತ್ತದ | ಪದವರಿವು ಧೃತಿ ಯಿನಿತು ಮಾ ಭೂತಾದಿಸಮುದಾಯ || ಮುದದಿ ತಮ್ಮಧಿಕಾರಸಹಿತಿರ | ಲದು ಸಮಾಸದಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೇ || ವಿದುಗಳಿಂ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳುತಲಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೬ ||

ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಡಂಭವಿಲ್ಲದೆ | ತಾನಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಂಸೆ ನಿ | ಧಾನಿಸಲ್ಕಿಲ್ಲದೆಯಿರುವ ಸೈರಣೆಯು ರುಜುತನವು || ಜ್ಞಾನದಿಂ ಗುರುಸೇವೆ ಶುಚಿತನ | ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಚಿತ್ತ | ಸ್ಥಾನನಿಗ್ರಹ ವಿನಿತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಸಾಧನವು || ೭ ||

ಉರವಣಿಸ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯದ | ನೆರವಿಯುಳಿ ವೈರಾಗ್ಯ ತೋರುವ | ಸರಿರದಲಿ ನಿರಹಂತೆ ಜನನವು ಮರಣ ವಾರ್ಧಕವು || ಹುರುಳುಗೆಡಿಸುವ ವ್ಯಾಧಿ ದುಃಖವ | ನೆರವಿ ಮೊದಲಹ ದೋಷದರ್ಶನ | ವಿರತಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೮ ||

ಪುತ್ರ ದಾರ ಗೃಹಾದಿವಿವಿಧವಿ | ಚಿತ್ರವಿಷಯಂಗಳಲಿ ತೋರ್ಪಗು| ಣತ್ರಯದಲುದಯಿಸುವ ಸ್ಪೃಹೆ ಯಾಸಕ್ತಿ ಯಳಿದಿರಲು || ನಿತ್ಯಮಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟದುಭಯೋ | ತೃಪ್ತಿಯುಳಿ ಸಮಚಿತ್ತನಾಗಹು | ದುತ್ತಮೋತ್ತಮಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೯ ||

ಎನ್ನಲೇಕಾತ್ಮಕವೆನಿಪ ಸಂ | ಪನ್ನಯೋಗದಿ ಕವಲುವೋಗದೆ | ಯುನ್ನತೋನ್ನತಭಕ್ತಿ ಯೇಕಾಂತವನು ಸೇವಿಸುತ || ಮನ್ನಿಸುವ ಸಭೆಗಳನು ತ್ಯಜಿಸುತ | ಸನ್ನಿಹಿತಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವವು | ಮುನ್ನ ಹೇಳಿದ ವಿನಿತು ಜ್ಞಾನೋಪಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ನಿರುತದಿಂ ದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ | ಭರವು ವರತತ್ವಾರ್ಥದರ್ಶನ | ಪರಿಕಿಸಲು ತಾನಿನಿತು ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಸಾಧನವು || ಭರದಿ ಕೇಳಿದರಿಂದಲನ್ಯವು | ಪಿರಿಯರಿಂ ದಜ್ಞಾನವೆನಿಸುಗು | ನರನೆ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ || ೧೧ ||

ಆವುದೊಂದನು ತಿಳಿಯಲದರಿಂ । ಪಾವನನು ಮೋಕ್ಷವನು ಪೊರ್ದುವ । ನಾವಿಶೇಷಜ್ಞಾನವನು ನಿನಗೊರೆವೆನೊಲವಿನಲಿ ॥ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಸತ್ತ ಸತ್ತಂ । ದಾವಪರಿಯಿಂ ದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ । ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ಯನಾದಿಯೈ ಪರಬೊಮ್ಮ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೨ ॥

ವಿಶ್ವತಶ್ಶಿರ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ । ವಿಶ್ವತೋವರನಯನ ಶ್ರುತಿಯುತ । ವಿಶ್ವತಃಕರ ವಿಶ್ವತೋಬಹುಪಾದವೆನಿಸಿಪ್ಪ ॥ ವಿಶ್ವಶಕ್ತಿಯ ರೂಪೆನಿಸುತಿಹ । ವಿಶ್ವಮಯ ಪರಬೊಮ್ಮ ಜಗದೊಳು । ವಿಶ್ವವನೆ ಆವರಿಸಿಹುದು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥

ಹೊರಗೊಳಗಣಿಂದ್ರಿಯಗುಣಂಗಳ । ಪಿರಿದು ಬೆಳಗುತ್ತಿಹುದು ಬಳಿಕಲಿ । ಬೆರಗಿನಿಂ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಬಿಟ್ಟು ತಾನಿಹುದು ॥ ಎರಕವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಜಗವನು । ನಿರುಗೆಯಿಂ ಧರಿಸಿಹುದು ನಿರ್ಗುಣ । ಮೆರೆವ ಗುಣನಿಕರವನು ಭೋಗಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೪ ॥

ಮೆರೆವುದೊಳಹೊರಗೆನಿಸಿ ಜಗದೊಳ । ಗುರುವ ಭೂತಂಗಳಲಿ ಬೊಮ್ಮವು । ಬೆರಸಿನಿಂದ ಚರಾಚರವು ತಾನಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥ ಮೆರೆದು ದೂರದಲಿಹುದು ಮತಿಯಿಂ । ದರಸಲಿಕೆ ಹತ್ತಿರೆಯಿಹುದು ನಿಜ । ನಿರುಗೆಯಿಂ ದತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೆ ತೋರುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೧೫ ॥

ಈಮಹಾಭೂತಂಗಳಲಿ ನಿ । ಸ್ಸೀಮ ಬೊಮ್ಮವು ಬೇರೆನಿಸಿ ತಾ । ನೇಮದಿಂದಿರುತಿರ್ದೊಡೆಯು ಬೆರಸಿಪ್ಪ ಚಂದದಲಿ ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂ ತೋರುವುದು ಭೂತ । ಗ್ರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ ಲಯಂಗಳ । ಕಾಮಿಸದೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿಹುದೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೬ ॥

ಜ್ಯೋತಿರೂಪುಗಳಿಂಗೆ ತಾನೇ । ಜ್ಯೋತಿಯೆನಿಸುತ್ತಿಹುದವಿದ್ಯಾ । ವ್ರಾತವೆನಿಪ ತಪಸ್ಸಿನಿಂ ದತಿದೂರವೆನಿಸುವುದು ॥ ಶ್ರೌತವಹ ಸುಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯವು । ನೀತಿಯಿಂ ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯವು । ಭೂತನಿಚಯದ ಹೃದಯದಲಿ ನೆಲಸಿಹುದು ನಿಜವೆಂದ ॥ ೧೭ ॥

ಇಂತು ತನುವೆನಿಸಿಪ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರವ । ಸಂತತದ ಸುಜ್ಞಾನವನು ನಿಜ । ದಿಂ ತಿಳಿವ ಜ್ಞೇಯವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಹೇಳಿದೆನು ॥ ಚಿಂತಿಸುತಲಿರ್ಪೆನ್ನ ಭಕ್ತನು । ಭ್ರಾಂತಿಯಳಿದದ ನರಿಯಲೆನ್ನನ । ಚಿಂತ್ಯರೂಪನನೈದುವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮ ।

ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷ ರೆನಿಪ್ಪುಭಯವಂ । ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಯನಾದಿಯೆಂದರಿ ವಿಕರಿಸುವ ಮಹದಾದಿತತ್ವಂಗಳ ವಿಕಾರವನು ॥ ವ್ಯಕುತವಹ ಸತ್ವಾದಿಗುಣವನು । ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ದುದಯಿಸುವುವೆಂದೇ । ಯುಕುತಿಯಿಂದರಿ ಯೆಲೆ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೯ ॥

ಕಾರಿಯಂಗಳ ಗಖಿಲಕರಣಕೆ । ಸಾರಕರ್ತೃತ್ವದಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ । ಕಾರಣವು ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸುವುದು ಪರಿಕಿಸಲು ॥ ಸೇರುತಿಹ ಸುಖದುಃಖಗಳ ವಿ । ಸ್ತಾರಭೋಕ್ತೃತ್ವದಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ । ಕಾರಣವು ತಾ ಪುರುಷನೆನಿಸುಗು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೦ ॥

ಆಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ನಿಂದೇ । ವ್ಯಾಪರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಲೊಗೆದ ಬಹು । ರೂಪವಹ ಸತ್ವಾದಿಗುಣವಿಷಯವನು ಭೋಗಿಸುವ ॥ ಈಪುರುಷನಿಗೆ ಸುರನರಾದಿಯ । ರೂಪವಹ ಜನ್ಮಂಗಳಲಿ ಬಹು । ರೂಪವಹ ಗುಣಸಂಗವೇ ಕಾರಣವು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೧ ॥

ಈತನುವಿನಭಿಮಾನಿ ಪುರುಷನು । ತಾ ತಳುವದೆ ಯುಪಾಧಿಭೇದದಿ ॥ ನೀತಿಯಿ ನುಪದ್ರಷ್ಟೃವಂ ತನುಮಂತ್ರವೆನಿಸುವನು ॥ ಆತನೇ ತಾಂ ಭರ್ತೃಭೋಕ್ತೃಗು । ಣಾತಿಶಯದ ಮಹೇಶ ಮಾಯಾ । ಜಾತವಳಿಯಲು ತಾನೆ ಪರಮಾತುಮನು ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ।

ಆವನೀಪುರುಷನನು ಗುಣದಿಂ । ಭಾವಸಹಿತೀಪ್ರಕೃತಿರೂಪನು । ತಾ ವಿವೇಚಿಸಿ ತಿಳಿವ ನಾಸತ್ಪುರುಷನಾದವನು ॥ ಭೂವಲಯದೊಳು ಸಕಲಧರ್ಮದೊಳಾವಚಂದದೊ ಳಿರ್ದೊಡೆಯು ಮಗು ॥ ಳಾವಿಚಕ್ಷಣ ಜನಿಸನೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೨೩ ॥

ಕೆಲಬ ರಾತ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂದವೆ | ಚಲಿಸದಿರುತಿರ್ಪಾತ್ಮನಲಿ ನಿ | ಶ್ಚಲರು ತಮ್ಮಿಂದಾತ್ಮನನು ಕಾಣುತ್ತಿಹರು ಸುಖದಿ || ಕೆಲರು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ | ಕೆಲರು ಕಾಂಬರು ಕರ್ಮಯೋಗದಿ | ಹಲವುಪರಿಯಿಂ ದೈದುವರು ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವನು || ೨೪ ||

ಈಪರಿಯುಲರಿಯದೆ ಕೆಲರು ಶ್ರುತಿ | ರೂಪತತ್ಪರರಾಗಿ ಯಾಚಾ | ರ್ಯೋಪದೇಶವ ಕೇಳಿ ತಚ್ಚರಣವನು ಸೇವಿಸುತ || ಆಪರವ ಭಜಿಸುತ್ತಿಹರು ಕೇ | ಳಾಪುರುಷರುಗಳೆಲ್ಲರುಂ ಭವ | ರೂಪಮೃತ್ಯುವ ದಾಂಟುವರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಎಲೆಭರತಕುಲ ತಿಲಕ ಕೇಳೈ | ನೆಲೆಗೆ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕ | ಹಲವುತೆರನಹ ಚೇತನಗಳೆನಿತನಿತುಭಾವದಲಿ || ಬಲವಿನಿಂ ದೀದೇಹದೇಹಿಗ | ಳೊಳು ಬಲಿದ ಸಂಯೋಗದಿಂದವೆ ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಜನಿಸುತಿಹು ವರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೬ ||

ಕೆಡುವಖಿಲಭೂತಂಗಳೊಳು ತಾ | ಕೆಡದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಮವಾ | ಗೆಡೆವರಿಯದಿಹ ನೆಂದುಕಾಂಬನು ಮನುಜನಾವವನು || ಪೊಡವಿಯೊಳು ಕೇಳವನು ತತ್ವವ | ಬಿಡದೆ ಕಂಡವ ನೆನಿಸುತಿಹನಿದು | ಜಡಮತಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕದೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ || ೨೭ ||

ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲಿ ಸಮವೆನಿಸಿ ಸಂ | ದಿಲ್ಲದಿಹ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತಾಂ | ನಿಲ್ಲದಾವವ ನರಿಯುತಿಹ ನವ ತನ್ನ ತನ್ನಿಂದ || ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಕೆಡಿಸದೆ ಪರಾತ್ಮನ | ಬಲ್ಲಕಾರಣದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವ | ನಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆವನು ಕಣಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸಕಲಕರ್ಮವು | ವಿಾವಿಕರಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದವೆ | ತಾವುಮಾಡಿಸಿಕೊಳುತಿಹುವು ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಜದಿಂದ || ಆವುದಕೆ ತಾ ಕರ್ತನಲ್ಲೆಂ | ದೀವಿಭೇದವ ಕಂಡೊಡವನೇ| ಭಾವಿಸಲು ತತ್ವವನು ಕಂಡವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೯ ||

ಚತುರ್ದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

॥ಸೂಚನೆ॥ ಎನ್ನ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದು । ತ್ಪನ್ನವಾದ ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ । ಮನ್ನಿಸದೆ ಮೀರಿದ ಮಹಾತ್ಮನ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಹಿಂದೆ ನಾ ಪೇ । ಳ್ದುತ್ತಮಜ್ಞಾನಂಗಳೊಳಗ । ತ್ಯುತ್ತಮದ ಮತ್ತೊಂದು ಜ್ಞಾನವ ಪೇಳುವೆನು ನಿನಗೆ ॥ ಸತ್ಯದಿಂ ಮುನಿಮುಖ್ಯರಾವುದ । ಚಿತ್ತದಿಂ ನೆರೆ ಗಳಿಸಿದುದರಿಂ । ನಿತ್ಯವಹ ಸಿದ್ಧಿಯುಮಂ ಪಡೆವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥೧॥

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ವಿದರಾ । ದರಭರದಿ ಸಾರ್ದೆನ್ನ ಸರಿಯುಹ । ಪರಮಪದವಿಯ ಪಡೆವರೈ ಈಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲಿ ॥ ಮರಳಿ ಜನಿಸರು ವಿಲಯದಲಿ ನೆರೆ । ಮರಣಧರ್ಮವ್ಯಥೆಯ ನೈದನ । ನಿರುತದಿಂ ದಿರುತಿಪರು ಸುಖದಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥೨॥

ಮುನ್ನ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ ತಾನೇ । ಯೆನ್ನ ಯೋನಿಯೆನಿಪ್ಪುದದರಲಿ । ಭಿನ್ನಸಚರಾಚರದ ಗರ್ಭವನಿರಿಸುವೆನು ನಾನು ॥ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗದರದೆಸೆಯಿಂ । ದನ್ಯವಹ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಸಂ । ಪನ್ನಜನನವು ದೊರಕುವುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥೩॥

ಸಕಲಸುರನರತಿರ್ಯಗಾದಿ । ಪ್ರಕರಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ । ನಿಖಿಲ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಸವಕೆ ನಾಂ ಹಿಂದೆ ಕರುಣಿಸಿದ ॥ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಸುಕ್ಷೇತ್ರವಿಷ್ವಾ । ತ್ಮಕನು ನಾಂ ಬೀಜಪ್ರದಾಯಕ । ಸಕಲಲೋಕಕೆ ತಂದೆಯಾಗಿಹೆ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೪॥

ಸತ್ವರಜತಮವೆಂಬ ಪೆಸರನು । ಮೆತ್ತು ತೋರ್ಪ ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ । ವಿತ್ತ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದವೆ ಜನಿಸಿ ದೇಹದಲಿ ॥ ನಿತ್ಯನವ್ಯಯನಾತ್ಮನನು ಹಿಡಿ । ದೊತ್ತಿ ಬಂಧಿಸುತಿಹುವು ಕನಸಿನ । ಕತ್ತಲೆಯುಲಿಹ ಕಳ್ಳನೆಂದದಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥೫॥

ಆ ಗುಣತ್ರಯದೊಳಗೆ ಸತ್ವವು | ಬೇಗ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕತದಿಂ| ಭೋಗಿಸಲು ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶವು ತಿಳಿ ಯನಾಮಯವು || ಯೋಗತತ್ವಜ್ಞಾನಸುಖ ಸಂ | ಯೋಗದಿಂ ಪುರುಷನನು ಬಂಧಿಸ | ಲಾಗಿ ತಾನಿಂತಿರುತಿಹನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬||

ಘನರಜೋಗುಣವಾರ್ತೆ ಸಂಗತಿ | ಜನಿತ ಲೋಹಿತವರ್ಣವೆಂದವ | ನನುನಯದಿ ತಿಳಿ ಯಾರಜೋಗುಣ ದೇಹಿಯನು ಪಿಡಿದು || ಅನವರತ ಸತ್ಕರ್ಮಸಂಗದಿ | ಮನುಜನನು ಬಂಧಿಸುಗು ಕುಂತೀ | ತನಯ ಕೇಳವ ನೆಂದ ನಾಮದವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||೭||

ಉರವಣಿಸಿ ದಜ್ಞಾನದಿಂವಿ | ಸ್ತರದಲುದಯಿಸಿ ದಾತಮೋಗುಣ | ಸುರನರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರನು ಮೋಹಿಸುವು ದದುತಾನೇ || ಇರೆಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯನಿದ್ರಾ | ಭರದಿ ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ಸಂ | ಗರವಿಜಯಿ ಕೇಳ್ಳೆ ನಿದಾನವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೮||

ಸತ್ವಗುಣ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ | ಹತ್ತಿಸುವುದು ರಜೋಗುಣವು ತಾ | ವಿಸ್ತರದ ಕರ್ಮದಲಿ ಕೂಡಿಸುತಿಹುದು ಮನುಜನನು || ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನವ ಮುಸುಕಿ ದೇಹಿಯ | ಚಿತ್ತವನು ಮರವೆಯಲಿ ನೆರೆ ಕೂ | ಡುತ್ತಲಿಹುದು ತಮೋಗುಣವು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೯||

ರಜತಮಂಗಳ ಗೆಲಿದು ಸತ್ವವು | ನಿಜದಿ ತಾನುದಯಿಪುದು ಬೇಗದಿ | ರಜವು ಸತ್ವತಮಸ್ಸುಗಳ ಪರಿಭವಿಸಿ ಜನಿಸುವುದು || ರಜವನೀಸತ್ವವನು ಸೋಲಿಸಿ | ತ್ರಿಜಗದೊಳ ಗುದಯಿಸುವುದೀತಮ | ವಿಜಯ ಕೇಳ್ಳೆ ಮೂರುಗುಣ ವೀತೆರದೊಳಹುವೆಂದ ||೧೦||

ತನುವಿನೀಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಮನೆಯ ತದ್ದ್ವಾರಂಗಳಲಿ ಸಂ | ಜನಿಸುಗೆಚ್ಚರು ಮತ್ತೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಅನುನಯದ ಲಾವಾಗಲುದಿಸುಗು | ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳಾಗ ಸತ್ವದ | ಘನವೆನಿಪ ಗುಣ ಬೆಚ್ಚಿತೆಂದಿಂತರಿಯ ಬೇಕೆಂದ ||೧೧||

ಘನರಜೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚುತಿರಲೀ | ತನುಧನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಭವು | ಮನದೊಳತ್ಯುದ್ಯೋಗ ಕರ್ಮಾರಂಭ ಮತಿಕೋಪ || ಎನಿತು ವಿಷಯಸ್ಪೃಹೆ ಯನಿತು ಸಂ | ಜನಿಸುವುವು ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆಲೆ | ಮನುಜರೊಳಗುತ್ತಮನೆ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೨||

ಮರವೆ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯ ಮೂಢತೆ | ಬೆರಗುವಡೆದುದ್ಯೋಗ ಶೂನ್ಯತೆ | ನಿರುಗೆಯಿಂ ನಿಜತತ್ವದೆಚ್ಚರದಿಲ್ಲದಿರುತಿಹುದು || ನೆರೆ ತಮೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚಲಿನಿತುಂ | ಮರೆಯಲೇ ಜನಿಸುತ್ತಲಿಹುವಿದ | ನರಿವುದೈ ಕುರುನಂದನನೆ ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೩||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ದೇಹಿಯು | ಸತ್ವಗುಣವಾವಾಗಹೆಚ್ಚಿರ | ಲಿತ್ತ ಮರಣವ ನೈದಿದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ || ತತ್ವವಿತ್ತುಗಳೈದೆ ನೆಲಸಿ | ರ್ದುತ್ತಮದ ಲೋಕಂಗಳನು ತಾ | ಸತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಸಾರುವನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೪||

ನರ ರಜೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗಲು | ಮರಣವನು ತಾನೈದಿ ಕರ್ಮದ | ಪರಮಸಂಗವನುಳ್ಳ ಮಾನವನಲ್ಲಿಜನಿಸುವನು || ನಿರುತವಾಪರಿಯಲಿ ತಮೋಗುಣ | ಪುರವಣಿಸಿ ಮೃತನಾದವನು ಕೇ | ಳ್ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬಹು ಮೂಢಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವನು ||೧೫||

ವಿತತಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಮುಂ | ದುದಯಿಸುವ ನಿರ್ಮಲಸುಖವು ತಾ | ಸದಮಲದ ಸಾತ್ವಿಕಗುಣಕೆ ಫಲವೆಂದು ಹೇಳುವರು || ತುದಿಗೆ ದುಃಖವಿಕಾರ ರಜಸಿಂ | ಗುದಿಸಿ ತೋರುವ ಫಲ ತಮಸ್ಸಿಂ | ಗುದಯಿಸುವು ದಜ್ಞಾನ ಫಲ ವೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೬||

ಸತ್ವಗುಣದಿಂ ಜ್ಞಾನಮುದಿಸುಗು | ಮತ್ತೆ ರಾಜಸಗುಣದದೆಸೆಯಿಂ | ಚಿತ್ತದಲಿ ಘನಲೋಭವಹುದು ತಮೋಗುಣದದೆಸೆಯಿಂ || ಮತ್ತತನ ವಧಿಕ ಪ್ರಮಾದವು | ಬಿತ್ತರದೊಳಜ್ಞಾನವುಂ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿ ಜನಿಸುತ್ತಿಹುವು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೭||

ಸತ್ವಗುಣವುಳ್ಳವರು ಸೇರುವ | ರುತ್ತಮದ ಲೋಕಂಗಳನು ಕೇ | ಳ್ಮತ್ತೆ ರಾಜಸರೈದುವರು ಮನುಜಾದಿಲೋಕವನು || ಇತ್ತ ತಾಮಸಗುಣದ ವರು ಬೀ | ಳುತ್ತಿಹರು ನರಕಾದಿಲೋಕದ | ವೊತ್ತದೊಳ ಗೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೮||

ಅರಿಯಬಲ್ಲವ ನೀಜಗತ್ತಿಂ | ಗುರುವ ತ್ರಿಗುಣವೆ ಕರ್ತೃವಲ್ಲದೆ | ಹೊರಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಲ್ಲಂ ದೀಗುಣತ್ರಯದ || ನಿರುಗೆಗಾಂ ಬೇರೆಂದ ದಾವವ | ನರಿವನಹ ನವನೆನ್ನಭಾವವ | ಮರೆಯದೈದುವನೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ||೧೯||

ದೇಹಿ ಯಿದೇಹದಲಿ ಜನಿಸಿದ | ಜೇಹ ಮೂರುಂಗುಣಗಳಂ ವ್ಯಾಮೋ ಹವಿಲ್ಲದೆ ಮೀರಿ ಜನಿಮೃತಿಜರೆಯ ದುಃಖಗಳ || ದೇಹದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯ ನೈದೀ | ದೇಹ ಬೀಳಲು ಮುಕ್ತಿಯನು ಸಂ | ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಪಡೆವನೈ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦||

ಆವಕುರುಹಿಂ ದರಿಯಬಹುದೆಲೆ | ದೇವ ಈಗುಣಮೂರ ಮೀರಿದ | ಜೀವರೊಳಗುತ್ತಮನ ನೀತ್ರಿಗುಣಂಗಳೆಂಬುದನು || ಆವಪರಿಯಿಂ ಮೀರು ವನು ಮ | ತ್ತಾವಪರಿಯಿಂ ಬೆರಸಿರುವನಿದ | ನೀವು ಮುದದಿಂ ದೊರೆಯ ಬೇಕೆನ ಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೨೧||

ಎಲವೊಪಾಂಡವ ಗುಣಸಮೂಹದ | ಫಲವೆನಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶವನು ನೆರೆ | ಬಲುಹನುಳ್ಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಮ ನಜ್ಞಾನವೆಂಬುದನು || ಬಲಿದು ಬಂದೊಡೆ ತೋಷಹೊದ್ದದೆ | ಕಳೆಯೆ ಬಯಸನವಂ ತ್ರಿಗುಣವನು | ಗೆಲಿದ ಪುರು ಷನ ಚಂದವಿದು ಕೇಳೆಂದನ ಸುರಾರಿ ||೨೨||

ಮುನಿಯದಣ ಮಾವವ ಸುದಾಸೀ | ನನವೊಲಿರುತೀ ಮೂರುಗುಣದಿಂ| ದನವರತ ಮವಿಚಾಲ್ಯನೆನಿಪನು ಸಕಲದೇಹದಲಿ || ಘನಗುಣಂಗಳು ನಡೆಯು ತಿಹುವೆಂ | ದಿನಿತುವನು ಬಲ್ಲಾತ ನೇ ಈ | ತನುವಿನಿಚ್ಛೆಯಲಿರ ಕಣಾ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩||

ಆವನೀಸುಖದುಃಖದಲಿ ಸಮ | ಭಾವವುಳ್ಳವ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಿನ | ಭಾವ ನಿಷ್ಠನು ಹೊನ್ನುಕಲುಹೆಂಟೆಯಲಿ ಸಮಮತಿಯು || ಆವ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗಳಲಿ ಸಮ | ನಾವ ಪ್ರಿಯವಪ್ರಿಯವನೆಲ್ಲವ | ಭಾವಿಸಲು ಸರಿಯಾಗರಿವನವ ಧೀರ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪||

ಆವ ನೀಂಬಹುಮಾನದಲಿ ಮ | ತ್ತಾವ ನೀಯವಮಾನದಲಿ ಸಮ | ನಾವವನು ಮಿತ್ರರಲಿ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಹನು || ಆವ ನುದ್ಯೋಗಂಗಳೆಲ್ಲವ| ಭಾವಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಾತನೈ ಗುಣ | ಭಾವವನು ಮೀರಿದವನೆನಿಸುವ ನವನು ಕೇಳೆಂದ ||೨೫||

ಆವ ನೆನ್ನನು ಪಲ್ಲಟಿಸದೆಯೆ | ಭಾವಭಕ್ತಿಯ ಯೋಗದಿಂ ನೆರೆ | ಸೇವಿಸುತಲಿಹ ನಾತ ನೀಂತ್ರಿಗುಣಂಗಳಂ ಮೀರಿ || ಪಾವನೋತ್ತಮಬ್ರಹ್ಮನಹುದಕೆ | ಜೀವರೊಳು ನಿಷ್ಪಾಪನಹ ನಿಂ | ತಾವಿಮಲವೇದಾಂತಸಿದ್ಧವಿ ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೬||

ಸ್ಥಿರವೆನಿಪ ವೇದಕ್ಕೆ ಪಿರಿದಹ | ಪರಮಮುಕ್ತಿಗೆ ನಿತ್ಯವೆನಿಸುವ | ನಿರುತ ಧರ್ಮಕೆ ಪಿರಿದೆನಿಪ ವೇದಾಂತನಿಜಸುಖಕೆ || ಪರಿಕಿಸಲಿಕಿವಕೆಲ್ಲಕಂ ನಾ | ನಿರುವೆನೈ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನೀಂನೆಲೆ | ನರನೆ ಕೇಳೊಲಿ ದೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ಕರುಣದಲಿ ||೨೭||

|| ಇಂತು ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗಮೆಂಬ ಚತುರ್ದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಪಂಚದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

‖ಸೂಚನೆ‖ ತನುವೆನಿಪ ವೃಕ್ಷವನು ಮತ್ತೀ | ತನುವ ಧರಿಸಿಹ ಪುರುಷ ನನು ನೆ | ಟ್ಟನೆ ತಿಳಿವವೊಲು ವಿವರಿಸಿದ ನರ್ಜುನಗೆ ಮುರವೈರಿ‖

ಬೇರು ಮೊದಲಾಗಿಹುದು ಕೊಂಬು ವಿ | ಕಾರದಿಂ ಕೆಳಗಾಗಿಹುವು ಸಂ | ಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳೆ ಯೆಲೆಗಳಾಗಿಹುವು ‖ ವೀರ ಕೇಳಶ್ವತ್ಥವೆನಿಸುವು | ದಾರವೃಕ್ಷವದವ್ಯಯವು ತಾ | ವಾರರಿವರಿದ ನವರುಶ್ರುತಿವಿದರೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೧‖

ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷ | ಕ್ಕಿರುವ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮ ಮೂಲವು | ನಿರುಗೆಯಿಂ ಮಹದಾದಿತತ್ವವು ಶಾಖೆಯೆನಿಸುವುದು ‖ ಬೆರಗಿವೇಕ್ಯೈ ಶ್ರುತಿನಿಕರ ಪರ್ಣವು | ಮರವೆಯಿಂದಂ ನಿತ್ಯವರಿವಿಂ | ಹರಿವುದಾಗಿ ಯನಿತ್ಯವಿದ ನರಿದವನೆ ಶ್ರುತಿವಿದನು ‖೨‖

ಈಮರದ ತುದಿಮೊದಲುನಡುಗಳು | ನಾಮರೂಪಗಳಾವವಿಧದಿಂ | ದೀಮಹಿಯ ಮೇಲರಿಯಬಾರದು ಬೇರುವರಿದಿರ್ಪ ‖ ಈಮರನ ನಿಸ್ಸಂಗವೆನಿಸಿದ | ನಾಮಯುದ ವರಶಸ್ತ್ರದಿಂ ನಿ| ಸ್ಸೀಮಬೋಧನು ಕಡಿದು ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದ ‖೩‖

ಅದರನಂತರದಲ್ಲಿ ಯಾನಿಜ | ಪದವನರಿಯಲುಬೇಕು ನೋಡ್ಯೆ | ಯದರಲೈಕ್ಯವ ಪಡೆದವರು ತಿರುಗರು ಮರಳಿ ಭವಕೆ ‖ ನಿರುತದಿಂ ದಾರಿಂದ ತೋರಿತು | ಮೊದಲನಾದಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಯಾತನ | ಪದವನೈದುವೆನೆಂದು ಯತ್ನವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದ ‖೪‖

ಸಂಗದೋಷವ ಕಳೆದು ಹಮ್ಮಿವ | ಹಮ್ಮಿಗಳಳಿದ ನಿವೃತ್ತಕಾಮರು| ಹಿಂಗದೀಸುಖದುಃಖದ್ವಂದ್ವದಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡವರು ‖ ಅಂಗವಳಿ ದಧ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಠರು | ತುಂಗವಿಕ್ರಮತತ್ವವಿದ ರಾ | ಮಂಗಳೋತ್ತಮನಿತ್ಯಪದ ವೈದುವರು ಕೇಳಂದ ‖೫‖

ಆವುದಾವೊಂದಮಲಪದವನು | ಪಾವಕನು ರವಿಶಶಿಗಳೆಂಬೀ | ಮೂವರುಂ ನೆರೆ ಬೆಳಗಲರಿಯರು ತಮ್ಮ ಹಬೆಯಿಂದ || ಆವುದನು ಸೇರಿದರೆ ಮರಳರು | ಪಾವನೋತ್ತಮವೆನಿಪ ಪದವದು | ಭಾವಿಸಲು ತಾನೆನ್ನಪದವೈ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬||

ನರನೆ ಕೇಳೀಜೀವಲೋಕದ | ಉರವಣಿಸುವ ಷಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ಭರದಿ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಂಗಳಾಗಿಯೆ ವಿಷಯಸಂಗದಲಿ || ಇರಲವನು ಸೆಳೆಯುತ್ತ ಜೀವನು | ಪಿರಿದು ಪೆಸರಿಂದಿರುವ ಪುರುಷನು | ನಿರುತದಿಂದೆನ್ನಂಶವೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೭||

ಆತ ತಾನಾವಾವ ದೇಹವ | ನೋತು ಪೊಗುವನು ಮತ್ತಿರದೆ ತಾ | ನಾ ತನುಗಳನು ಬಿಸುಟು ಹೊರವಡುವಾಸಮಯದಲ್ಲಿ || ವಾತ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳವನೊ | ಯ್ವಾತೆರದ ಲಾಇಂದ್ರಿಯವ ಜೀ |ವಾತುಮನು ತೆಗೆದೊಯ್ವನೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೮||

ಈಪರಿಯ ಜೀವಾತ್ಮ ಶ್ರೋತ್ರವ | ದೀಪಿಸುವ ನೇತ್ರವನು ತ್ವಕ್ಕನು | ಮಾಪರಿಯ ರಸನೆಯನು ಘ್ರಾಣವ ಮನವನುಂಕೂಡಿ|| ರೂಪುರಸಗಂಧಾದಿ ವಿಷಯಕ | ಲಾಪವನು ಭೋಗಿಸುತಿಹನು ಜಿ | ದ್ರೂಪನಲ್ಲದ ತಾ ವಿಚಾರಿಸೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲೆಂದ ||೯||

ದೇಹವನು ಬಿಡುವಾತನುಮ ನೀ | ದೇಹದೊಳಗಿರ್ಪಾತನುಮ ನೀ| ದೇಹಗುಣವನು ಕೂಡಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಭೋಗಿಸುವ || ದೇಹಿಯನು ತಾವರಿಯ ರಾತ್ಮ | ದ್ರೋಹಿಮೂಢರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು | ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣುತಿಹರೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦||

ಪರಮಮುನಿಗಳು ಯತ್ನದಿಂ ಕಾಂ | ಬರು ಕಣಾ ಜೀವಾತ್ಮನೀ ನಿ | ರ್ಧರಿಸಿನೋಡಲು ತಮ್ಮೊಳಹ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದಿಂತು || ದುರುಳ ರಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯ | ದೆರವೆನಿಸುವಜ್ಞರುಗ ಳಾತ್ಮನ | ಪಿರಿದು ಯತ್ನವಮಾಡಿಯುಂ ಕಾಣರು ಕಣಾ ಎಂದ ||೧೧||

ಇಂದುಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳ ಲಾವುದ | ದೊಂದು ತೇಜವೆ ನಿಖಿಳಜಗವನು | ಕುಂದದನುದಿನ ಬೆಳಗುತಿರುತಿಹು ದಾಪ್ರಕಾಶವನು || ತಂದೆ ನೀನರಿ ಯೆನ್ನ ನಿಜಸಂ | ಬಂಧವೆಂದಿದ ನಖಿಳಶ್ರುತಿಮುಖ | ದಿಂದ ಪೇಳುತ್ತಿಹರು ಜ್ಞಾನಿಗ ಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೨||

ಭೂತಳವ ನೊಳಪೊಕ್ಕು ಭೂತ | ವ್ರಾತವನು ನಾನೆನ್ನ ಬಲುಹಿಂ | ದೋತು ಧರಿಸುತ್ತಿಹೆನು ತಿಳಿ ಬಳಿಕುದಕಮಯುವೆನಿಪ || ಶೀತಕರ ನಾನಾಗಿ ಕೇಳೀ | ಭೂತಳದ ಲೋಷಧಿವನಸ್ಪತಿ | ಜಾತವೆಲ್ಲವ ಬೆಳಸುತಿಹೆ ನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೩||

ಬಳಿಕ ವೈಶ್ವಾನರನು ನಾನಾ | ಗುಳಿದಖಿಲಜೀವಿಗಳ ದೇಹಂ | ಗಳಸು ಸಂಶ್ರಯಿಸುವೆನು ಪ್ರಾಣಾಪಾನದೊಡಗೂಡಿ || ತಿಳಿಯೆ ನಾಲುಕುಪರಿಜೆ ನನ್ನಂಗಳನು ಜೀರ್ಣಿಸುತಿಹೆನು ಕೇಳಾ | ಸುಳಿಯೆ ಹೊರೆವವರಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೪||

ಸಕಲರಂತಃಕರಣದೊಳು ಸು | ವ್ಯಕುತದಿಂ ದಿರುತಿರ್ಪೆನೆನ್ನಿಂ | ಪ್ರಕಟದಿಂ ಜ್ಞಾನಸ್ಮೃತಿಗ ಳಜ್ಞಾನವಿಸ್ಮೃತಿಯೂ || ಸುಕರನಾ ಗರುಹಿಂಸಿಕೊಳುತ್ತಿಹೆ | ನಖಿಲಶ್ರುತಿವಚನಂಗಳಿಂ ನಾಂ | ನಿಖಿಲವೇದಾಂತಾರ್ಥಕರ್ತನು ವೇದವಿದನೆಂದ ||೧೫||

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷರಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕ | ರೇಕರಾಶಿಗ ಳೆನಿಪರಿಬ್ಬರೊ | ಳೇಕ ಪುರುಷಂ ಕ್ಷರನು ಭೂತಸಮೂಹವೆನಿಸುವನು || ಬೇಕೆನಿಪ ಕೂಟಸ್ಥನ ವ್ಯಯು | ನೇಕ ನಕ್ಷರಪುರುಷನೆನಿಪಂ | ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೬||

ಇರ್ವರಿಂ ಬೇರೆನಿಸುವವನಿ | ನ್ನೊರ್ವ ನುತ್ತಮಪುರುಷ ನಾವಂ | ಪರ್ವಿ ಮೂಲೋಕವನು ಧರಿಸಿಹ ನಾತನವ್ಯಯನು || ಉರ್ವಿನಲಿ ಪರಮೇಶ್ವ-ನು ತಾ | ನೊರ್ವನೇ ಕಾರಣನು ಲೋಕಕೆ | ಸರ್ವಗತಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಪನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೭||

ಕ್ಷರಪುರುಷನನು ಮೀರಿ ಬಳಿಕ | ಕ್ಷರಪುರುಷನಿಂ ದಧಿಕನೆಂದಲ | ಪರಿಯಲಾನೆನಿಸುವುದರಿಂ ಲೋಕದಲಿ ವೇದದಲಿ || ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿಸುತವೆ | ಹಿರಿಯರೊಳು ವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿಹೆ | ನಿರುತಕಿದು ತತ್ವಾರ್ಥ ವೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಮೂಢನಾಗದೆ | ದೇವಪುರುಷೋತ್ತಮನು ನಾನೆಂ | ದೀವಿವೇಕದ ಲರಿವ ನವ ಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸುವನು || ಪಾವನನು ಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವದಿ | ಭಾವಿಸುತ ಲೊಲಿದೆನ್ನ ಭಜಿಸುವ | ನಾವಪರಿಯಿಂ ಬಿಡದೆಲೈಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯||

ಈಪರಿಯ ಲತಿಗೋಪ್ಯವಹ ನಿಜ | ರೂಪಬೋಧಕಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥ ನಿ | ರೂಪಿತವು ನಿನಗಾದುದೆನ್ನಿಂ ದಿವನು ಲೇಸಾಗಿ || ವ್ಯಾಪರಿಸಿ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ ತತ್ವದ | ರೂಪರಿದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂ | ದೀಪರಿಯು ಹರಿ ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||೨೦||

ಇಂತು ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗವೆಂಬ ಪಂಚದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಷೋಡಶಾಧ್ಯಾಯಂ

‖ಸೂಚನೆ‖ ನಿರುತದಿಂ ದೈವಾಸುರಗಳೆಂ । ಬೆರಡು ಪ್ರಕೃತಿವಿಭಾಗದಿಂದಿಹ ।
ನರರ ವರ್ತ್ತನೆಗಳನು ಹರಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ‖

ಅಭಯ ಸತ್ವದ ಶುದ್ಧಿ ದಾನದ । ವಿಭವ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ನಿಗ್ರಹ । ಶುಭವೆನಿಪ ವರಯಜ್ಞ ರಿಜುತನ ವೇದಪಠನೆಗಳು ‖ ಅಭವನನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ತಪವತಿ । ರಭಸವಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನಯೋಗ । ಪ್ರಭೆಯುನಿಲವಿವು ದೇವತಾಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗಹುವೆಂದ ‖೧‖

ಕೊಲ್ಲದಿರುಪವು ಸತ್ಯಭಾಷಿತ । ವೆಲ್ಲೆಡೆಯಲಕ್ರೋಧ ಕೊಂಡೆಯ । ನಲ್ಲದಿರುಹವು ಶಾಂತಿ ಲಜ್ಜೆ ಯಚಾಪಲಂ ತ್ಯಾಗ ‖ ಸಲ್ಲಲಿತದಯೆ ಜೀವಿಮಾತ್ರದೊ । ಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೃದುತನ । ವೆಲ್ಲವಿವು ದೈವಪ್ರಕೃತಿಗಹು ವೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೨‖

ದೇವತಾಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಜನಿಸುವ । ನಾವನಾತಂ ಗಧಿಕತೇಜವು । ಪಾವನದ ಸ್ಥೈರಣೆ ಮಹಾಧೃತಿ ಯಿತ್ತರದ ಶೌಚ ‖ ಜೀವಬಾಧೆಯ ಬಿಡುವು ದೀತನು । ಭಾವದಭಿಮಾನಿಕೆಯನುಳಿದಿರ । ವೀವಸುಧೆಯೊಳು ಸಂಭವಿಸುವುವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ‖೩‖

ಆಸುರಪ್ರಕೃತಿಯ ಲುದಿಸಿದವ । ಗೇಸು ಗುಣವುದ್ಭವಿಪ್ಪು ವೆಂದೆನೆ । ಬೇಸರದೆ ಕೇಳೈ ಧನಂಜಯ ದಂಭವಭಿಮಾನ ‖ ರೋಷ ದರ್ಪ ಸಮಸ್ತಜನಮಂ । ಕ್ಲೇಶಗೊಳಿಸುವ ಬಹುಳನಿಷ್ಠುರ । ಭಾಷೆ ಯಂತಜ್ಞಾನ ಜನಿಸುವು ವೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೪‖

ವಿದಿತದೈವಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದು ಸದಮಲದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ । ಪ್ರೊದವಿದೀಸಂಸಾರಬಂಧನ ಕಾಸುರಪ್ರಕೃತಿ ‖ ಪದುಳದಿಂ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿಹು । ದಿದರೊಳಗೆ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ । ಗುದಿಸಿದವನಾಗಿರ್ಪೆ ಶೋಕಿಸಬೇಡ ನೀನೆಂದ ‖೫‖

ನಿರುತವೀಲೋಕದಲಿ ದೈವಾ | ಸುರರೆನಿಸಿದಿತ್ತರದ ಪ್ರಜೆಗಳು | ಧರದಿ ನಿರ್ಮಿತರಾಗಿರುವ ರವರೊಳಗೆ ನಾಂ ನಿನಗೆ || ಒರೆದೆ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯುಸುವಿ | ಸ್ತರದಲಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಯುನು ಮುಂ | ದೊರೆವೆ ನವಧಾನದಲಿ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೬||

ಅರಿಯ ರೀಭವಬಂಧಕರ್ಮವ | ನರಿಯ ರೀಘವ ರೋಹ ಕರ್ಮವ | ಮೆರೆಯುವಾಸುರಸಂಪದದ ಲುದಯಿಸುವ ಮಾನವರು || ಉರುವ ಬಾಹ್ಯಾಂತರವಿಶುದ್ಧತೆ | ಮೆರೆವ ಸತ್ಯಾಚಾರವೆಂಬಿವು | ನಿರುಗೆಯಿಂ ದಿಲ್ಲವರಿಗೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೭||

ಜಗವಸತ್ಯವು ಪುಣ್ಯಪಾಪಾ | ದಿಗಳ ಸೀಮೆ ಯದಿಲ್ಲವೆಂದೆನು | ತಗಣಿತಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ತಾನಿಲ್ಲವೆಂದೆನುತ || ಬಗುಳುತಂ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಸಂಗದಿ | ಜಗವುದಯಿಸುಗು ಕಾಮನೇ ಈ | ಜಗಕೆ ಕಾರಣನೆಂದು ಹೇಳುವರೆಂದನೆಸುರಾರಿ ||೮||

ಈಪರಿಯ ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ನಿಜ | ರೂಪ ತಿಳಿಯದೆ ನಷ್ಟಚಿತ್ತದ | ಪಾಪಕರ್ಮಿಗ ಳಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳಾದ ಮಾನವರು || ಕಾಪುರುಷ ರೀಲೋಕವನು ನೆರೆ , ತಾಪಿಸಲಿಕೋಸುಗರ ಜನಿಸುವ | ರಾಪರಮಪುರುಷನನರಿಯ ರೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೯||

ಡಂಭಮಾನಮದಂಗಳನು ಬಿಡ | ದಿಂಬುಗೊಂಡಿಹ ನರರು ಬಯಕೆಯ | ತುಂಬದಿಹ ಕಾಮವನವಜ್ಞತೆಯಿಂದಲಾಶ್ರಯಿಸಿ || ಡೊಂಬಿಯಿಂ ದತಿಕಷ್ಟ ನಿಯಮ | ಹಂಬಲಿಸುತಾಶ್ರಯಿಸಿ ಶುಚಿತನ | ವಿಂಬುಗೊಳ್ಳದ ವ್ರತವ ನಾಚರಿಸುವರು ಕೇಳೆಂದ ||೧೦||

ಮರಣವೇ ಕಡೆಯಾಗಿ ಹವಣಿಸೆ | ಲರಿದೆನಿಪ ಚಿಂತೆಯನು ತಾವತಿ | ಭರದಲೈದಿಯೆ ವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರುಗಳಾಗಿ || ಸ್ಮರನ ಯೋಗವನುಳಿದು ಜಗದೊಳು | ಪಿರಿದೆನಿಪ ಪುರುಷಾರ್ಥವಿಲ್ಲೆಂ| ದಿರದೆ ನಿಶ್ಚೈಸುತ್ತಲಿಹ ರೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧||

ದುರುಳರಾಶಾಪಾಶಗಳ ಸೆಱೆ | ವಿರಗಳಿಂ ಬಿಗಿವಡೆದು ಭೋಗಾ | ತುರತೆ ಯಿಂದವರುಗಳು ಕಾಮಕ್ರೋಧಪರರಾಗಿ || ಪಿರಿದು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಭೋಗವು | ದೊರಕಲೋಸುಗ ವರ್ಧನಿಚಯವ | ಪರವ ಬಿಟ್ಟನ್ಯಾಯದಿಂ ದಾರ್ಜಿಸುತಲಿಹರೆಂದ ||೧೨||

ಇದನು ನಾನಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದೆ ಮುಂ | ದಿದರಲಹ ಬಯಕೆಯನು ಪಡೆವೆನಿ | ದಿದಕೊ ನಗಗೀಗುಂಟು ಮರಳೀಧನವು ತಾನೆನಗೆ || ಹದುಳದಿಂ ದೊರಕೊಂಬುದೆಂದೀ | ಹದನನೇ ಚಿಂತಿಸುತಲಾಸುರ | ಪದದ ಮನುಜರು ಕೆಡುವ ರೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೩||

ಎನ್ನದೆಸೆಯಿಂ ದಳಿದನೀಹಗೆ | ಯಿನ್ನುಳಿದ ಹಗೆಗಳುಮ ನಳಿಯಿಪೆ | ನಿನ್ನು ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನು ನಾನೇ ಭೋಗಿ ಸುಖಿ ನಾನೇ || ಗನ್ನಗತಕಂಗಳನು ತಿಳಿದಿಹ | ಸನ್ನಿಹಿತಭುಜಬಲನು ನಾನೇ | ಉನ್ನತೋನ್ನತ ಸಿದ್ಧನೆಂಬನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೪||

ಎಲ್ಲರಿಂ ದತಿಧನಿಕನಾನೇ | ಬಲ್ಲಿತಹ ಸತ್ಕುಲವನುಳ್ಳವ | ನಿಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾರೆನ್ನೊಡನೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ನವನಿಯಲಿ|| ನಿಲ್ಲದೆಯೆ ಯಜ್ಞವನು ಮಾಡುವೆ | ನೆಲ್ಲರಿಗೆ ದಾನವನು ಕೊಡುವೆನು | ಭುಲ್ಲವಿಸುತಿಹೆ ನೆಂಬನಜ್ಞನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೫||

ಹಲವು ಚಿತ್ತಭ್ರಾಂತಿ ಯಿಂತಿರೆ | ಬಲಿದ ಮೋಹದ ಬಲೆಗಳೊಳು ನೆರೆ | ಸಿಲುಕಿ ಬಹುವಿಧವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರಾದವರು || ಬಲಿದು ತಾವತಿ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುವ | ಹಲವುನರಕಂಗಳಲಿ ಬೀಳುವ | ರೆಲೆಧನಂಜಯ ಅಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಕೇಳೆಂದ ||೧೬||

ತಮ್ಮ ತಾಂ ಪೊಗಳುತ್ತ ಬೆರೆವರ | ಗೊಮ್ಮ ಬಹುಧನಮಾನಮದ ವಸು | ನೆಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರ್ಪವರು ಡಂಭದಿ ವಿಧಿಗಳನು ಬಿಟ್ಟು || ದುರ್ಮತಿಗಳಾನಾಮಮಾತ್ರದ| ಕರ್ಮಯಜ್ಞವ ಯಜಿಸುತಿಹರೆಲೆ| ಧರ್ಮನಂದನ ನನುಜ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೭||

ಕಾಮವಂ ಕ್ರೋಧವನು ಹಮ್ಮನು | ತಾಮಸದ ಬಲದರ್ಪಗಳುಮಂ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ದಾಶ್ರಯಿಸಿ ದಿವದಿರು ತಮ್ಮ ದೇಹದಲಿ || ನೇಮದಿಂ ಪರತನುಗಳಲಿ ನಿ | ಸ್ಸೀಮನಂ ದ್ವೇಷಿಸುತ ಲೆನ್ನನು | ತಾಮಸ ರಸೂಯಿಪರು ಸುಜನರ ಸತ್ಪಥದೊಳೆಂದ ||೧೮||

ಈಪರಿಯು ಮದ್ದ್ವೇಷಿಗಳ ನತಿ | ಕೋಪಿಗಳ ಸಶುಭರನು ಮಾನವ | ರೂಪ ಧರಿಸಿರ್ಪಧಮರನು ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲಿ || ಪಾಪರೂಪದ ಲಸುರಯೋನಿಯು | ಲಾಪರಮದುಷ್ಟರನು ನೂಕುವೆ | ನೀಪರಿಯೊಳಿರ್ಪುದು ಕಣಾ ಕೇಳಾಸುರಪ್ರಕೃತಿ ||೧೯||

ಅಸುರಯೋನಿಯ ನೈದಿ ತೊಳಲುತ | ಬಸವಳಿದು ನರರಜ್ಞರಾಗಿಯೆ | ಹೊಸಪರಿಯು ನಾನಾಭವಂಗಳ ಲೆನ್ನನಿಜಪದವ || ಸಸಿನೆ ಸಾರದ ಕಥನದಿಂ ನಿ | ಪ್ಪಸರದಿಂ ನೆರೆ ಯಧಮಗತಿಯನು | ಪಶುಗಳಂದದ ಲೈದುವರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦||

ತನಗೆ ಕೇಡನು ಮಾಡುತಿರುವೀ | ಘನವೆನಿಪ ನರಕಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು | ವಿನುತಮತಿ ತಿಳಿ ಮೂರು ತೆರನಾಗಿಹುವದೆಂತೆನಲು || ಜನಿತಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗ | ಳನಿತ ನದುಕಾರಣದಿ ಬಿಡುವುದು | ಮನುಜನಾದವ ಸುಖವ ಪಡೆವೊಡೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧||

ಈತಮೋದ್ವಾರಂಗಳಿಂ ನಿ | ರ್ಭೀತರಾಗಿಯೆ ಮೂರರಿಂ ವಿ | ಖ್ಯಾತಿಯಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನೈದಿದ ಮಾನವರು ತಮ್ಮ || ನೂತನದ ಲೇಸಕ್ಕು ಮೋತರಿ | ನೋತದನೆ ಯಾಚರಿಪ ರದರಿಂ | ದಾತತುಕ್ಷಣ ಪಡೆವರೈ ಮೋಕ್ಷವನು ಕೇಳೆಂದ ||೨೨||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧ್ಯು | ಕ್ತಾವಳಿಯ ಬಿಟ್ಟಖಿಲಕಾಮಗು | ಣಾವಳಿಗಳಿಂ ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಲಿ ಚರಿಸುವನು || ಭಾವಿಸಲಿಕವ ಸತ್ವಶುದ್ಧಿಯ | ಪಾವನದ ನಿಜಸುಖವ ಮುಕ್ತಿಯ || ನಾವಪರಿಯಿಂ ಪಡೆಯನೆಂದ ಸುರಾರಿ ಕರುಣಿಸಿದ ||೨೩||

ಅದುನಿಮಿತ್ತದಿ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ತ | ವ್ಯದಲಕರ್ತವ್ಯದಲಿ ಭಾವವ | ಪದವಿಯಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣವು ನಿನಗೆ ಪರಿಕಿಸಲು || ವಿದಿತದಿಂದವೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಹೇ | ಳಿದುದ ನೆರೆ ತಿಳಿದಖಿಲಕರ್ಮವ | ಹದುಳದಿಂ ದಾಚರಿಸಲಿಕೆ ನೀನರ್ಹನಹೆ ಯೆಂದ ||೨೪|

ಇಂತು ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗವೆಂಬ ಷೋಡಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಪ್ತದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ದಾನಯಜ್ಞತಪಂಗ ಳನಿತನು | ಮಾನವರ ಆಹಾರ ಭೇದವ | ದಾನವಾರಿ ನರಂಗೆ ಗುಣಭೇದದಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಅರುಕೆಲಬರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನು | ಪಾರದೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯು | ಸೇರಿ ಯಜ್ಞಂಗಳನು ಮಾಡುವರವರ ನಿಷ್ಠೆಯನು || ಸಾರಸಾತ್ವಿಕವೋ ರಜಸ್ಸಿನ | ಕಾರಿಯವೊ ತಾಮಸವೊ ಕರುಣಿಸು || ಶೌರಿ ಯೆಂದರ್ಜುನನು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೧||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಮೂರುತೆರನಲಿ | ನೆಲಸಿಹುದು ವಿಶ್ವಾಸವಾವುದು | ನೆಲೆಗೆ ಜೀವರಿಗೆಲ್ಲ ಜನಿಸಿರ್ಪ್ಪ ಸ್ವಭಾವದಲಿ || ಲಲಿತಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜಸವು ತಾ | ನುಳಿದತಾಮಸ ವೆನಿಪುವನು ನಿ | ರ್ಮಲದಲರಿವಂತುಸುರುವೆನು ಕೇಳೆಂದ ನಸುರಾರಿ ||೨||

ಅನಿಬರೆಲ್ಲರಿ ಗವರಬುದ್ಧಿಯ | ನೆಸಪಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯು | ಜನಿಸುತಿರ ಲಾಪುರುಷನೇ ತದ್ಭಕ್ತಿಮಯನಹನು || ವಿನುತನಾವವ ನಾವಗುಣದಲಿ | ಜನಿತಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳವನೊ ತ | ನ್ಮನದಲೇ ಯಜಿಸುತ್ತಿಹನು ಕೇಳೆಂದ ನಸುರಾರಿ ||೩||

ಸತ್ವಗುಣಯುಕ್ತರುಗಳೆಲ್ಲರು| ಮುತ್ತಮೋತ್ತಮದೇವರನು ಯಜಿ | ಸುತ್ತಿಹರು ರಾಜಸರು ಕೇಳಾಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ || ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಯಜಿಸುತಿಹ ರಿ | ನ್ನಿತ್ತ ಕೇಳ್ಳೈ ತಾಮಸರುಗಳು | ಮತ್ತೆ ಭೂತಪ್ರೇತನಿಕರವ ಯಜಿಸುತಿಹರೆಂದ ||೪||

ಅರಹಂಕಾರಾತಿಡಂಭವಿ | ಕಾರವುಳ್ಳವರಾಗಿ ವಿಷಯದ | ಸಾರಬಯಕೆಯ ವರಿಸಿ ಪೌರುಷಬಲವನಾಶ್ರಯಿಸಿ || ಚಾರುಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ | ಘೋರತಪವನು ಮಾಳ್ಪರವರನು | ವೀರ ನೀನರಿ ಯಸುರರೆಂದೀಪರಿ ನಿಧಾನದಲಿ ||೫||

ಈತನುವಿನೊಳಗಿರ್ಪ ಭೂತ | ವ್ರಾತವನು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ನೋತು ತಪದಿಂ ಬಡವುಮಾಡುವ ರಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳು || ನೀತಿವಿದ ಕೇಳ್ತನುವಿನೊಳಗಿ | ರ್ಪಾತುಮನು ತಾನೆನಿಸುವೆನ್ನನು | ನೇತಿ ಗಳಹುವರಸುರರೆಂದರಿ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೬||

ಸರ್ವಜನಕಾಹಾರವೆಂತೆನ | ಲುರ್ವಿಯೊಳು ತಾಂ ತ್ರಿವಿಧವಾಗಿಯೆ | ಸರ್ವಕಾಲದೊಳಿಹುದು ಯಜ್ಞವು ತಪದನುಷ್ಠಾನ || ಸರ್ವದಾನಂ ತ್ರಿವಿಧವವರೊಳ | ಪೂರ್ವವೆನಿಸುವ ಭೇದವೆಲ್ಲವ | ಸರ್ವಭಾವದಿ ವಿವರಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೭||

ಆಯು ಬಲವಾರೋಗ್ಯ ಸತ್ವವ | ಮೇಯಸುಖ ವಿಂತಿನಿತಿನಿತನೀ | ಕಾಯದೊಳು ಹೆಚ್ಚಿಸುವರಸದಿಂ ಭರಿತವಾಗಿರ್ಪ || ಬಾಯಿಗತಿಮೃದು ನಯ ಮನೋಹರ | ಹಾಯವೆನಿಪಾಹಾರವೇ ಕಾಂ | ತೇಯನೇ ಪ್ರಿಯವಹುದು ಸಾತ್ವಿಕನಾದವಂಗೆಂದ ||೮||

ದಹಿಸಿ ವದನಾಂತರವ ದುಃಖಾ | ವಹವೆನಿಸಿ ಶೋಕಾಮಯಂಗಳ | ವಹಿಲದಿಂದಲಿ ಕೊಡುವ ಕಹಿ ಹುಳಿ ಲವಣ ವತಿತೀಕ್ಷ್ಣ || ಬಹಳ ಕರಿನವು ಬಿಸಿಯು ಮೆನಿಸಿದ | ಬಹುವಿಧಾಹಾರವದು ರಾಜಸ | ನಹ ನರಂಗೆಂದುಂ ಪ್ರಿಯವು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೯||

ಆರಿದುದು ಹಳಸಿದುದು ರಸ ನೆರೆ | ಹಾರಿದುದು ಮಪವಿತ್ರವೆನಿಪುದು | ನಾರುವುದುಮೆಂಜಲಿನ ಬಹುದೋಷವನು ಧರಿಸಿದುದು || ತೋರುವಿನಿತರ ಭೋಜನವು ಮದ | ವೇರಿ ಮರೆದಿಹ ತಾಮಸಂಗೀ | ಧಾರಿಣಿಯೊಳಹುದಿಷ್ಟತಮವೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦||

ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂ ಯಜಿಸಬೇಕೆಂ | ಬತಿಶಯಾರ್ಥದಿ ನಿಲಿಸಿ ಮನವನು | ಸತತ ಫಲದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾರಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಾವುದನೆಸಗುವರು ಸ | ದ್ವ್ರತವದೇ ಸಾತ್ವಿಕರಿಗುಕ್ತ | ವ್ರತವೆನಿಸುತಿಹುದೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ||೧೧||

ಫಲವ ನೆರೆ ಬಯಸುತ್ತಲೆಂದುಂ | ಹಲವು ಜನವನುವಂಚಿಸುವುದಕೆ | ಬಲಿದಡಂಭಕೊಸುಗರ ವೀಲೋಕದಲಿ ಜನರು || ಒಲಿದು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞವೇ ತಾ | ನೆಲೆಗೆ ರಾಜಸವೆಂದು ತಿಳಿ ನೀ | ನೆಲೆಧನಂಜಯ ಎಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಕರುಣಿಸಿದ ||೧೨||

ವಿಧಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ವೇದಮಂತ್ರದ | ಪದವನೊಲ್ಲದೆಯನ್ನದಾನವ | ಮುದದಿ ಮಾಡದೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಲಿ ಹೀನವೆನಿಸಿರ್ಪ || ಉದಯಿಸಿದ ವರಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೊದಮುಖದ ಯಜ್ಞವನು ತಾಮಸ | ಪದವಿಯೆಂದೇ ಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರು ಪೇಳುತಿಹರೆಂದ ||೧೩||

ದೇವಭೂಸುರ ಗುರುಮಹಿತರನು | ಭಾವದಿಂ ದಾರಾಧಿಸುವುದಂ | ತಾವಗಂ ಬಾಹ್ಯಾಂತರದ ಶುಚಿತನವು ರುಜುಭಾವ || ಅವಿಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯು | ಜೀವದಯೆ ಯೆಂಬಿನಿತು ದೇಹದ ರಾವಿನಲಿ ಜನಿಯಿಸುವ ತಪವೆನಿಸುವುದು ಕೇಳೆಂದ ||೧೪||

ಪ್ರಾಣಿಗಳಗಂಜಿಕೆಯು ಮಾಡದ | ವಾಣಿ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯದವಾಕ್ಯ | ಶ್ರೇಣಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಂತ್ರಜಪಂಗಳೆಂಬಿನಿತು || ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ | ಮೊಣದಿಮ ವಾಙ್ಮಯತಪವು ನೆರೆ || ಜಾಣರಿಂ ಪೇಳಿಸಿಕೊಳುತ್ತಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೫||

ಮನದೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಲತೆ ಸೌಮ್ಯತೆ | ಯನುನಯವು ತಾ ಮೌನ ಚಿತ್ತದ | ಘನನಿರೋಧವು ಭಾವವರಸಂಶುದ್ಧಿಯೆಂಬಿನಿತು || ಮನುಜರೊಳಗುತ್ತಮನೆ ಕೇಳೈ | ಮುನಿಗಳಿಂ ಮಾನಸವ ತಪವೆಂ | ದೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಿ ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೬||

ಫಲವ ಬಯಸದೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ | ನೆಲಸಿಕೊಂಡಿಹ ಮನುಜರಿಂ ಕೇ | ಳೊಲಿದು ಭಕ್ತಿಯಿನೆಸಗಿದುದು ಮೂತೆರದ ತಪದಲ್ಲಿ || ನೆಲೆಗೆ ಸಾತ್ವಿಕವೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹು | ದೆಲೆಧನಂಜಯ ಕೇಳು ತಾನಿದು | ಸುಲಭವಲ್ಲೆಲೆ ತಾಮಸೆರುಗಳಿ ಗೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೭||

ಹಿರಿಯರುಗಳಿವರೆಂದು ಲೋಕವು | ಭರದಿ ವಂದಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ವಿ | ಸ್ತರದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಡಂಭದಿಂ ಮಾಳ್ಪ || ನರರ ತಪ ತಾನಾವುದಿಂತದು | ಧರೆಯೊಳಗೆ ರಾಜಸವೆನಿಸಿ ಮ | ತ್ತಿರದೆ ಚಂಚಲವೆನಿಸುವುದು ಕಲಿಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಮೂಢತನದಿಂದಾಗ್ರಹದಿ ಪರ | ಪೀಡೆಗೋಸುಗ ತನ್ನ ದಂಡಿಸಿ | ಮಾಡುತಿಹ ತಪವಾವುದದು ತಾನೇ ಧರಿತ್ರಿಯುಲಿ || ಕೂಡೆ ತಾಮಸವೆನಿಸುತಿಹು ದೆಂ | ದಾಡಿಕೊಂಬರು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರದ | ಜಾಡನರಿ ಬಲ್ಲವರುಗಳು ಕಲಿಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯||

ಇನಿಸುಮುಪಕಾರವನು ಮಾಡದ|ಮುನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮತಿಯಿಂ| ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳಾವ ದಾನವು ಪುಣ್ಯದೇಶದಲಿ || ದಿನದೊಳುತ್ತಮಪುಣ್ಯದಿನದಲಿ | ವಿನುತಸತ್ಪಾತ್ರದಲಿ ಮಾಡುವ | ಧನದ ದಾನವು ತನಗೆ ಸಾತ್ವಿಕವೆನಿಸುವುದು ಕೇಳು ||೨೦||

ಮರಳಿ ತನಗುಪಕಾರವನು ಮುನಿ | ವರರುಗಳಲಿಚ್ಛೈಸಿ ಮೋಕ್ಷಾ| ಸುರಪುರದ ಭೋಗಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾದುವನು ಬಯಸಿ || ಇರದೆ ಕಾಡುತ ಕೊಡುವ ದಾನವು | ಭರದಿ ಕೇಳಿಂತಾವುದೊಂದಿದು | ನರನೆ ರಾಜಸವೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೨೧||

ಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆಹವರಿಯದೇ ದು | ರ್ದೇಶಕಾಲವನರಿಯದೇ ನಾಂ |ದಾಸ ನಿಮಗೆಂದೆನುತ ಸತ್ಕರಿಸದೆ ಕುಪಾತ್ರದಲಿ || ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸುತ್ತಾವುದಾನೊಂ | ದಾಸೆಯಿಂದವೆ ಕೊಡುವ ದಾನವ | ದೇಸುಪರಿಯಿಂತಾಮಸವು ತಾನೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದ ||೨೨||

ವರಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಮವು | ನಿರುತದಿಂದವೆ ಮೂರುತೆರನಾ | ಗಿರುತಲಿಹು ದೋಂ ತತ್ಸದೆಂದೆಂಬೀನಿರೂಪದಲಿ || ಪರಿವಿಡಿಯಲಾಬೊಮ್ಮದಿಂದವೆ | ಹಿರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಕಾಲದಲಿ ಭೂ | ಸುರರು ಸುತಿಗಳು ಯಜ್ಞವಿಂತಿವು ಮೊದಲಲುದಿಸಿದುವು || ೨೩ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತವೆ ವೈದಿಕರುಗಳ | ವಿಧಿವಿಹಿತ ವರಯಜ್ಞದಾನವು | ಸದಮಲದ ತಪವಂತು ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳಾದಿಯಲಿ || ಮೊದಲೊಳೋಂವೊಂದುಚ್ಚರಿಸಿ ತಾ | ಪದುಳದಿಂವರ್ತಿಸುತಲಿಹುವೀ | ಪದವ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ || ೨೪ ||

ಪರಮಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಂದ ತತ್ತೆಂ | ದಿರದೆ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟಯಜ್ಞವು | ಹಿರಿದೆನಿಪ ಸತ್ಕರ್ಮ ಬಹುವಿಧದಾನವೆಂಬಿನಿತು || ನಿರುತ ವಿರಚಿಸಿಕೊಳುತಲಿಹುದೀ | ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮವನರಿದು ಯೋಗೀ | ಶ್ವರರು ಬ್ರಹ್ಮವನೈದುವರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಪರತರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಮೇಣ್ಸ | ತ್ಪುರುಷರಲಿ ಸಚ್ಛಬ್ದ ತಾನು | ಚ್ಚರಿಸಿಕೊಳುತಿರ್ಪ್ಪಂ ಪ್ರಶಸ್ತದ ಕರ್ಮದೊಳಗಂತು || ನಿರುತದಿಂದೀತೆರದಿ ತೋರುವ | ಹಿರಿದು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯುಂ ಗೋ | ಚರಿಸುವುದು ಸಚ್ಛಬ್ದವೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||

ವಿದಿತವಹ ಯಜ್ಞದಲಿ ತಪದಲಿ | ಸದಮಲದ ದಾನದಲಿ ಪುರುಷಂ | ಗುದಯಿಸಿದ ವರಭಕ್ತಿ ಸತ್ತೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹುದು || ಅದರಿನಿಂಬಳಿಕೀಶ್ವರಾರ್ಪಣ | ಪದದ ಕರ್ಮವು ಸತ್ತೆನಿಸಿಕೊಂ | ಬುದು ಧನಂಜಯ ಕೇಳು ಸಚ್ಛಬ್ದದ ವಿಧಾನವಿದು || ೨೭ ||

ಪರಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ | ನರರು ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞದಾನವು | ಹಿರಿದೆನಿಪ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವಸತ್ತೆನಿಸುತಿಹುದು || ನಿರುತದಿಂ ಪರಮೇಶ್ವರಾರ್ಪಣ | ಭರಿತವಾಗದೊಡೆಲ್ಲ ತಾನಿಹ | ಪರಕೆ ಸಾಧನವಲ್ಲ ಭಾರತವಂಶ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಇಂತು ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಮೆಂಬ ಸಪ್ತದಶಾಧ್ಯಾಯಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

॥ಸೂಚನೆ॥ ತ್ಯಾಗವನು ಸನ್ಯಾಸವನು ಗುಣ । ಭಾಗಕರ್ಮಂಗಳನು ಭಕ್ತಿಯ ।
ಯೋಗವನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥

ಬಲುಭುಜಂಗಳಲಸುರಕೋಟಿಯ । ಗೆಲಿದವನೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಬಲಕೆ ಕಾರಣನೆನಿಪ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ ಕೇಳ್ಕೈ ॥ ನೆಲೆಯ ಸನ್ಯಾಸದ ಮಹಾತ್ಮನೆ । ಸಲೆಪರಿತ್ಯಾಗದ ನಿಜವ ನಾಂ । ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛೈಸುವೆನು ಕರುಣಿಪು ದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೧ ॥

ಆದೊಡರ್ಜುನ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ । ನಾದರಿಸಿ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದನು । ವೇದವಿದರಹಕವಿವರರು ಸನ್ಯಾಸವೆನುತಿಹರು ॥ ಈಧರಿತ್ರಿಯೊಳಖಿಲಕರ್ಮಫ । ಲೋದಯವ ಬಿಟ್ಟಿಹುದನೇ ಶ್ರುತಿ । ಸಾಧಕರು ತಾಂ ತ್ಯಾಗವೆನುತಿಹ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨ ॥

ಇತ್ತ ಕೆಲಬರು ಬುಧರು ಶ್ರುತಿಗಳು । ಪೆತ್ತಖಿಲಕರ್ಮವನು ಪಾಪದ । ವೃತ್ತಿಯನು ಬಿಡುವಂತೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವರು ॥ ಮತ್ತೆ ಕೆಲರಧ್ವರತಪೋದಾ । ನೋತ್ತಮದ ಕರ್ಮವನು ಬಿಡುವುದು । ಪಥ್ಯವಲ್ಲೆಂದೆನುತಿಹರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥

ಭರತಕುಲದೊಳಗುತ್ತಮೋತ್ತಮ । ನರನೆ ಕೇಳೀತ್ಯಾಗದಲಿ ವಿ । ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಬಿಡದೆನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಣವ ನೀನೊಲಿದು ॥ ವರಮುನಿಗಳಿಂ ಕರ್ಮವಿಷಯದ । ಪರಿವಿಡಿಯಲೀತ್ಯಾಗ ತಾನೀ । ನಿರುತದಿಂದವೆ ಮೂರುತೆರನೆಂದೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದ ॥ ೪ ॥

ಯಜ್ಞವಂ ದಾನವನು ತಪವಂ । ಪ್ರಾಜ್ಞರುಗಳಾಚರಿಸಬೇಹುದ । ವಜ್ಞೆಯನು ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡಲಾಗದು ವಿಚಾರಿಸಲು ॥ ಯಜ್ಞದಾನತಪಂಗಳನು ತ । ಮ್ಮಜ್ಞತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಲ । ಭಿಜ್ಞರಿಗೆಪುಣ್ಯಪ್ರದಂಗಳು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೫ ॥

ಈಪರಿಯ ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಫಲ | ರೂಪಸಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ತಿಳಿದವ | ರಾಪ
ರಮಪುರುಷಾರ್ಥಕೋಸುಗ ಕಾಲಕಾಲದಲಿ || ಆಪರಿಯಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂ|
ದೀಪರಿಯ ನಿರ್ಧಾರವೆನ್ನಯ | ದೀಪಿಸುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮದ ಮತವೆಂದನ
ಸುರಾರಿ || ೬ ||

ನಿತ್ಯವಹ ಕರ್ಮವನು ಬಿಡುತಿಹು | ದುಕ್ತವಲ್ಲಾನಿತ್ಯಕರ್ಮವ | ಮತ್ತ
ನಾಗಜ್ಞಾನದಿಂ ಬಿಡುತಿರೆ ನಿಧಾನಿಸಲು || ಉತ್ತಮಪ್ರಜ್ಞರುಗಳಿಂದದು |
ಮತ್ತೆ ತಾಮಸವೆನಿಸುವುದು ಪರ | ತತ್ವಸಾಧನವಲ್ಲ ತಾನಿದು ಪಾರ್ಧ
ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ದುಃಖವೆಂದೇ | ಭಾವಿಸಿ ತನುಕ್ಲೇಶಭಯದಿಂ | ದಾವಿ
ಹಿತಕರ್ಮವನು ಬಿಡಲದು ರಾಜಸತ್ಯಾಗ || ಈವಿಕಾರತ್ಯಾಗವಂ ಮಾ |
ಳ್ಪಾವಿಮೂಢಂ ತ್ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಯ | ನಾವಪರಿಯಿಂ ಪಡೆಯನೈ ಕಲಿಪಾರ್ಧ
ಕೇಳೆಂದ || ೮ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ನಿಯತಕರ್ಮವು | ನಿತ್ಯಮುಂ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೇ | ಚಿತ್ತ
ದಲಿ ಫಲಸಂಗವನು ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಲಿಕೆ || ಸಾತ್ವಿಕತ್ಯಾಗವಿದು ತಾಂ
ಸ | ರ್ವೋತ್ತಮದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನ | ವಿತ್ತಲೆನ್ನಭಿಮತವೆನಿಸುವುದು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೯ ||

ಸತ್ವಗುಣದಲಿ ನೆಲಸಿ ಕರ್ಮಫ | ಲೋತ್ತಮತ್ಯಾಗವನು ಪಡೆದಾ | ಚಿತ್ತ
ದಲಿ ಸಂದೇಹ ಹರಿದು ವಿವೇಕಿಯಾದವನು || ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಪಾಪಕರ್ಮದ |
ಮೊತ್ತವಂ ದ್ವೇಷಿಸನು ಪುಣ್ಯಾನಿ | ಮಿತ್ತವಹ ಕರ್ಮದಲಿ ಸಿಲುಕನು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಧರಿಸಿ ದೇಹವನಿರ್ಪನರರಿಂ | ನಿರುತದಿಂ ದೀಸಕಲಕರ್ಮವ | ಭರದಿ ಬಿಡ
ಲಳವಲ್ಲವಾಗಿಯೆ ಕರ್ಮಫಲತತಿಯ || ಇರದೆ ಬಿಟ್ಟವನಾವ ನವನೇ | ಧರೆ
ಯೊಳಗೆ ತಾಂ ತ್ಯಾಗಿಯೆನಿಪನು | ಕುರುಕುಲಾನ್ವಯದವನೆ ಕೇಳೆಂದನು
ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೧||

ವರಸುಕೃತಫಲವಿಷ್ಟ ಪಾಪದ | ಪರಿಯ ಫಲವದನಿಷ್ಟ ವದರಿಂ | ಪರಿಕಿಸಲು ಸುಖದುಃಖಮಿಶ್ರದ ಕರ್ಮವಿವು ಮೂರು || ಸರಿರವನು ಬಿಡೆ ಫಲವ ಬಯಸುವ | ನರರಿಗಿವು ದೊರಕೊಂಬುವೆಂದುಂ | ಭರದಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೊದಗವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೨||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಾಂಖ್ಯಮತದಲಿ | ಹಲವು ಕರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಿಗೋಸುಗ | ವೊಲವಿನಿಂದೀಯೈದು ಕಾರಣವೆಂದು ಬುಧರಿಂದ || ನೆಲೆಗೆ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಬುವವನುರೆ | ಚೆಲುವಿನಿಂದುಸುರುವೆನು ನೀ ಮನ | ಚಲಿಸದೇ ಕೇಳೆಂದನಾ ಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||೧೩||

ವೊದಲಧಿಷ್ಠಾನವು ಶರೀರವಿ | ದಿದರ ಕರ್ತೃವು ಜೀವ ದೇಹದೊ | ಳೊದವಿದೀಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳ್ಪನ್ನೆರಡು ಕರಣಗಳು || ಇದರ ಚೇಷ್ಟೆಯು ದೈವ ಸಹಿತೀ | ವಿದಿತಪಂಚಕವಿದಕೆ ಕಾರಣ | ಸದಮಲನೆ ಕೇಳೆಂದನಾಗೋವಿಂದ ಮುದದಿಂದ ||೧೪||

ಮನುಜನೆನಿಸಿಪ್ಪಾವನು ತನ್ನಯ | ಮನದಿವ ಚನದಿ ಕಾಯದಿಂ ತಾಂ| ವಿನುತವೈದಿಕಕರ್ಮವನು ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪಕರ್ಮವನು || ಎನಿತ ಮಾಡುವನದಕೆ ಹಿಂದಣ | ತನುವಹಂಕಾರಾದಿಪಂಚಕ | ವನವರತ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೫||

ಅದರಿನೀಕರ್ಮದಲಿ ನಾಂ ಪೇ | ಳಿದುದಧಿಷ್ಠಾನಾದಿಪಂಚಕ | ವಿದಿತದಿಂ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿರೆ ಸಕಲಕರ್ಮದಲಿ || ಸದಮಲಾತ್ಮನು ಕರ್ತೃವೆಂದೀ | ವದಡತನದಿಂ ಕಾಂಬನವ ತ | ತ್ವದವ ಕಾಣದ ಬಹಳದುರ್ಮತಿ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೬||

ಆವನೊಬ್ಬಗೆ ಕರ್ಮವೆಂಬೀ | ಭಾವ ತನಗಾಗಿಲ್ಲವದರಿಂ | ದಾವನಾವನ ಬುದ್ಧಿ ಫಲದಿಂ ಲೇಪವಡೆದಿರದು || ಭಾವಿಸಲಿಕವ ಹೇವವಿಲ್ಲದೆ | ಜೀವಲೋಕವ ಕೊಂದರೆಯು ತಾಂ | ಜೀವಹಿಂಸಕನಲ್ಲ ಪಾಪನಿಬದ್ಧನಲ್ಲೆಂದ ||೧೭||

ಪರಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯವು| ಪರಿವಿಡಿಯಲಾಜ್ಞಾತೃ ವೆಂಬಿವು | ನಿರುತದಿಂ ಕರ್ಮಪ್ರವರ್ತ್ತನ ಮೂರುತೆರನಹುದು ॥ ಕರಣ ಕರ್ಮವು ಕರ್ತೃವೆಂಬೀ | ಪರಿಯ ಕರ್ಮದ ಕಾರಣವು ತಾ | ನಿರುತಿಹುದು ಮೂರಂದದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೮॥

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮವು | ಕರ್ತೃವಾಗುಣಭೇದದಿಂ ತಾಂ | ನಿತ್ಯವಾಗೊಂದೊಂದು ತೋರ್ಪುವು ಮೂರುಮೂರಾಗಿ ॥ ಇತ್ತ ಗುಣಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ತಾನೊಂಬತ್ತೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪನಿತು ಭೇದವ | ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ನೀ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೧೯॥

ಬೇರೆನಿಸಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿ | ತೋರುವಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳಲುರೆ | ಬೇರೆನಿಸದೇ ನಿತ್ಯವಾಗಿರು | ವೊಂದುವಸ್ತುವನು ॥ ಮೀರಿ ಕಾಂಬನದಾವರಿವಿನಿಂ, ಸಾರವೆನಿಪಾ ಅರಿವನೆಲೆಕುರು | ವೀರ ನೀನರಿ ಸತ್ವಗುಣದಿಂ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ॥೨೦॥

ಆವುದೊಂದರಿವಖಿಲವಹ ಭೂ | ತಾವಳಿಗಳೊಳು ಮಾಯೆಯಿಂ ಸಂ | ಭಾವಿಸಿದ ಬಹುವಿಧಪದಾರ್ಥಂಗಳನು ಬೊಮ್ಮದಲಿ ॥ ಆವಗಂ ಬೇರಾಗಿಯರಿವುದ | ದಾವಪರಿಯಿಂ ಘನರಜೋಗುಣ | ಭಾವದಿಂದವೆ ಜನಿಸಿತೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೨೧॥

ಭೂತಕಾರ್ಯದ ದೇಹವೊಂದರೊ | ಳಾತುಮನಿಹಂ ಬೇರೆಡೆಗಳೊಳ | ಗಾತುಮಂ ತಾನಿಲ್ಲವೆಂದರಿವಾವುದೊಂದಿಹುದು ॥ ಶ್ರೌತಸಂಪ್ರತಿಪನ್ನವಚನೋ | ದ್ಭೂತಪರಮಾರ್ಥವನು ಹೊದ್ದದ | ದಾತಮೋಗುಣಕಲ್ಪಿತಾಲ್ಪಜ್ಞಾನವರಿಯೆಂದ ॥೨೨॥

ಕರ್ಮಭೇದವ ಕೇಳು ಫಲವನು | ಧರ್ಮದಿಂ ಬಯಸದವನಿಲ್ಲಾ | ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳರಾಗದ್ವೇಷವನು ಬಿಟ್ಟು ॥ ನಿರ್ಮಮತೆಯಿಂ ಗೈದಕರ್ಮವ | ಬೊಮ್ಮ ಸಾತ್ವಿಕವೆಂದೆನಿಸುವುದು | ಧರ್ಮನಂದನನನುಜ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥೨೩॥

ಫಲವ ಬಯಸುವನಿಂದ ಮೋಕೊಂ|ದೊಲವಿನಿಂ ಕರ್ತೃತ್ವಭಾವವು | ಬಲಿದವನಿನಾಯಾಸದಿಂ ಕೃತವಿಹಪರಂಗಳಲಿ || ಸಲೆ ನಿಕರಿಸುತ್ತಿಪ್ಪುದಾವುದು | ಫಲದ ಬಯಕೆಯು ಕರ್ಮ ತಾನದು | ನೆಲೆಗೆರಾಜಸಕರ್ಮವೆನಿಸುವುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೪||

ತನಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯು | ಮನಕೆ ತಾರದೆ ಪರರ ಹಿಂಸೆಯು| ಮನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ನೋಡದೆ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ || ಅನುಕರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುತಿಹ | ಧನದಪೇಕ್ಷೆಯು ಕರ್ಮ ಕೇಳ | ರ್ಜುನ ತಮೋಗುಣಜನಿತವೆನಿಸುವು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೫||

ಮತ್ತೆ ಸಂಗವನುಳಿದು ದಿಟದಿಂ | ಕರ್ತೃ ತಾನಲ್ಲೆಂಬವನು ಧೃತಿ | ವೆತ್ತು ಸಂತೋಷವ ಧರಿಸಿ ನೆರೆ ಲಾಭನಷ್ಟದಲಿ || ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಸಮನೆನಿಸಿ ಕರ್ಮವ | ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಾಡುವನರನು ಗುಣ | ಯುಕ್ತಸಾತ್ವಿಕಕರ್ತೃವೆನಿಪನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೬||

ವಿಷಯಭೋಗಂಗಳಲಿ ನಿತ್ಯ | ವ್ಯಸನಿ ಕರ್ಮಂಗಳ ಫಲವ ಪಡೆ | ವೆಸಕವುಳ್ಳವ ಲೋಭಿ ಭೂತದ್ರೋಹಿಯಾದವನು || ಅಶುಚಿ ಫಲಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯು | ಲೆಸೆವ ಹರ್ಷವಿಷಾದವೆರಡುಂ | ಮಿಸುಪ ಕರ್ತೃ ರಜೋಗುಣಕೆ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೭||

ನೀತಿಹೀನನಯುಕ್ತ ಶಠ ಜಡ | ಭೂತ ವಂಚಕನಲಸನಂತತಿ | ಭೀತ ನಿತ್ಯವಿಷಾದಿ ದುರ್ಜನ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರಕನು || ಶ್ರೌತಕರ್ಮಂಗಳನು ಬಿಟ್ಟರು| ವಾತ ತಾಮಸಕರ್ತೃವೆನಿಪನು | ನೀ ತಿಳಿದು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ||೨೮||

ಎಲೆನರನೆ ಗುಣಭೇದದಿಂದವೆ | ನೆಲೆಗೆ ತೋರುವ ಬುದ್ಧಿಧೃತಿಗಳು | ಹೊಲಬಿನಲಿ ತಾಂ ಬೇರೆಬೇರಹ ಮೂರುಭೇದವನು || ತಳೆದಿಹುವು ಪೇಳುವುದ ಕೇಳೈ | ಹಲವುಪರಿಯಿಂದೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲಲನೆಯರಸನು ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೨೯||

ಘೋರಸಂಸಾರಪ್ರವೃತ್ತಿಯು | ಸಾರವೆನಿಪ ನಿವೃತ್ತಿಯನು ಸ | ತ್ಕಾರಿಯ ವಸತ್ಕಾರಿಯುವನು ಭಯಾಭಯಂಗಳನು||ಧೀರ ಕೇಳ್ಸಂಸಾರಬಂಧದು | ದ್ಧಾರವೋಕ್ಷವ ನರಿವುದಾವುದು | ಚಾರುಸಾತ್ವಿಕಬುದ್ಧಿಯದು ಕೇಳೆಂದನ ಸುರಾರಿ ||೩೦||

ಆವುದೊಂದುದಯಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯು | ಭಾವದಿಂ ಧರ್ಮವನಧರ್ಮವ | ನಾವಸತ್ಕರ್ಮವನು ದುಷ್ಕರ್ಮವಧಾಸಿಸಲು || ಆವನರನೆಲೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಯನು | ಭಾವಿಸಲಿಕಾಬುದ್ಧಿ ತಾಂ ನಿಜ | ಭಾವದಿಂ ರಾಜಸವೆನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩೧||

ಇನ್ನು ಕೇಳು ತಮೋಗುಣದಿ ತಾ | ಮುನ್ನ ಮುಸುಕಿದ ಮತಿಯು ಧರ್ಮವ | ಸನ್ನುತದ ನಿಜಧರ್ಮವೆಂದೇ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ || ಭಿನ್ನವಿಪರೀತಂಗಳಾಗಿಯೆ | ಮುನ್ನರಿಯುತಿಹುದಾವುದದು ನೆರೆ | ಯುನ್ಯತಾಮಸಬುದ್ಧಿಯೆನಿಸುಗು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩೨||

ತನುಮನಃಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯೆ | ಘನತರದ ವರಯೋಗದಿಂ ನೆ | ಟ್ಟನೆ ಚರಿಸುವಂತಾವ ಧೃತಿಯಿಂ ಧರಿಸೆ ಪಟ್ಟಿಹುದು || ಮುನಿಗಳುಸುರುವ ಧೃತಿಯುದೇ ತಾ | ನನಘಸಾತ್ವಿಕಧೃತಿಯೆನಿಸುತಿಹು | ದನಿಮಿಷಾಧಿಪತನಯ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೩೩||

ಬಂದುನೆವದಿಂ ಕರ್ಮಫಲವನು | ಹೊಂದಲೆಂದನುಷಂಗದಿಂದಾ | ವ್ರೊಂದು ಧೃತಿಯಿಂ ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಂಗಳನು ನರನು || ನಿಂದು ಧರಿಸುತ್ತಿಹನು ಕೇಳಾ | ನಂದದಿಂದಾಧೃತಿ ರಜೋಗುಣದಿಂದ ನೆರೆ ಸಂಜನಿತವೆನಿಸುವು ದೆಂದನ ಸುರಾರಿ ||೩೪||

ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕೇಳ್ಳೈ ನರನೆ ದು | ರ್ಬುದ್ಧಿಯುಹ ನರನಾವಧೃತಿಯಿಂ | ನಿದ್ರೆಭಯಶೋಕಂಗಳನು ಮದವನು ವಿಷಾದವನು || ಹೊದ್ದಿ ತಾ ಬಿಡಲಾರದಿಹನು | ಬದ್ಧ ಧೃತಿಯದು ನೆರೆ ತಮೋಗುಣ | ವೃದ್ಧಿಯಿಂದವೆ ಜನಿಸಿತೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೫||

ಆವುದೊಂದನೆ ಬಿಡದೆ ಸೇವಿಸಿ | ಭಾವದಿಂ ಸುಖಿಸುತ್ತ ದುಃಖದ | ಹೇವರಿಕೆಯುಂತವನು ಕಾಂಬನು ಮಾನವೋತ್ತಮನು || ಜೀವಿಪರುಗಳ ಮೂರುಪರಿಯಿಂ | ರಾವುಗುಂದಿಪ್ಪ ಸುಖವ ನೀಂ | ಪಾವನನೆ ಕೇಳೆಂದ ನಾದನುಚಾರಿ ಕರುಣೆಯಲಿ ||೩೬||

ವರತಪೋನುಷ್ಠಾನಕಾಲದ | ಲಿರುತಿಹುದು ವಿಷದಂತೆ ಮೊದಲೆಲೆ| ವರನೆ ಕೇಳ್ಕೈ ಕಡೆಯಲಾವುದದಮೃತಕೆಣೆಯುಹುದು || ನಿರುತದಿಂದಾಸುಖವು ತನ್ನ ಯ | ಹಿರಿದೆನಿಪ ಬುದ್ಧಿಪ್ರಸಾದದಿ | ದೊರಕೆ ಸಾತ್ವಿಕವೆನಿಸುವುದು ತಿಳಿ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೭||

ಆದಿಯಲಿ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಸಾದರದ ಯೋಗದಿನಮೃತಪೋ | ಪಾದಿ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಹಾಲಾಹಲದವೋಲಿಹುದು|| ಭೇದವನು ತಿಳಿಯೈ ನರ ನೆ ಧಿಮಾ | ಹಾದಿ ರಾಜಸ ಸುಖವಿದೆಂಬರು | ವೇದವೇದಾಂತಜ್ಞ ರೆಲೆಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩೮||

ಆವುದಾದ್ಯಂತಂಗಳೆರಡರೊ | ಳೀವುದೋ ತಾಂ ಮರವೆಯನು ನಿ | ದ್ರಾವಿಲಾಲಸ್ಯಪ್ರಮಾದಾದಿಗಳ ವಶದಿಂದ || ಜೀವರೊಳು ತೋರ್ಪ್ಪಸು ಖವು ನೆರೆ | ಭಾವಿಸಲು ತಾಮಸವೆನಿಪ್ಪುದು | ದೇವರಾಜತನೂಜ ಕೇಳೆಂ ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೩೯||

ಭೂಮಿಯಲಿ ಸಗ್ಗದಲಿ ಸುರನರ | ತಾಮಸಪಶುಪ್ರಭೃತಿನಾನಾ | ನಾ ಮರೂಪಂಗಳಲಿ ತೋರುವ ಸಕಲಜೀವಿಗಳು || ಈಮಹಾಪ್ರಕೃತಿಯೊಳು ದಿಸಿದು | ದ್ಧಾಮವೆನಿಸಿದ ಮೂರು ಗುಣದಿಂ| ತಾವುದೊಂದುಂ ಕೂಡದಿಹು ದಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿಯೆಂದ ||೪೦||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಪಾರ್ಥರಿಗೆ ಸ | ತ್ಕುಲದ ಬಾಹುಜವೈಶ್ಯರಿಗೆ ನಿ | ರ್ಕುಲ ರೆನಿಪಶೂದ್ರರಿಗೆ ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಯುದಿಸೆಯಿನೊಗೆದ || ಸಲೆಗುಣತ್ರಯದಿಂದ ಕರ್ಮಂ | ಗಳು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿಹುವು ನಿನ್ನ | ಗೊಲವಿನಿಂದದನುಸುರು ವೆನು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೪೧||

ಶಮೆದಮೆಗಳಾಸ್ತಿಕ್ಯ ತಪ ನಿ | ರ್ಮಮತೆ ಯಂತಃಕರಣಶುದ್ಧತೆ | ಸಮವ ಸ್ಥೈರಣೆ ರಿಜುತನವು ನಿರ್ಮಲದ ವಿಜ್ಞಾನ || ಅಮಲಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವುಂ ತಾಂ | ಕ್ರಮದಲುದಿಸುಗು ವಿಪ್ರರೊಳಗು | ತ್ತಮರುಗಳಿಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾಗಿಯೆ ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ ||೪೨||

ಕಲಿತನವು ತೇಜಸ್ಸು ಧೃತಿ ನಿ | ರ್ಮಲದ ದಕ್ಷತೆ ಸತ್ವಯುದ್ಧದ| ನೆಲದೊಳೋಡದೆ ಕಾದುವುದು ದಾನವನು ಮಾಡುವುದು || ಸಲೆಮಹೇಶ್ವರಭಾವಮೆಂಬೀ | ಹಲವು ಕರ್ಮವು ಜನಿಸುವುವು ತೋ | ಳ್ವಲರ ಕುಲಕೆ ನಿಸರ್ಗದಿಂದೆಲೆ ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ ||೪೩||

ಕೃಷಿಯು ಮಾಡುವ ಗೋವುಗಳ ರ | ಕ್ಷಿಸುವ ಬೇಹಾರವನು ತಾ ಸಂ| ದಿಸುವ ವೈಶ್ಯಂಗಿದು ನಿಸರ್ಗದ ಕರ್ಮವೆನಿಸುವುದು || ಎಸೆವ ವರ್ಣತ್ರಯವನೆರೆ ಸೇ | ವಿಸುತಿಹುದೆ ಶೂದ್ರಂಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು | ದೆಸೆಯುಲೊದವಿದ ಕರ್ಮವೆನಿಸುಗು ಪಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ ||೪೪||

ತನ್ನ ತನ್ನ ಸುಕರ್ಮದಲಿ ಸಂ | ಪನ್ನವಿಷಯವನುಳ್ಳ ಮಾನವ | ನುನ್ನತೋನ್ನತಸತ್ವಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆಯುತಿಹನವನು || ತನ್ನ ಕರ್ಮದೆ ನಿರತನಾಗಿರೆ| ಸನ್ನಿಹಿತವರಮೋಕ್ಷವನು ತಾ | ನಿನ್ನುಪಡೆವಂದವನು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೪೫||

ವ್ಯಕುತವಾಗಿಹು ದಾವನಿಂದವೆ | ಸಕಲಭೂತಕುಲಪ್ರವರ್ತನೆ | ಸಕಲ ಜಗನೆರೆ ಜನಿತವಾಗಿಹು ದಾಮಹೇಶಂಗೆ|| ಭಕುತಿಯಿಂ ನಿಜಕರ್ಮದಿಂದ|ರ್ಚಕರೆನಿಪ ಮಾನವರು ಸಿದ್ಧಿಯ | ಪ್ರಕಟದಿಂ ಪಡೆವರು ನಿಧಾನವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೪೬||

ಸನ್ನುತಪ್ರಜ್ಞಾನ್ವಿತನೆ ಕೇ | ಳುನ್ನತೇಚ್ಛೆಯಿ ನಾಚರಿಸುತಿರು | ಪನ್ನರುತ್ತಮಧರ್ಮದಿಂದಂ ನ್ಯೂನವೆನಿಸುತಿಹ || ತನ್ನಧರ್ಮವೆ ಲೇಸು ನಿಯತದ | ತನ್ನಕರ್ಮವ ಮಾಡುತಿರ್ಪ | ಧನ್ಯನರ ಪಾಪವನು ಪಡೆಯನು ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿಯೆಂದ ||೪೭||

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ತನ್ನ ಕರ್ಮವು | ಕೆಲವುದೋಷವ ನುಳ್ಳೊಡೆಯು ತಾ|ನಲಸಿ ಬಿಡಲಾಗದು ಕಣಾ ತನ್ನುಕ್ತ ಕರ್ಮವನು ‖ ಬಲಿದ ಹೊಗೆಯಿಂ ದಗ್ನಿಯಂದದಿ | ಹಲವು ದೋಷದಿ ಸಕಲಕರ್ಮವು | ಸಲೆ ಸಮಾವೃತವಾಗಿಹುವು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೪೮‖

ಸಕಲವಿಷಯಸುಖಾನುಭವದಾ | ಸಕುತಿ ಹೊದ್ದದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಂ | ತಕಪಟಾಂತಃಕರಣನಿಷ್ಠೆಯನುಳ್ಳ ನಿಸ್ಪೃಹನು ‖ ಯುಕುತವಹ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ | ಸುಕರನಿಷ್ಕರ್ಮತೆಯ ಸಿದ್ಧಿಯ | ಭಕುತಿಯಿಂದೈದುವನು ನಿಜವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ‖೪೯‖

ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದ ಮನುಜನು | ತಾನು ಬೊಮ್ಮವ ಪಡೆವನೆಂತದ|ನಾನು ನಿನಗುಸುರುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿಜದಿಂದ ‖ ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯದಾವುದೊಂದು ನಿ | ಜಾನುಭವವಾಗಲ್ಕೆ ತನ್ನಿಂ | ನೀನರಿದು ಸುಖಿಯಾಗು ಬೇಗದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೫೦‖

ಶುದ್ಧವಾಗಿಹ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಕೂ | ಡಿರ್ದ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಧೃತಿಯಿಂಗೆದ್ದು ನೆರೆ ತನ್ನಾತ್ಮವನು ನಿಯಮಿಸಿ ವಿರಾಗದಲಿ ‖ ಶಬ್ದಮೊದಲಾದಖಿಲವಿಷಯವ | ಹೊದ್ದದೀ ಕರಣಂಗಳಿಂ ನಿಜ | ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಕಾಮಾದಿಗಳ ಗೆಲೆ ಮುಕ್ತನಹನೆಂದ ‖೫೧‖

ವಿರತಿಯಿಂ ದೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಹ| ಪಿರಿಯನಲ್ಪಾಹಾರನಿರತನು| ಭರದಿ ತನು ವಾಙ್ಮನವ ನಿಯಮಿಸಿದವನು ನಿತ್ಯದೊಳು ‖ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಯೋಗದ|ಲಿರುತ ಲಾಪರಮಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯ | ನಿರದೆ ಪಡೆವನು ಕೇಳು ನರ ಪರಮಾರ್ಥ ತಾನೆಂದು ‖೫೨‖

ಪಿರಿಯಹಂಕಾರವನು ಬಲವನು | ಪರುಷಕಾಮಕ್ರೋಧದರ್ಪವ ‖ ಸರಿರದನುಬಂಧದ ಪರಿಗ್ರಹವೆಲ್ಲವನು ಬಿಟ್ಟು ‖ ಭರದಿ ಮಮಕಾರಂಗಳಿಲ್ಲದೆ| ಪರಮಶಾಂತಿಯ ನುಳ್ಳಮನುಜನು ನಿರುತದಿಂ ಪರಬೊಮ್ಮನಹುದಕೆ ಶಕ್ತನಹನೆಂದ ‖೫೩‖

ಬೊಮ್ಮಭಾವ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತನು | ನಿರ್ಮಮತೆಯಿಂ ಶೋಕಿಸನು ನಿಜ ಧರ್ಮವಿಷಯಂಗಳನೆಳಸನು ಚರಾಚರಂಗಳಲಿ || ಒಮ್ಮೆಯೇ ಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವವ | ನೆಮ್ಮಿ ಸಮವಾಗೆನ್ನ ನೋಡುತ | ನಿರ್ಮಲದ ಮದ್ಭಕ್ತಿಯನು ಪಡೆವನು ಕಣಾ ಎಂದ ||೫೪||

ವರಬಕುತಿಯಿಂ ದೆನ್ನನರಿದಾ | ನರನು ನಿಜಪರಮಾತ್ಮರೂಪಿಂ ಪರಮನಹ ತಾನಾವನೆಂದವನೆನ್ನ ನಿಶ್ಚಯದಿ || ನಿರುತದಿಂದವೆ ತಿಳಿದನಂತರ| ಭರದಳೆನ್ನನಭೇದರೂಪಿಂ | ದಿರದೆ ಬೆರಸುವನಿದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೫೫||

ಸರ್ವಭಾವಂಗಳಲಿ ನನ್ನನೆ | ಸರ್ವಥಾ ಆಶ್ರಯಿಸಿದಾತನು | ಸರ್ವಕಾಲಂಗಳಲಿ ಮಾಡುತಸರ್ವಕರ್ಮವನು || ಸರ್ವಥಾ ಎನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ | ನಿರ್ವ್ಯಾಜನದಿಂದೆನ್ನ ಕರುಣದಿ | ಸರ್ವಥಾ ಕೇಡಿಲ್ಲದಿಹ ನಿಜಪದವನೈದುವನು||೫೬||

ಮನದಿ ವಚನದಿ ಸಕಲಕರ್ಮವ | ನನವರತವೆನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ | ವಿನುತಮತ್ಪರನಾಗಿ ಪರತರಬುದ್ಧಿಯೋಗವನು || ಅನುಸಯುದಲಾಶ್ರಯಿಸಿ ಬಿಡದನು | ದಿನದೊಳೆನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಕರಗಿದ| ಮನವನುಳ್ಳವನಾಗು ನೀನೆಂದ ಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೫೭||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನೊಳೇ ಪಿರಿ | ದೊಲಿದವೆಂದುಂ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ | ನಿಲಿಸಲೆನ್ನಯ ಕರುಣದಿಂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಗೆಯಾದ || ಹಲವು ದುಸ್ತರವಾದ ದುರ್ಗಂ | ಗಳ ಗೆಲುವೆ ಯಿಾಮತವ ಹಮ್ಮಿಂ | ಬಲಿದು ಕೇಳದೆ ಮೂರ್ಖನಾಗಿರೆ ಕೆಡುವೆ ನೀನೆಂದ ||೫೮||

ಎತ್ತಲಾನುಂ ನಿನ್ನ ಹಮ್ಮಿಂ | ದಿತ್ತ ಯುದ್ಧವನೊಲ್ಲೆನೆಂದೇ | ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆರೆ ಬಗೆದೆಯಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆ ಬಳಿಕ || ಸತ್ಯವಾಗದು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಜಿಂ | ಬತ್ತಿ ನಿನ್ನಿಂ ಬಲಿಪಿನಿಂ ಕೆಡೆ| ಯೊತ್ತಿ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿಸದೆ ಬಿಡದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೫೯||

ಎಲೆವಿಜಯನೇ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದವೆ | ನೆಲೆಗೆ ಮುನ್ನವೆ ಜನಿತವಾಗಿಹ | ಬಲಿದ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಮದಿಂದವೆ ಬಿಗಿವಡೆದ ನೀನು ‖ ಛಲದಲಾವುದ ಮಾಡೆನೆಂ ದೆನು | ತುಳಿದೊಡಂ ಸ್ವಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದದ | ಚಲಿಸಿ ಪರವಶನಾಗಿ ಮಾಡುವೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ‖೬೦‖

ನಿರುತದಿಂ ಪರಮೇಶ್ವರನು ವಿ | ಸ್ತರದ ಸಚರಾಚರರದ ಹೃದಯದ | ಲಿ ರುತಕರ್ಮದ ಯಂತ್ರದಿಂ ಬಿಗಿವಡೆದು ಬಿದ್ದಿರ್ಪ ‖ ನೆರೆದ ಭೂತಂಗಳನು ಮಾಯೆಯ | ಪರಿವಿಡಿಯ ವರ್ತನೆಗಳಿಂ ನೆರೆ | ತಿರುಗಿಸುತಲಿಹನನವರತ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೬೧‖

ಆವುಹೇಶನ ಮರೆಯ ಹೊಗು ನೀಂ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಭಾವದೊ| ಳಾಮಹಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಕರುಣಾಮೃತದ ವರುಷದಲಿ ‖ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಲಿ ಪಡೆದು ಶಾಂತಿಯ | ನಾಮಹಿತಶಾಶ್ವತಪದವನೆಲೆ | ಭೀಮಸೋದರ ನೀನು ಸೇರುವೆ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೬೨‖

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಣ | ನೆಲೆಯೆನಿಪ ಸುಜ್ಞಾನವನು ತಾ| ನೊಲಿದು ಪೇಳಿದೆ ಪರಮಸಖ ಬಾಂಧವನು ನೀನೆಂದು ‖ ಉಳುಹದೊಂದುವ ನಿದರೊಳೆಲ್ಲವ | ನೊಲಿದು ಸಂತತದೊಳು ವಿಚಾರಿಸಿ | ತಿಳಿದು ಬಯಸಿದತೆ ರದಿ ನೀ ಮಾಡೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೬೩‖

ಮೈತ್ರಿ ಕೇಳೈ ನೀನೆನಗೆ ಕಡು | ಮಿತ್ರನಾದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ನಿನ | ಗುತ್ತ ಮದ ಹಿತವಾದಖಿಲದಿಂ ಗೋಪ್ಯವೆನಿಸು ತಿಹ ‖ ಸತ್ಯವಹ ವಾಕ್ಯವನು ಕೃಪೆ ಯಿಂ | ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನೀನು ನಿರ್ಮಲ | ಚಿತ್ತದಿಂದವಧರಿಸಿ ಕೇಳಿದ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ‖೬೪‖

ಮನವನೆನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸು ನೀನನು | ದಿನ ಭಕುತನಾಗೆನ್ನ ಪೂಜಿಸು | ವಿನು ತಸಾಷ್ಟಾಂಗಂಗಳಿಂದೆನ್ನನು ನಮಸ್ಕರಿಸು‖ಇನಿತರಲಿ ನೀನೆನ್ನನೈದುವೆ | ಯೆನ ಗೆ ನೀಂ ಪ್ರಿಯನಾದುದರಿನೀ | ಘನತರದ ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ವಿರಚಿಸಿ ದೆನೆಂದ ‖೬೫‖

ಬಿಡು ಸಕಲಧರ್ಮಂಗಳನು ನೀ| ತಡೆಯದೆನ್ನೊಬ್ಬನನೆ ಮರೆಹೊಗು | ಬಿಡಿಸುವೆನು ನಾನಖಿಲಪಾತಕದಿಂದ ನಿನ್ನನು ‖ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಶೋಕವನು ಮಾಡದಿ | ರೊಡೆಯನಾನಿರಲಂಜಬೇಡಂ | ದೊಡಬಡಿಸಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು ಸುರಪನಂದನನ ‖೬೬‖

ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ದೀಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವ | ಮನುಜರೊಳ್ತಪವಿಲ್ಲದಾತಂ | ಗನುನಯದಲೀಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಯದಿಲ್ಲದಾತಂಗೆ ‖ ವಿಸುತಗುರುಸೇವೆಯನೆಸಗದಂ | ಗೆನಗಸೂಯಿಸುತಿರ್ಪ ದುರ್ಮತಿ | ಗಿನಿತನೆಂದುಂ ಹೇಳಲಾಗದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ‖೬೭‖

ಆವನೆನ್ನಲಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯ | ಭಾವವನು ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕತಿ |ಪಾವನೋತ್ತಮಗೋಪ್ಯವೆನಿಪೀ ಗೀತೆಯನು ಮುದದಿ ‖ ಆವನರಿಯಿಂ ದೆನ್ನಭಕ್ತಜ | ನಾವಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವ ನವನೆ | ನ್ನೀವಿಮಲಪದವೈದುವನು ಸಂದೆಹವಿಲ್ಲೆಂದ ‖೬೮‖

ಮನುಜರೊಳಗೀ ಗೀತೆಯನು ಮೇ | ದಿನಿಯೊಳೊಲವಿಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಭ | ಕ್ತನು ಕಣಾ ಕೇಳೆನಗತಿಪ್ರಿಯ ಹಿತವನಾಗಿಹನು ‖ ಎನಗೆ ಕೇಳವನಿಂದತಿಪ್ರಿಯ | ನೆನಿಸುವವನು ಬೇರೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ | ಗನುನಯದಲಿವನಿಂದ ನಾನತಿತುಷ್ಟನಹೆನೆಂದ ‖೬೯‖

ಆವನೀನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಂ ಸಂ | ಭಾವಿಸಿದ ವರಧರ್ಮಸಂಬೋ | ಧಾವಳಿಯನೋದುವನು ತತ್ವಜ್ಞಾನದಾಕ್ರತುವಿಂ ‖ ಪಾವನೋತ್ತಮನೆನಿಸುವವನಿಂ | ಭಾವದಿಂ ನಾಂ ಯಜಿಸಿಕೊಂಡಪ | ನೀವಿಧದಿ ಸಂತುಷ್ಟನಪ್ಪೆನಿದೆನ್ನ ಮತವೆಂದ ‖೭೦‖

ದೇವನೆನಿಪೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾನುಷ | ಭಾವದಿಂದ ಲಸೂಯೆಮಾಡದೆ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯ ಲಾವನೀಗ್ರಂಥವನು ಕೇಳುವನು ‖ ಆವಿವಿಧಪಾಪಂಗಳನು ತಾಂ | ಸೇವಿಸದೆ ಬಿಡುಗಡೆವಡೆದು ಶುಭ | ಪಾವನಕ್ರಿಯರುಳ್ಳ ಲೋಕವ ಪಡೆವನವನೆಂದ ‖೭೧‖

ವರಧನಂಜಯು ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ | ಸ್ತರದಲೊರೆದೀಗೀತೆಯರ್ಥವ | ಹರುಷದಿಂ ದೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳಿದೆಯ ನೀನು || ಹರಿದುದೇನಜ್ಞಾನತಮವೆಂ | ದಿರಣೆ ಹರಿ ಪಾರ್ಥನನು ಘನಸಂ| ಗರದೊಳಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೭೦ ||

ದೇವ ಬಿನ್ನಹ ನಿಮ್ಮ ಕಾರು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದಲೆನ್ನಗು | ಣಾವಲಂಬನದಜ್ಞತನ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುದದರಿಂದ || ಜೀವಭಾವವನುಳಿದು ನಿಜ ಸಂ |ಭಾವಿಸಿತು ಸಂದೇಹ ಬೀತುದು | ದೇವ ನೀ ಹೇಳಿದುದ ಮಾಡುವೆನೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೭೩ ||

ಈಪರಿಯಲಿ ಮಹಾತ್ಮನೆನಿಪಾ | ಶ್ರೀಪತಿಯು ಪಾರ್ಥನ ಮಹಾದ್ಭುತ | ರೂಪವಹ ರೋಮಾಂಚನದ ಸಂವಾದವನು ನಾನು || ಭೂಪ ಕೇಳಿದೆನೆಂದು ಸಂಜಯು| ನೀಪರಿಯೊಳೆನುತಿರ್ದ್ದದನು ಕುರು| ಭೂಪ ಕೇಳ್ನೀನೆಂದು ವೈಶಂಪಾಯನನು ನುಡಿದ || ೭೪ ||

ವ್ಯಾಸಪರಮರ್ಷಿಪ್ರಸಾದದಿ | ಲೇಸೆನಿಪ ನೆರೆ ಗೋಪ್ಯವೆನಿಸಿ | ಪ್ಪೀಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಯೋಗವ ಯೋಗಪತಿಯೆನಿಪಾ || ವಾಸುದೇವನೆ ತನಗೊಲಿದನಹ | ವಾಸವಾತ್ಮಭವಂಗೆ ಮನವೊಲಿ | ದೀಸನೊರೆದುದ ಕೇಳ್ದೆನಾಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೭೫ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಗೋ | ಪಾಲಕೃಷ್ಣಂಗರ್ಜುನಂಗೆಯು | ಮೇಳವಿಸಿದತಿಪುಣ್ಯಸಂವಾದದ ಮಹಾದ್ಭುತವ || ಕೇಳಿ ನೆನೆನೆನೆದಡಿಗಡಿಗೆ ಮನ | ದೇಳಿಗೆಯು ಸಂತೋಷವನು ನೆರೆ | ತಾಳಿದೆನು ನಾನೆಂದು ಸಂಜಯನೊರೆದನೊಲವಿನಲಿ || ೭೬ ||

ಅರಸ ಕೇಳ್ಳೈ ವಾಸುದೇವನು| ವರಮಹಾದ್ಭುತವೆನಿಸೆ ತೋರಿದ | ಪಿರಿದೆನಿಸಿದಾವಿಶ್ವರೂಪವ ಬಿಡದೆ ನೆನೆನೆನೆದು || ಇರದೆನಗೆ ಬೆರಗಾಗುತಿದೆ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ ಕೇಳೆನಗಡಿಗಡಿಗೆ ಘನ | ಹರುಷವುದಯಿಪುದೆಂದು ಮುದದಲಿ ಸಂಜಯನು ನುಡಿದ || ೭೭ ||

ಎಲ್ಲಿ ಯೋಗಂಗಳಿಗೊಡೆಯನಹ | ಸಲ್ಲಲಿತ ನಾಕೃಷ್ಣನಿಹನಿ | ನ್ನೆಲ್ಲಿ ಧನುವನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡರ್ಜುನನು ನೆಲಸಿಹನು || ಅಲ್ಲಿಹಳು ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜಯಸಿರಿ | ಯಲ್ಲಿ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯನೀತಿಗ | ಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹುವೆನ್ನ ಮತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೭೮ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ | ಪಾಲ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ಕೃಷ್ಣಕೃ | ಪಾಳುಫಲ್ಗುನರುಭಯಸೇನೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ರಥದಾ || ಮೇಲೆ ಸಂವಾದಿಸಿದ ಧರ್ಮವ | ಹೇಳಿದನು ಸಂಜಯನು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಹರುಷದಲೆಂದು ಮುನಿ ನುಡಿದ || ೭೯ ||

||ಇಂತು ಮೋಕ್ಷಯೋಗಮೆಂಬ ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ||

ಇಂತು ಕರ್ನಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮುಗಿದುದು

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

PRINTED BY J M MYSOREVALLA AT THE G T, A, PRESS, MYSORE,